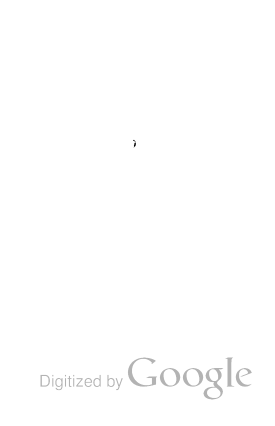

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 02779 2582

Digitized by Google

السموط الدرية في الخطوط العربية

وهي

مكاتيب عربية زنجبارية وعمانية

جمعها

الدكتور برنهارد مورتس

طبع ببرلين المحمية

سنة ١٨٩٢ م

﴿ الفصل الاول ﴾

١

ـــ بسم الله الرحمن الرحيم ـــ

من برغش بن سعيد بن سلطان الى كافة من يراه من احبائنا الولاة والعقداء والشيوبه وغيرهم من العمال سلمكم الله تعالى وبعد فجناب فلان اراد منا هذا الخط توصية عن فلان هو متوجه الى الناحيه الشماليه ومعه اوادم حمالين فالمراد من كل من يضاده او ينزل معه ان ينظره برعايه ويقابله بالجميل ويمنع التعرض عنه المسيره والرجوع والسلام

٢

ـــ بسم الله الرحمن الرحيم ـــ

من برغش بن سعيد الى كافة من يراه سلمكم الله تعالى وبعد فهذا محبنا الخواجه فلان نازلاً[1] من البر ومعه ثلاثون نفر من

[1] sic.

المفيت فالمراد منكم عدم التعرض والزام الموده والمحبه لانهم قاصدين
الينا لتعلموا ومن تعرضهم فلا يلوم الا نفسه والسلام
كتبه بامره مملوكه فلان بن فلان بيده ١٣٠٢ ف
٢ صفر

٣

— بسم الله الرحمن الرحيم —

من برغش بن سعيد الى جناب محبنا فلان سلمه الله
تعالى كتابك وصل وفهمناه والمراد وصولك انت والمفيت الذى[1]
ازادوا الوصول الينا فنرجوكم وواصلك خط لكافة من يراه ان لا
احد يتعرضكم فى الطريق والسلام كتبه بامره مملوكه فلان بيده
١٣٠٢ ف
١٧ شوال

٤

— بسم الله الرحمن الرحيم —

من برغش بن سعيد الى المحب الناصح فلان بن فلان
الخروصى قايمقام والى دار السلام سلمه الله تعالى كتابك الشريف
وصل وفهمنا ما ذكرته وفلان وفلان راجعان اليك وقد اتفقا على

[1] sic.

ان يقبضهم مالهم مخلف ابيهم وان صار لاحد حجه فالشرع بينهم والسلام كتبه بامره مملوكه فلان بيده ١٣٠٣ فى ٢٦ ج

٥

ختم

— بسم الله الرحمن الرحيم —

من برغش بن سعيد بن سلطان الى كافة من يراه من عمالنا و بعد فهذا محبنا كونت فليكى الاوستريا هربوا عليه اربعون نفراً بجازيه فكل من ظفر باحد منهم يعينه فى قبضهم وتسليمهم اياه ولا احد يعارضه فيهم ليعلم الواقف بذلك حرر وكتبه بامره مملوكه عبد العزيز بيده ١٣٠٤ فى ١٩ جمادى الاول

٦

الى جناب المحب الناصح المود الوالى ف سلمه الله تعالى و بعد فكنسل الجرمن اراد منا هذا الخط توصيه من طرف القبطان ف مراده السكون فى البر خارج لاموه للمتجر والزراعه فالمراد منك دفع كل من يتعرضه وان اراد يستاجر الاوادم او يشترى او يبيع فلا احد يعارضه حسبما يتفقوا عليه والسلام وان اراد يستكرى بيوتا فلا

تتعرضه فيما يتفقوا عليه هو واهل البيوت لا يتعرضه ضد والسلام
كتبه بامره مملوكه ف

٧

— بسم الله الرحمن الرحيم ٥ —

من برغش بن سعيد الى المحب الناصح العقيد فلان بن فلان
سلمه الله تعالى و بعد ففلان بن فلان هربوا عليه خدام وظهر انه
سرقهم واحد ويذكر السارق انه رفعهم مع ولد فلان فالمراد منك
ترسل اوادماً صحبة السارق هذا لاتيان الخدام فاذا رضوا بالوصول
يصلوا او الحذر تحميلهم من غير رضاهم والسلام لك بامر مملوكه فلان

في ١٣٠٤
٢٨ الحجه

٨

— بسمه تعالى —

الى جناب فلان سلمه الله تعالى ان شاء الله و بعد اعرفك من
طرف فلان الذى هوى[1] متهوم بالسرقه سالنا عنه المترددين الى دار
السلام ولم نقف له على حقيقه وان شاء الله لنتفحص عنه وانتم

[1] هو

كذلك تجسسوا عنه ومتى وقفتم له على خبر عرفونا حتى نرسل لاثباته والسلام

٩

— بسم الله الرحمن الرحيم —

من خليفه بن سعيد بن سلطان الى كافة من يراه ... فهذا محبنا الفلان الجرمن قاصداً الى جبل كليمنجارو فالمرجو ممن حل بسياحته يقابله بالجميل والاحسان حتى يكون شاكراً لانه من المحبين لتعلم والسلام

كتبه بامره خادمه فلان ١٣٠٦ في ٧ محرم

١٠

— بمنه تعالى —

من خليفه بن سعيد الى كافة من يراه وبعد فهدا محبنا القبطان فلان كان قبطانا فى مركبنا وله فى خدمتنا مدة سنتين ولا منه خلل ولا تقصير الى ان سافر من زنجبار برضانا ليعلم الواقف والسلام

كتبه بامره مملوكه فلان ١٣٠٢ في ٢٣ شوال

١١

— من برغش بن سعيد　　　الى فلان —

و بعد فوصلنا خط من قنسل الجرمن وذكر لنا ان فلان لما وصل اليك بالخط منا فى التوصيه من قبل الفجازيه لم التفت اليهم ولا عملت كما عرفناك فياللعجب منك يشهد الله ان عدت لمثل هذا مره ثانيه ولم تقابلهم بكل جميل واحسان لتنظر بما يصيبك اما تعلم وكانك من غير سمع ان الجرمن من اجل الاصحاب معنا فالحذر تكون لهم كما مضى وفلان اتركه يدور بجازيه وتساعده حتى ذلك حتى يخلصهم بوجه السرعة على ما ينفق معهم والسلام

حرره مملوكه . . . سنه ١٣٠٦ / ٤ ج ١

١٢

— باسمه تعالى —

من برغش بن سعيد بن سلطان　　　الى جناب المحب الناصح فلان بن فلان الخروصى سلمه الله تعالى و بعد فاحضر فلان بن فلان

المرجى وقل له يقاسم اخواته فى المال الذى خلفه ابوهم فان قاسمهن
فهو المراد وان ابى فقيده وارسله الى زنجبار والسلام
حرره بامره مملوكه فلان بيده يوم كذا ١٣٠٦ ف

١٣

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى كافه من يراه سلمكم الله تعالى وبعد فهدا فلان بن فلان
جعلناه والياً عليكم فى بلدكم وتعلقاتها فالمراد منكم ان تسمعوا لقوله
وتاتمروا لجميع اوامره الذى[1] يامركم بها ولا تخالفوه بشى ومن
يخالفه فقد خالفنا ولا يلوم الا نفسه والسلام
كتبه بامره مملوكه ... سنه ١٣٠٦ ١٠ ج ٢

١٤

— بسم الله الرحمن الرحيم —

من الواثق بالله عبده خليفه بن سعيد الى كافة من يراه من
احبائنا الكرام ذوى الاحتشام المقيمين بالسفن الحربيه المترددين فى

---
[1] sic.

الجهات البحريه وفقكم الله تعالى ان هذا[1] داو ابو بكر بن فلان بن
فلان المسمى الهاشمى خارجاً من زنجبار يتردد فى طلب الرزق القايم
فيها من طرفه النوخذا فلان وعنده تسعة انفار بحريه وغيرهم عبريه
فالمرجو من الذى يصادفهم عدم التعرض كما هو من الوان المحبه
والموده لانهم من رعايانا والسلام

فى ١٣٠٥[2]
٥ شهر الحرام

١٥

— بمنه تعالى —

من خليفه بن سعيد ليعلم من يراه وبعد فقد بايعنا محبنا هينش
وكيل بيت[3] ماير الجرمنى الشانبه التى لفلان بن فلان الكاينه بموضع
موبره من جزيرة زنجبار المجاوره الشانبه[4] فلان بن فلان مغيباً وازيباً
ولتونى مطلعاً وكوساً بجميع حدودها وحقوقها[5] وما اشتمل عليها من

---

[1] Original هذ

[2] von Sejid Chalife als Privatmann ausgestellt, vorausgesetzt, dass das Datum richtig ist; ebenso No. 10.

[3] Original بنت!

[4] sic.

[5] Original وحقوها

القرنفل والنارجيل وغير ذلك من الاشجار باربع مايه قرشاً والف قرش صرف زنجبار بيعاً قطعاً وهذه الدراهم قيمة الشانبة المذكوره امرنا هنش وكيل بيت[1] ماير يخصمها[2] من الغرم الذى صار على فلان بن فلان فى ايام الاخ برغش بن سعيد ويقطع وذلك اجرة الدلال خمسة وثلاثين قرشا وثلاثماية قرشاً صرف زنجبار ليعلم لواقف[3] وذلك بتاريخ ثالث ربيع الاخر من الشهور[4] سنه ١٣٠٦ بامره خادمه فلان بن فلان بيده

١٦

— بمنه تعالى —

الى

وبعد فالذى نعرف به جنابك ان عادت اسلافنا فى كافه املاكهم اذا كان ليلة هلال شهر رمضان او شوال وهلال الحج او ليلة العيد يطلقون المحبوسين فى الحبس ولا يبقى منهم احد الا القاتلين وقطاع الطريق والذى عليه حبس بمدة معينه فلا يطلق حتى تنقضى

---

[1] Original إبنت

[2] Original يخصهما

[3] الواقف

[4] sic.

مدته واما باقى المذنبين فيطلقون احببنا نعرف جنابك بذلك ربما احد
من طرفكم او لاجلكم محبوس ومدته لا نعلمها فعرفونا عنه والسلام

في ١٣٠٦
٢٣ رمضان

١٧

محقوق بهذه الشهادة طبقاً للمادة السابعه عشر من المعاهده
المبرمه بين دولة المانيا وسلطنة زنجبار ان المسمى فلان بن فلان المقيم
فى محل كذا هو فى خدمة الخواجه فلان الالمانيا وبناء على هذا قد
اعطيت له حماية الالمانيا ما دام هو فى خدمته حرر فى زنجبار

سنه ١٨٨٨
فى ٢٠ من شهر جولى

١٨

وبعد بلامس[1] عرفناك بانما لنا من متولى الفرضه بان يعطيكم
حساب السنين الماضيات من الدفاتر التى كانت فى ايام N وامرناه
ان يعطيكم الحساب من حد[2] الى الحيوب[3] بجميع لا يرد منها واما

---

[1] بالامس

[2] wohl أحد

[3] s. Glossar.

الوارد من غيرها فهو يصل من زنجبار ويتفرق الى كثير ممالك ولان[1]
وصلنا متولى الفرصة ويذكر ان مرادكم حساب جميع الوارد والصادر
فما لفايده[2] فى ذلك ونحن تصير علينا كلفه فى هذا وكل كنسل يريد
الاطلاع على الحساب فان كان يريد جناب القنصل يريد نقل الوارد
من البر من N الى غاية الجيوب[3] فقد امرنا ف بذلك واما البضايع
الاتيه من الممالك الخارجيه بعد ان تتعشر فى زنجبار وتصدر الى
المرايم فهى مكتوبه غير انهم من دون اثمان فان اردتوها فتتكلف
ذلك مع كثرة اشغال المواسم

١٩

كتابك الشريف قد وصل وفهمنا ما ذكرته من طرف سماح
العشور فيا محبنا لا بقى لنا نفس فى المدخول حتى نسامح فيه
السياحين وقد امرنا متولى الفرضه ياخذ العشور فى الماية خمسين
بموجب ثمن زنجبار والسلام ١٣٠٦ ف

---

[1] والان

[2] الفايده

[3] s. Glossar.

٢٠

— بمنه تعالى —

الى جناب المحب فلان وبعد فوصل واحد من الجرمن نزل من البر ومعه اثنى واربعين قلانشه عاج محمول فى ربطه يحمله فى خشبه فقلت له لا يمكن تحمله قبل من نضرب عليه شفه ونوزنه ونكتبه فى الدفتر ونعطيك عرضه وبعد لتحمله فقال لا انا لا ارضى بذلك ولا اقفلت هذا العاج لانه من البر مربط ولا افلته الا فى فرضة زنجبار فقلت له القاعده هكذا وجميع النصارى ينزلوا عاج كذلك مربط ونفلته ونضرب عليه شفه فتجادلنا معه طويلا ولم يقبل لتعلموا والسلام كما مره فلان

سنه ١٣٠٦
٤ شوال

٢١

— بمنه تعالى —

من خليفه بن سعيد بن سلطان الى فلان سلمه الله تعالى

ان شاء الله وبعد فواصل اليك فلان فالمراد منك ان تتفحص عن

جميع ما خلفه الهالك فلان من نقد واثاث و بضاعه وتحمل الجميع فى بغلة الهالك المذكور وتجعل فيها رجلا اميناً من طرفك وزوجة الهالك تصل فى البغله واجرة الرجل الذى لترسله فى البغله على تريكة الهالك ليس علينا ونرجو ذلك بوجه السرعه لان المذكور عليه ديناً وهو تحت حماية دولة الجرمن وقنصلهم امر بذلك والسلام

تاريخه ٣ شهر القعده سنـ١٣٦ـه[1]

٢٢

— بمنه تعالى —

من خليفه بن سعيد بن سلطان   الى كافة الدواوين والعقداء والبشيرية وغيرهم الى كافه من يراه من احبائنا السلام عليكم ورحمة الله وبركاته امابعد فاعلمو يقيناً باننا قد منعنا ان لا تتعاطوا تجارة الباروت والاسلحه وجميع آلة الحرب ما دامت هذه الفتن موجوده فى البر ضد ما ترغبه[2] وقد منعنا ايضاً تجارة العبيد مثل السابق ان لا احد من رعايانا ان يتعاطي تجارتهم ونقول لكم قولا حقيقياً ان من

[1] der Nullpunkt wird bei der Jahreszahl bisweilen weggelassen.

[2] muss نرغبه heissen.

ظهر عليه شيء[1] بما ذكرنا ليوخذ ماله او ليؤدد بحبس ستة اشهر و تغريب
بلدانا الى بلدان الغير واليصيب[2] من العذاب والنكال ما لا يطيقه
وعلى هذا قد اتفقا دولتى الانكليزى والجرمنى واليجعلوا[3] مراكبهم تردد
وتحضر لامكنة ومن اراد اتلاف نفسه فليفعل ما هنياه عنه والسلام

٢٣

من خليفه بن سعيد الى كافّه من يراه وبعد فقد شرّفنا
محبنا الدكتر رينهارت ترجمان الاول لدولة المانيا بنيشاننا المسمى
الكوكب الدرى الذى هو الدرجة الثانيه من الرتبة الثانية منها جزاء
له منا وتوفيراً لاجل حسن خدمته وسيرته واجتهاده فيما يعتنى به
ولكونه محباً لجميع العرب ليحظى بحمله فخر المتقلدين ليعلم الواقف
والسلام

ف ١٣٠٧
زنجبار ٢٦ ربيع الثانى

لـ بامره خادمه عبد العزيز بن محمد بيده

---

[1] sic.

[2] وليصيب

[3] وليجعلوا

٢٤

— بمنه تعالى —

الى جناب محبنا فلان سلمه الله تعالى ان شاء الله و بعد كتابك المؤرخ ٦ ابارلى وصل وفهمنا ما ذكرت وفى الشريعه المحمديه ان القاتل ان قتل عمداً يقتل غير ان جنابكم وجناب قنصل الانكليز ما كنتم راضين بالقتل فالان ان اقتضى نظركم الجميع بان القاتل يقتل من كل فرقه ان كان من رعايانا او من رعاياكم فاهل المقتول يقيمون البينة العادله على القاتل وحينيذ يخبر الوارث بالديه والقصاص ولاكن يكون حكماً ديماً[1] لا يتغير ان كان من رعايانا او من رعاياكم والسلام

٢٥

— باسمه تعالى —

الى جناب محبنا وعزيزنا فلان سلمه الله تعالى انشاء الله و بعد كتابك الشريف الى ورد وفهمنا ما ذكرته على ان جناب فلان له الحق ان يحول حوايج المناوير من الميل راساً الى المناوير فضلا من جنابك

[1] دائما

ان تصرح لنا فى اى ماده حتى تتامل فيه لان بما هو لكم من الامتياز كذلك لغيركم والسلام

٢٦

بسم الله الرحمن الرحيم

من خليفه بن سلطان الى جناب المحب المود الناصح ادام اقباله و بعد فوصل كتابك المورود وفهمنا ما ذكرته ولا يمكن بفتح هذا الباب وانتم كذلك لا ترضون ان تخالفو ما فى القوايد وانزلوا بما فى المنيفشت وحالا نرخص الحوايج الوارده لجناب متى تنزلوها الى بيت الفرضه من غير تاخير والسلام

٢٧

الى جناب ف

و بعد فمن طرف مكان المقبره فنحن جعلنا ذلك المكان لكافه النصارى الذى[1] فى زنجبار فان اردتم تقسموه بانفسكم او يكون مشاعاً بينكم وقد عرفنا قنصل الانجليز مثل ما عرفناك والسلام

وعن المكان الذى لدفن الاموات فاعلم ايها المحب كما عرفناك اننا جعلناه لكافة الاروبيين فان اردتم تقسموه وتجعلونه مشاعاً بنظركم

[1] sic.

٢٨

— بمنه تعالى —

الى جناب

وبعد فاعلم جنابك انه كل ما كان يستعمل لاجل السفن الالمانيه خاصه فهو معفاى من العشور واما الذى يصل الى البوسطه لاوادم المناوير واوادم القنصلاتيه فلا اتضح لنا فى المكاتبه نرجوك تعرفنا فى اى ماده والسلام

﴿ الفصل الثانى ﴾

٢٩

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى سيدنا وولّيْنا[1] السلطان الهمام خليفه بن سعيد بن سلطان بن الامام ازادك الله سيدنا عزاً وجلالا وخولك نعمة وافضالا لا زلت مولانا مائلا منصوراً ان شا الله وبعد مولانا فالمملوك طالباً[1] من عالى جنابك وثم فيض بحر جودك واحسانك اريد شى من اشغال السّركار زيادة فى شغلى هذا لان شغلى هذا قليل اكاتب ما بين الناس فى حد معلوم فى اليوم ساعة واحدة من ثلاث ساعات الى الاربع وبعد ذلك اقعد نهارى حيران فارغ بلا شغل فنظرة[2] فى نفسى الان ذلك لا يمكن انا اكل فريضة من السركار ولا اخدم شى فتفضل مولانا شى من المذكور لانى خادمك ومحتاج لخدمة السركار

---

[1] sic. [2] فنظرت

فتفضل ثم تفضل على بما تجود به على الحقير فالمملوك منتظراً[1] فيه منك الامر وانا مترقباً[1] للامارة متاهباً[1] للخدمة مع الاشارة والسلام من خادمك المملوك فلان بن فلان بن فلان الحروصى بيده

سنه ١٣٠٥
٩ شوال

٣٠

وبعد اعرفك من طرف البيت الذى اقتعده فلان وترك ذلك[1] المراه فيه وبعد ذلك اراد بيته وشكى باالمراه[2] مع القاضى وحكم عليها القاضى باالخروج[3] من ذلك البيت فمنعتها انت عن الخروج فكيف منعتها عن الخروج والبيت اقتعده فلان من عند الهندى بخط القاضى اليوم المراد منك ان تقول للمراة تخرج من البيت على كل حال والا لنعرف انك منعتها من الخروج والنعرض[4] الجناب[5] السيد وانت بنظرك وليسل الهندى من الذى اقتعد منك هذا البيت فلان ام فلان اذا قال فلان فانت لا لك حاجه تتعرض فى شى لا يخصك ونريد الجواب منك على كل حال هذا والسلام

---

[1] sic. [2] بالمراه [3] بالخروج
[4] ولنعرض [5] لجناب

٣١

ــه باسمك يا كريم ــه

الى من حنت اخداقه وطابت اوقاته ودامت لنا حسناته وصفاته اعنى به الصاحب العزيز دام اقباله امين و بعد اعرض لجنابك الكريم بانى ستكريت[1] بيت عند فلان الهندى الشهر خمسة قروش ونصف وكتبت له ورقه بخط قاضى[2] وقد سكنوا فيه احد من الناس والان اردت بيتى وقلت لهم اريذ بيتى فابوا عن ذلك وشكيتهم عند القاضى وحكم عليهم بالخروج من البيت وبعد ذلك الناس ساروا عند فلان بن فلان وكلموه عن هذه الحجة وقال لهم لا تخرجوا من البيت حتى اذا طرش لكم القاضى او غيره لا تسيروا عنده واحمد يتالدب[3] عن ذلك وهم وصلوا عند القاضى بانفسهم وكلموه بما قال لهم فلان والقاضى نشده فلان وقال له نعم امرتهم بذلك والان فضلا من احسانك اريدك تكلم جناب فلان فى ذلك وانا صاحبهم ومحتمى بهم لتعلم ذلك والسلام

من الحقير الى مولاه احمد بن فلان الرمحى بيده ـــ ١٣٠٦ ـــ ف
فى ١٤ صفر

---

[1] sic. [2] القاضى [3] يتلدب

٣٢

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى حضرة عالى جناب مولانا السلطان الهمام خليفه بن سعيد بن سلطان بن الامام

ازادك الله مولانا عزاً وجلالا وخولك نعمة وافضالا لا زلت مولانا مائلا منصوراً ان شا الله وبعد مولانا البير التى بقربنا اصابها طياح وهى سبيلا[1] الكافة[2] المسلمين ونحن خدامك فقراء[1] حتى ان نجعل لها همه بخدمتها فلان[3] فضلا منك ومن فيض بحر جودك ان تسعدنا بتصفيدها وانت الماجور وخدامك طالبون منك المذكور ادام الله لنا بركة وجودك السنيه دايماً لنا ذخراً وملجاء ان شا الله والسلام عليك ورحمة الله وبركاته من خدامك الفقراء مماليكك وكافة خدامك الساكنون بتلك الحله

سنه ١٣٠٦
١٠ شعبان

---

[1] sic.

[2] لكافة

[3] فالان

٣٣

الى المحب الاكرم المود العزيز الخواجه المكرم المعروف عندنا
حرسه الله تعالى و بعد فضلا منك ومن فيض جودك علينا نريد من عالى
جنابك رخصة سبع ايام اريد أُوصل الشانبه و بعد انقضاء تلك المده
المذكوره لجنابك لاشمر بالرجوع الى حضرتك السعيدة فان تفضلت
بالرخصه فتفضل برد الجواب بلا تكليف وانت المنتظر والسلام من
الفقير لله تعالى فلان بن فلان بيده سنه ١٣٠٢ / ١٢ ج ٢

٣٤

ــ بسم الله الرحمن الرحيم ــ

الى جناب سيدنا ومولانا وذخرنا ومن له الفضل علينا مولانا
الهمام اعزه الله تعالى ونصره امين سلام عليك ورحمة الله وبركاته
المملوك كذ[1] لله الحمد بخير لا زلت فى حال الخير و بعد بلغنا بوفاه السيد
برغش وانعم الله عليك وصرت مكانه نسال الله تعالى لك بالعز والنصر[2]

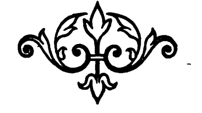
[1] d. h. كذلك

[2] im Original zweimal geschrieben.

والبقا ولما بلغنا هذا الحال لزم علينا ان نطرش خدامك لمواجهة جنابك
للتعزيه والتهنيه فهم واصلين اليك فلان بن فلان خادم السركار وخادمك
فلان وبيدهم علاقة عاج فضلا منك بقبولها منهم وتفضل علينا بيشت
اسود وفرار[1] نسوانى واربعة جواز نطل وكتاده وسكين وانا مملوكك
فى الطاعه وكل اماره فمنك الاشاره هذا من خادمك يسلم عليك
خويدمك . . .

---

[1] statt des sinnlosen وفرار dürfte vielleicht zu lesen sein فراش نسوانى »für meine Weiber«.

﴿ الفصل الثالث ﴾

٣٥

—ه بمنه تعالى ه—

اقرا فلان وفلان ابناء سعيد المريمى يمين انهما قد باعا شامبتهما لاحمد بن فازى المريمى بجميع حدودها التى هى مجاورة شامبة فلان من الكوس ومن الازيب شامبة احمد باربعه عشر قرشا صرف البلد بيعا قطعا وقد قبضوا منه الثمن اقراراً منه له بذلك بتاريخ يوم ٢٣ من شهر الحج سنه ١٢٩٦ وكتبه ناصر بن راشد بن سيف السبتى بيده شهدت عليهما بذلك كتبه الحقير لله تعالى ناصر بن سليمان بن راشد اللمكى سده تاريخ ما تقدم

٣٦

اقررت انا ف انى بايعت شانبق[1] من جزيرة زنجبار وما اشتمل عليها من ارض واشجار وبحدها وحدودها المجاوره شامبه ف قبله وسهيلا وشانبه ف مطلعا والبحر مغيبا بعشره الف[2] قرش صرف البلد وقد قبضة[3] منه الثمن بيع القطع والاصل اقراراً منى له بذلك باريخ . . .

٣٧

ليعلم الواقف على هذا وانا الفقير لله فلان بن فلان بانى قد قعدة[4] بيتى الكاين فى موضع كذا المجاور بيت المسجد على فلان حول سنه بستمائه ربيه والف ربيه تسليم وبعد الحول[5] سنه فانا المختار بذلك ولا له تعين شىء من البنيان الا بامرى ورضاى اقراراً منى بذلك بتاريخ يوم ٥ من شهر رجب سنه ١٣٠٦

---

[1] wohl nur Schreibfehler für شانبة

[2] الاف [3] قبضتُ

[4] قعدت [5] sic.

٣٨

بموجب هذا اقر الواضع اسمه به ادناه الشيخ فلان انه قد قعد بيته الكاين فى محل كذا المجاور كذا الى فلان المدة[1] سنة زمانا واحده من التاريخ باعتبار ٣٠٠ ريال كل حول سنه تحرير ذلك الكتاب فى ...

٣٩

بمنه تعالى

اقر عندى ان عليه فى ذمته للشيخ ف ثلاثة الاف فرش وار بعمايه قرش فضه واربعة قروش حالات واجبات وارهنه بهذا الدين اثنين وخمسين من خدام وهم[2] مرهونون عنده بهذا الحق رهنا مقبوضا وارهنه ايضا شوانب مبرورى الشامبه التى اشتراها من فلان بن فلان المجاوره شوانب اولاد فلان القبله والمطلع والتى اشتراها من فلان المجاوره جهة المغيب شانبه اولاد فلان التى فى ناحية ملمان وشامبه خادمه فلان المجاورة جهة القبله والشامبه التى كانت لفلان فاشتراه[3] وخمس شوانب متصله فى مكان واحد وخدامه فلانين الذى[3] يكلمون

---

[1] لمدة

[2] zwischen هم und مرهونون im Original eine Lücke.

[3] sic.

فى مكان الفلانى جعل لهم مسكن وارهنه[1] بهذا الحق جميع الخدام
والجوار وشوانب[2] المذكورات فى هذا الخط مرهون رهناً مقبوضاً
اقراراً منه له بذلك صحيحاً ثابتاً شرعياً وشهد بذلك فلان بن فلان
وفلان بن فلان والله خير الشاهدين تاريخ ٣٠ ج الاول سنه ١٣٠٣
كتبه الفقير فلان بن فلان بيده

٤٠

بسم الله الرحمن الرحيم

الى جناب الشيخ المحب الاحشم الاكرم الاخ العزيز الشيخ
طاهر بن سالم الغافرى سلمه الله تعالى سلام عليك ورحمة الله وبركاته
وبعد لا زلت فى نعمة وعافيه اما بعد اعرفك هناك فى خادمك اسمه
جاها ومسكنه كواله المراد منك تطرش له وتامره يصل الينا حالا ولا
يتاخر الاحد باع هنا خدام وطلع عليهم الدعوى فنريد يصل ويصفهم[3]

---

[1] zwischen و und ارهنه im Original eine Lücke.

[2] sic.

[3] يصفّيهم

للمشترين ولا يمكن الا وصوله الله الله فيما عرفناك لا تغفل وذلك
من الفقير اخيك حمد بن زاهر بن سالم الاسماعيلي بيده

سنه ١٣٠٤
٩ الحج

٤١

— بمنه تعالى —

اقر فلان بن فلان المريمى ان عليه لفلان ولد فلان المريمى نصف
قرش وستة قروش صرف البلد الى مدة مضى شهر زمانا من يومنا
هذا اقرارا منه له بذلك بتاريخ يوم ١٤ شهر محرم سنه ١٢٩٩ وكتبه
الفقير فلان مصح الصوافى بيده

وشهد بذلك فلان بن فلان اللمكى

٤٢

— بسم الله الرحمن الرحيم —

اشهدنا فلان بن فندكاى ان عليه لفلان بن فلان المزكوانى ربع
قرش وثمانية قروش وعشرين قرشاً صرف زنجبار مؤجلات عليه له

الى مضى اربعة اشهر زماناً مذ يومنا هذا اقراراً منه له بذلك بتاريخ حادى فى شوال سنه ١٣٠٣ وصح على ذلك[1] الشهاده فلان بن فلان اليمانى وفلان بن فلان بن فلان العمودى وكفى بالله شهيداً كتبه بامره وشهد بذلك الحقير الفقير لله تعالى فلان بن سطنبول بن فلان السعدى بيده ٠

٤٣

بسم الله الرحمن الرحيم

اقر فلان بن فلان البلوشى انه قبض من فلان بن فلان بن فلان الخروصى سبعة قروش ونصف ماله عليه وان ظهرت ورقه لفلان بن فلان هذا على فلان بن فلان هذا مضمونها هذا تاريخها قبل اليوم فهى باطله لا عمل عليها اقرارا منه له بذلك بتاريخ يوم ١٩ شعبان سنه ١٣٠٤ وكتبه وشهد به الفقير لله تعالى فلان بن فلان الامبو[2] سعيدى بيده

---

[1] sic.

[2] d. i. الالبو سعيدى

٤٤

—o بمنه تعالى o—

قد قبض فلان بن فلان مائة قرش فضه صرف البلد حقه من فلان بن فلان الفلانى ولا بقت له حجة ولا دعوى اقراراً منه له بذلك بتاريخ يوم ٣ رجب من شهور سنه ١٣٠٦ وكتبه الفقير لله تعالى فلان بن فلان بيده

٤٥

—o بمنه تعالى o—

اقر فلان بن فلان انه قد قبض حقه و نصيبه الذى له من الهالك فلان بن فلان من فلان بن فلان الفلانى ولا بقت له حجة ولا دعوى على ورثاء الهالك فلان المذكور اقراراً منه له بذلك بتاريخ يوم ٣٠ رجب من شهور سنه ١٣٠٦ وكتبه الفقير لله فلان بيده

٤٦

—o بسم الله الرحمن الرحيم o—

اقر فلان بن فلان الفلانى انه قد استقبض من فلان بن فلان الفلانى كذلك اريال صرف البلد وان اطلع احد مدعى فى هذا الحق

المذكور يكون ضامنا عنه فلان المصدر فى هذا الصك اقرارا منه له بذلك تاريخ اربع القعده سنة ١٣٠٦ كتبه فلان بن فلان الفلانى بيده

٤٧

— بمنه تعالى —

تحاكما معنا فلان وفلان فى مادة كذا وكذا فادعى فلان المذكور على فلان كذا المذكور انه قبضه اياه وانه عنده شهود فى تقبيضه اياه فانكر فلان المذكور ذلك والشهود انهما خصمائه ولم تقبل شهادتهما فى ذلك فواجب الشرع بمعرفتنا ان على فلان المذكور يميناً بالله تعالى انه لا قبض كذا وانه باقى عنده الى يومنا هذا فحلف تلك اليمين المشروطه وفلان اغرم له ثمن ذلك المذكور ستمائة قرش ولا بقت بينهما حجةولا دعوى فى تلك المادة المعينه هنا والسلام من فلان بن فلان بيده شهاده

شهد بذلك فلان بن فلان

شهد بذلك فلان بن فلان   خط لقاضى[1] ثابته برغش بن سعيد

شهد بذلك فلان بن فلان

القاضى [1]

٤٨

قد حلفنا فلان بن فلان البلوشى على كتاب الله المنزل وفى نبيه ان لخادمه رزيقى هى له وليس لاحد فيها حق وذلك تاريخ ٩ رجب من الشهور سنه ١٣٠٦ وكتبه الفقير لله فلان بن فلان الخروصى بيده

٤٩

بسم الله الرحمن الرحيم

اصل الحق ٦ الاف قرش

اقر فلان بن فلان بن فلان المعمرى انه قد اقام فلان بن فلان بن فلان المعرى وكيلا له فى وفاء فلان بن فلان الهندى الذى عليه له من الحق وهو ثمانيه وثمانون قرشا وثلاث عشرة مائة قرش صرف فان حضر هذا الحق ولم يوفه فقد جعله وكيلا له فى ان يدان له لوفاءه على نظره توكيلا صحيحاً ثابتا شرعياً اقراراً منه له بذلك بتاريخ ٧ القعدة من شهور سنة ١٣٠٤ وكتبه الفقير لله فلان بن فلان الخروصى

٥٠

— بسم الله الرحمن الرحيم —

اقر فلان بن فلان الفلانى انه قد اقام فلان بن فلان الفلانى وكيلا له ونايباً عنه فى قبض حقه من فلان بن فلان الفلانى وهو ثمانماية قرشاً صرف البلد وفى محاكمته عند من شاء الله من حكام المسلمين او فى اقامة البينة واستيفاء اليمين ان اوجب عليه اليمين اقامه فى ذلك مقامه وانزله منزلته بوكاله صحيحه ثابته شرعيه اقراراً منه له بذلك تاريخ يوم رابع القعده من شهور سنه ١٣٠٦ كتبه الفقير لله فلان بن فلان الفلانى بيده

٥١

— بسم الله الرحمن الرحيم —

قد اقامت هاشله بنت احمد بن محمد خادمة اليعاربه انها قد وكلت اخاها عبد الله بن احمد بن محمد خادم اليعاربه فى بيع حقها ونصيبها من المال الذى بينها وبين اخوتها الكاين بفلج العالى من عمان بحد هذا المال وحدوده وبما يشتمل عليه من نخيل واشجار وخراب وعمار وبما يستحقه من الماء المعتاد لسقيه من هذا الفلج

الاولى سنه ١٣٠٦ وكتبه عديم بن سليمان بن سعيد الحروصى بيده بمعرفة على بن راشد بن حمود خادم الكيوم .
شهدت عليها بذلك كتبه الفقير مسعود بن خليفه العامرى بيده

٥٤

— بمنه تعالى —

اوصى فلان بن فلان الفلانى بجميع ما يحتاجه من بعد موته من كفن و حنوط وبحاث قبره ينفذ ذلك من ماله بعد موته وان يغسل غسل الموتى ويفعل به كما يفعل باموات المسلمين واوصى بثلاثه قروش بشراء كفنه وحنوطه وبثلاثة ربيات لمن يبحث قبره وينزله فيه وبربتين لمغسله غسل الميت وبسبعة قروش يقرى عليه سته ختمات[1] قران[2] العظيم وبثلاثه وتسعين قروش يسوى بهن اكل لمن يحضر عزاءه وماتمه وبمائة قرش وسبعين قرشا للمسجد الفلانى من ضمان لزمه اياه وبثلاثين قرش لارحامه فلان وفلان وفلان الفلانين من ضمان لزمه وبحجه وعمره وزيارة قبر المصطفى عليه الصلاة والسلام ويسلم

---

[1] خاتمات   [2] sic.

له على صاحبيه ابى بكر وعمر وبمائة قرش وسبعين قرش اجرة من يحج ويزور عنه قبر النبي صلى الله عليه وسلم ينفذ ذلك من ماله بعد موته وقد جعل ذلك اوصيائه فلان وفلان كل يقوم مقام الثانى وقد جعل لهم جرة[1] لانفاذ تلك الوصايا سبعين قرش ينفذ ذلك من ماله بعد موته اقراراً منه بذلك فمن بدله من بعد ما سمعه اثمه على الذين يبدلونه ان الله سميع عليم[2]

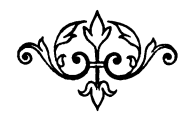
تاريخ

من سهو د

---

[1] اجرة

[2] cf. Ḳorân 2, 177.

﴿ الفصل الرابع ﴾

٥٥

الى جناب المحب الاجل الاكرم فلان بن فلان دام محروساً

السلام على من اتبع الهدى صدرة[1] الاحرف من بندر براوه وكل علم فيه خير وبعد الذى نعرفكم قد سبق اليكم جملة تعاريف وعرفنا بجميع الحال ونرجوا[2] وصول الجميع اليكم ونعرفكم ايضا باننا اخذنا من عبد الله بن سعيد البعوضه ثمانماية وخمسين ريال/٨٥٠ شامى وحولناه عليكم وبيده ورقة الحواله باسم محمد الحاج الشحرى فاذا وصلكم ذلك فاعطوه حقه بموجب ما فيه ومن طرف وصول المركب لم نزل نترجى الى لان[3] ما وصل ونرجوا[2] وصوله عن قريب ومن طرف الخشب معدوم فى البنادر والحمول عندنا شنه قدر الف وخمساية

---

[1] صدرت [2] نرجو [3] الان

قفاعه والجلود قدر الف وخمسماية جلد ونرجوا[1] حصول العبره يكون
لديكم معلوم هذا ما نعرفكم به والسلام بتاريخ ١٢ جماد الاول
سنه ١٣٠٤

٥٦

الى جناب المحب الاعز الاجل الاكرم فلان بن فلان الفلانى
دام محروساً

صدرة[2] الاحرف من بندر براوه وكل علم فيه خير ومحبكم بخير
وعافيه وبعد الذى نعرفكم الواصل اليكم صنبوق الشريف فلان
بن الشريف فلان المسما الشرفان والقايم فيه النوخذ سيد سعيد
بن السيد ناصر فقد طلعنا فيها شنه قفاعه/٣٠٩ عن فراسله/١١٦٨ وجلود بقر
كورجه/٥٣ عن فراسله/٣٩٦ و رطل/٧ ونوله الشنه فى حساب عشرة فراسله
بريال والجلود فى حساب كورجه ريال[3]/١≡ وعلامة المال الجميع X هذا
واعلم ان هذه الشنه الف فراسله/١٠٠٠ من شنه المروت مشتراها فى سعر

---

[1] نرجو
[2] sic.
[3] es fehlt die Zahl.

الفراسله $\frac{\text{ريال وربع}}{١-}$ والباقى $\frac{\text{فراسله}}{١٦٨-}$ شنه صافى حق براوه مشتراها
فى سعر الفراسله ريال ونصف واما الجلود فمشتراها فى سعر الفراسله
١=
$\frac{\text{ريال}}{٣\equiv}$ اربعه قاصر ربع فعند وصوله اليكم استقبضوا منه المال وعطوه[1]
نوله بموجب حسابه والواصل اليكم السيد سعيد بن السيد ناصر
وبيده ورقة حواله فى الف وخمسماية ربيه فعند وصوله اليكم
بالورقه المذكوره فاعطوه بموجب ما فيه وايضا الواصل اليكم احمد
بن محمد الحاج وبيده ورقة حواله فى ستماية وخمسين ريال فضه ربابى
٦٥٠
فعند وصوله اليكم بالورقه المذكوره فاعطوه بموجب ما فيه وقد
حولنا عليكم اولا وثانياً وهذه الثالث[2] والجميع لاحمد الحاج يكون
لديكم علم وبتاريخ الكتاب بقى عندنا فلوس الناس قدر ثلاثة الف[3]
ريال ونترجى فى المركب فعند وصوله ارسلوا فيه الدراهم وانا انتظر
وصول المركب لنسافر فيه الى طرفكم هذا ما نعرفك به والسلام
من محبكم فلان بن فلان الفلانى فى براوه بتاريخ ٤ جماد الاخر
سنه ١٣٠٤

---

[1] واعطوه   [2] sic.   [3] الاف

وهذه الجلود $\frac{\text{كورجه}}{\text{٥٣}}$ وجلد من ذلك $\frac{\text{كورجه}}{\text{٢٨}}$ $\frac{\text{وجلد}}{\text{٤}}$ عن $\frac{\text{فراسله}}{\text{٢١١/٦}}$ من
١

جلود الاول الذى[1] حاسبنا الفرنجى فيه والباقى $\frac{\text{كورجه}}{\text{٢٤}}$ $\frac{\text{وجلد}}{\text{١٧}}$ عن

$\frac{\text{فراسله}}{\text{١٨٠}}$ $\frac{\text{ورطل}}{\text{٣٠}}$ من مشترى الان فى سعر الفرا سله $\frac{\text{ريال}}{\text{٣}}$ اعلموا بذلك
والسلام

٥٧

الى جناب المحب الاعز الاكرم الخاوند فلان بن فلان بزنجبار
دام محروساً

محبك بخير وعافيه صدرة[1] الاحرف من بندر براوه وكل علم فيه
خير وسرور ومن هذه الاطراف ما حد ث علم يجب رفعه اليكم سوى
المسره وبعد نعرفك بوصولنا براوه سالمين من غير تعب ولا مشقه
ونعرفك ان اصحابنا الذى[1] ساروا الى ممباسه وصلوالينا[2] وقد اخذوا
من عند وكيل تاج باى البهرى فى ممباسه طعام قيمة ستماية ريال فضه

[1] sic.

[2] وصلوا الينا

فاذا وصلكم تاج باى المذكور حاسبو[1] بهذا وغنده ورقة حواله من اصحابنا الذين كانوا فى ممباسه وذلك فى ماية قرش فخذ منه تلك الورقه واعلم ان هذه الدراهم بعد قص حسابى الذى بقى عندكم ريال ٤٧٧ يبقى لكم ماية و٢٣ ريال فاكتبوا علينا فى حسابكم ريال/١٢٣ ونعرفك انه عند وصولنا براوه وجدنا سعر الجلود الفراسله ريال ثلاثه وربع وثمن والشنه فراسله ريال وثمن حق الحطب اشترى بذلك وكيل بيت اسفلى فانتظرنا اياماً فلم يزل كذلك فجعلنا نشترى مثله الى الان ما نقص عن تلك السعر الجلود والشنه وبتاريخ الكتاب معى جلود فى البيت مايتين كورجه والشنه معى فى البيت قدر اربعة الاف فراسله والفلوس الذى كان معى خاصت واخذت فوق ذلك من عند الناس قدر الفين ريال لان البضايع موجود[2] واعلم ان تصفية الشنه استوى مشقه لعدم الخدام وما يرغبون فيه والشنه الذى نشترى هذه السنه زينه[3] موافق واخبار مقدشوه ذكر الشريف حبيب ان الشنه معدوم والذى يوجد حطبه زايد على العاده وسعره الفراسله ريال وثمن يشترى وكيل اسفلى

---

[1] حاسبه   [2] موجوده

[3] شنه sonst stets msc.

ويصفى الماية بخمسين فالشريف حبيب ترك فى الشنه فلان يشتر[1] جلود فى سعرالفراسله ثلاثه وربع وثمن هكذا عرفنا به فالمرجوا[2] منكم اذا وجدتم عبرة قاصد[3] الينا فطلعوا لنا فلوس قدر عشرة الف[4] ريال فضه شامى ومريكان قدر مايه ربط بادروا بارساله جميعاً ان كان فى مركب السيد او فى خشبة فى الذى يقدم الينا لان الشنه والجلود كثير فى هذه السنه[5] لان فى البلاد قحط شديد الطعام جزلة اثنى عشرة ريال معدوم والرز جونيه عشرة ريال لاجل ذلك زادت الخدمه فى الناس فارسلوا طعام مهندى قدر الف جونيه فان كان ما عندكم فى زنجبار فاشتر[6] من عند تاج باى وبعرف[7] وكيله من ممباسه يرسل الينا لا تغفلوا بذلك وكذلك اشتر[6] لنا خمسين جونيه رز ابيض وارسل مع البادره لان الخلق فى غاية التعب فنريد ان ننفعهم بهذا هذا ما نعرفك به والسلام بتاريخ ١٢ شوال سنه ١٣٠٤ من محبكم السيد خلفان بن ناصر ببراوه

---

[1] فالان يشترى
[2] فالمرجو
[3] sic.
[4] الاف
[5] Original الشنه
[6] اشتروا
[7] wohl = بمعرفة

ونعرفك ان هذه السنه ما عندى سم حق الجلود وانتم عالمين بذلك
ولا يمكن الجلود بغير سم فلا تهونوا فى ارساله مع اول قادم قدر
اربعة فياف او اكثر والحذر عن التهوين والسلام

٥٨

–ە جناب المحب الاجل الاكرم فلان الفلانى دام محروساً ە–

صدرة[1] الاحرف من بندر براوه وكل علم فيه خير وكتابك
وصل وفهم محبك ما ذكرت وبعد نعرفك من طرف مشترى الشنه
لم نزل فى جهد طلب الزين بقدر ما نطيق عليه والتوفيق من الله
ونعرفك ايضا ان الخشب منقطعه فى هذه الايام ومعنا شنه كثير وكل
يوم الى الزيادة والان آخر موسم فالمراد منك ان تعرفونى اذا لم
يحصل الخشب نحمل فى المركب او نترك فى البيت فالامر اليكم
ونرجو الجواب فى ذلك عمدة وربما يكون[2] امطار فى آخر موسم
فانتم خبيرون بجميع الاحوال وقد وصل المركب اكولا فى براوه
ونزل الفين ريال لبيت اسفلى ولا حرك شى من الاسعار حتى نعرفكم

---

[1] sic. [2] تكون

به فالشنه فى ريال وثمن بدأ ياخذ والله يعلم عاقبته ومن طرف الجلود
ما اخذنا شى قط الحيث مرادكم ثلاثه ريال ورجال تاريا ورجال
روبس ياخذون فى سعر ثلاثه وربع وزياده ونحن تركنا واما الشنه
فعندنا فى البيت والان الفين فراسله ٢٠٠٠ ولا حصلنا خشبة تحمله
ونحن فى طلبه[1] هذا ما نعرفك والسلام من محبك فلان بن فلان
ببراوه حرر ٣ جماد الاول سنه ١٣٠٥

والشنه كثير كل يوم يدخل[2] علينا ماية فراسله ١٠٠ فان وجد
عندكم دراهم شامى فارسلوا لنا قدر الفين ريال واما الربابى لا ترسلوا
شياء ابداً لان هذا الوقت ما ينفق والسلام

٥٩

طالع من بندر براوه الى بندر زنجبار فى البغلة المسما[3] فتح الخير
النوخذ على بن محمود سومالى بن عجم باسم السيد محمد بن السيد احمد
وكيل عبد الله حوالة عبد الله وذلك $\frac{\text{شنه قفاعه}}{\text{٣٩١}}$ عن $\frac{\text{فراسله}}{\text{١١٩٦}}$ ونوله فى
حساب اثنى عشرة فراسله بريال وعلامته A هذا يوّصل المال بندر

---

[1] طلبها [2] sic. [3] المسماة

زنجبار على يد صاحبه وياخذ نوله وقد تحرر بهذا نسخين اصلى ونقلى
اذا حصل الواحد بطل الثانى بتاريخ ١٤ جماد الاخر سنه ١٣٠٥
صحيح نوخذه على محمود يو سف

٦٠

لجناب فلان بن فلان

وبعد الذى نعرفك واصل[1] اليك خشبة شريف اماكيوه ولنا
الشنه قفاعه/٢٦ عن رطل/٣٣٤٨ عن فراسله/٩٣ طلّع لنا شريف حبيب بن شريف
احمد فى مقدشوه باسمى عند وصوله إقبض منه وسلم له نوله ريال/٦
ودوكه/٦٢- وذالك الشنه حقنا الذى عند شريف اماكيوه ومرادى نزيد
الشنه ولاكن الخشب شاحن[1] ولا قدرنا ننزلُ[2] واسعار البلد كل يوم
زايد[1] على ما امرتنا ناخذ الجلود فراسله ريال/٣ والناس يشترون فى سعر
الفراسله ريال/٣٢ والشنه فراسله ريال/١٦ والشنه مروتى فراسله ريال/١٢٦ الى

---

[1] sic.

[2] d. i. ننزله

ريال/١٤ ومهندى الجزله ريال/٢٩ والمريكان ربط ريال/٥٥ والمردوف جوره ريال/٣٤ وباق[1] الاخبار والاسعار حسبما يصلكم كفايه والنهايه والسلام من الحقير لله محمود بن عمر سده بتاريخ ١٥ فى جماد الاخر سنه 1305 اما الشنه ما زين فيطلبه[2] ازين اما وجوده قليل هذا بما نعرفكم والسلام

لما كان يوم السبت ١١ فى شهرنا هذا قتل واحد من العسكر حال ما قتل العسكر الوالى كاتب البيمال بوصول اليه ووصلوا شيوبة بيمال حالا وصالحوا واما البلاد فى هذا التاريخ امان يدخلون ويخرجون والله اعلم كيف يكون الامر

٦١

لجناب المحب الاجل الاكرم فلان بن فلان الفلانى دام محروساً صدرة الاحرف من بندر براوه وكل علم فيه[3] وبعد الذى نعرفك الواصل اليك عمر بن سالم بن سعيد ومعه ورقة حواله فى الف ومايتين

---

[1] باقى

[2] فنطلبه

[3] خير fehlt

قرش فعند وصوله اليكم فاعطوه حقه موجب[1] ما فى الحواله وكذلك
الواصل اليكم عمر بن حاج[2] بانه البراوى ومعه ورقة حواله فى مايه
وثمانيه وسبعين قرش فعند وصوله اليكم فاعطوه حقه بموجب الحواله
واعلم قد توقفنا من الحمول فى الخشب لضيق الوقت وخوف الامطار
والشنه الذى معنا فى البيت قدر الف فراسله والذى نشتريه الله يعلم
كم يكون فان شيتم وصول الشنه الى زنجبار فنولوا المركب نحمل فيه
وان امرتم بتركه فى البيت فنظركم ووصولى اليكم يكون فى المركب
ولا ترسل شى دراهم فى المركب فالذى معنا كاف والسلام من محبكم
فلان بن فلان الفلانى   حرر ٢٨ جماد الاخر سنه ١٣٠٥

٦٢

ـــ الجناب المحب الاكرم فلان الفلانى ببندر زنجبار ـــ

محبك بخير وعافيه صدرة الاحرف من براوه وكل علم فيه خير
وبعد الذى نعرفك الواصل اليك بغلة مولانا خليفه بن سعيد المسمى

---

[1] بموجب

[2] الحاج

الفرس صحبة النوخذ مبارك بن جمعه بن سعيد المرزوقى فقد حملنا فيه
شنه قفاعه ٥٠٠ عن فراسله ١٤٩٣ منها قفاعه ٤٦ شنه صافى عن
فراسله ١٦٧ والباقى شنه الغافى والجميع من الشنه المخلف وعلامته X
وعلى الصافى زياده X والنول فى حساب اثنى عشرة فراسله بريال
فاعطوه بموجب ما يطلع حسابه وقد وصل عندنا شنه حق مروتى مقد[1]
خمسة آلاف فراسله واشترينا الجميع فى سعر الفراسله ريال قاصر ربع
يكون لديك علم واذا قصد المركب الى طرفنا فارسلوا لنا فلوس شامى
قدر خمسة الف[2] ريال لان الشنه حق مروتى كثير يصل الى براوه
لاجل اهل براوه كثير فى مروتى ومن طرف الربابى صرفنا المايه
اربعة قروش لان اهل الشنه ما يقبلون الربابى ونحن ما عندنا شامى
صرفنا الربابى على المايه اربعة قروش وعطينا[3] كل حقه والان لا
ترسلوا ربابى اجتهدوا على الشامى لان عندنا استوى الصرافه ستة
ريال ٦ يكون لديكم علم والسلام محبك السيد فلان بن فلان وكيل
فلان وشركاه فى براوه حرر ٦م ربيع الاول سنه ١٣٠٦

[1] مقدار

[2] الاف

[3] sic.

٦٣

— الجناب المحب الناصح فلان الفلانى فى بندر زنجبار —

محبك بخير وعافيه صدرة[1] الاحرف من براوه وكل علم فيه خير وبعد نعرفك الواصل اليك الصنبوق المسمى الشامى تعلق فلان بن فلان الناخذ محفوظ الخامرى فقد حملنا فيها[1] ربعماية[2] قفاعه شنه عن فراسله ع ١٣٠١/٤٠٠ ونوله فى حساب ١٣ فراسله بريال فاستقبضوا منه ذلك وعطوه[1] نوله بحسابه وهذه الشنه الجميع من المخلف يكون لديكم[3] وقد حملنا سابقاً فى بغلة السيد مولانا خليفه خمسماية قفاعه نرجو وصوله اليكم وعرفناكم فى تلك الخط اننا اشترينا شنه حق مروتى فى سعر الفراسله ريال قاصر ربع مقدر[1] خمسة الف[1] فراسله والربابى الذى[1] كان معنا صرفنا فى حساب الماية اربعة قروش لما طالبونى اهل الشنه فى دراهم يكون لديكم

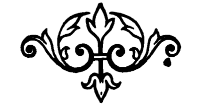
---

[1] sic.

[2] statt فيه اربعمايه

[3] fehlt علم

علم وعرفناكم ان ترسلوا لنا دراهم ويكون شامى لان الربابى ما
يخرج ابداً والله الله فى ارسال الدراهم لا تغفلوا عنه ولو كان
الفين ريال هذا ما نعرفكم والسلام من محبكم فلان بن فلان
الفلانى فى براوه بتاريخ ثانى ربيع الثانى سنه ١٣٠٦

﴿ الفصل الخامس ﴾

٦٤

بسم الله الرحمن الرحيم

الى جناب الشيخ المحب الاكرم المكرم الاخ فلان بن فلان الهندى سلمه الله تعالى ان شاء آلله سلام عليك ورحمة الله وازكا تحياته ومرضاته محبك الحقير لله الحمد بخير وسرور من كرم الله عز وجل الكتاب ارض الموزى[1] الى بندر زنجبار اخبار واعلام من هذه الجهات ساكنه وما بنا سوى علم الخير وبعد كتابك ظعيف[2] ولفظك خفيف الذى عرفتهما الاخوه المودين فلان بن فلان وفلان بن فلان انى رسلتلك[3] مكاتيب وعرفتك انك[4] اريد منك بضاعه

---

[1] muss heissen (تصدير) الكتاب من ارض الموزى

[2] ضعيف [3] ارسلت لك [4] muss heissen انى

وارسللك عشرة فراسلاة عاج وهن زاهبات فى البيت فذلك ليس صحيحاً ولا يوجب عليك تعللنى فى كل مكاناً واناساً[1] ورجعنا قول صاصب المثل اذا نطق سفيه فلا تجبه الا سكوت والحاجه عوره وهى بنت الحرام ومره عن ثانيه ومالك عندك والزم مفاتيحك فى يديك لتعلم ذلك والسلام وذلك من محب[2] لك الحقير الفقير فلان بن فلان بن فلان المطافى فى ٦ شوال سنه ١٣٠٢

٦٥

— بسم الله تعالى —

الى الاخ العزيز الوافى الرضى الناصح احمد بن على البتاوى سلمه الله تعالى ورعاه ومن كل سؤ ومكروه كفاه بحرمة النبى واله وصحبه الهداه امابعد من طرف الحال طيب والحركات ساكنه من فضل الله وثم وجود مولانا الملك الهمام سيدنا ومولانا خليفة الله[3] برغش بن مولانا سعيد ابن سلطان ابن الامام ادام الله ملكه وسلطانه

---

[1] sic.

[2] محبك oder المحب لك

[3] diese Titulatur zeigt, welchen Respect Sejid Bargasch bei seinen Arabern genoss.

وافاضه على العالمين بره واحسانه فلا نقدر الا لبعد عنكم جمع الله
مشهد بكم عن قريب انه هو السميع مجيب[1] ايضا ومن طرف
الاخبار من زنجبار[2] خير ولاكن وصل خمسة مناوير اليوم بعد
الصلاة الجمعه الهذا[3] الملاعين الدشى[4] ولاكن ما اخبار اخبارهم هذا[5]
اخبار من زنجبار لا زاد شيء من فضل الله تعالى الا خير[6] والسرور
والواجب لنعرفكم ايضا ان المكاتب نص الملاقه والمواجه[7] واذا الا
تنسانى بدعاء الخير ونحن ان شاء الله[8] وقوته[9] قريب بنوصل[10] اليكم
بزيار[11] ولا تقطعنى تعريف ايضا سلم لنا[12] بنت عبد الله وبنت سالم

---

[1] المجيب [2] besser ومن طرف اخبار زنجبار

[3] gemeint ist wohl li-hal-melâʿîn, was لهذه hätte geschrieben werden müssen.

[4] bezieht sich auf die Ankunft der deutschen Flotte vor Zanzibar am Freitag den 7. August 1885, wodurch der Sultan zur Anerkennung der deutschen Schutzherrschaft über die ersten Landeserwerbungen im Innern veranlasst wurde.

[5] هذه [6] الخير

[7] ان المكاتبه نصف الملاقاة والمواجهه

[8] hinter الله ist ausgelassen بعونه [9] عن قريب

[10] diese Vulgärform mit vorgesetztem ب im eigentlichen ʿOmânî nicht gebräuchlich.

[11] بزياره [12] على بنت

جزيل السلام وفوده تيبه وفوده مفتاح ومرجى بن تارى وحيدان وجنكى الهندى واحمد صاحبة[1] جنكى بلغ منا السلام الحاصل وبنت هجوره بلغ منا السلام وكافة الجماعه كاهم من ذكور واناث كبير وصغير وانت ماجور[2] وكل غرض تبدى[1] لك الاشاره من محبك الذاكر احسانك الرجى[3] الى مولاه الغفور خميس بن[4] بيده

٢٥ من شهر المبارك الشوال ١٣٠٢ في

٦٦

—ه بسم الله الرحمن الرحيم ه—

الى جناب الشيخ المحب الاكرم الاخشم الوالى طاهر بن سعيد الغافرى سلمه الله تعالى وعافاه سلام عليك ورحمة الله وبركاته وبعد من طرفنا[5] ساكنه من فضل الله الكريم وبركة وجود ولى النعمة

---

[1] sic!

[2] الماجور

[3] الراجى

[4] fehlt der Name des Vaters.

[5] fehlt الحركات

ادام الله دولته امين و بعد بلغنا ان هناك ارض تانجه توفى خادمك المسمى فوند بن نصيب هو من طرفنا وقد وكلنا الاخ محمد بن ثوينى المراد منك ان تساعده محمد بن ثوينى من قبل تركة خادمك نصيب حتى يستقبض جميع[1] فهذا كله من احسانك كتبه الحقير لله[2] تعالى سليم بن راشد بن امبارك[3] الكهلانى

فى ٢٠ من رمضان سنه ١٣٠٥

وباقى الكلام على لسان محمد كفايه والسلام

٦٧

ـه بسم الله الرحمن الرحيم ـه

الى جناب الشيخ المكرم المحترم العزيز الوالى طاهر بن سعيد الغافرى سلمه الله تعالى على الدوام السلام عليك ورحمت الله[4]

---

[1] جميعها oder الجميع, جميعاً

[2] Original الله

[3] geschrieben nach der Aussprache für مبارك

[4] Original لله

وبركاته الفقير بعافيه لا زلت محروس ونحن وصلنا الا[1] فنجانى راجعين من زنجبار واجهنا[2] مولانا المعظم خليفه ابقاه الله امين وخيار[3] هنا طيبه ولامور[4] جميله وعن هان رجال العسكرى لا وجدناه هنا وواصل ايليك[5] حامل الخط هذا الى[6] شيه مراعين واحد هناك اتفضل[7] افصلهم بموجب الشرع وكتابك لا تقطعنا[8] بك حاجه ام غرض الاشاره وسلام سلم لنا على كافت الرباعه ومن هناك كتبه الفقير لله عبد القوى بن عبد الله الشعموطى

بتاريخ ٢٥ رمضان سنه ١٣٠٥

٦٨

— بسم الله الرحمن الرحيم —

لشيخنا الفاضل وبدرنا الكامل المحب الاكرم الاجل الابجل المبجل الاحشم الوفى الارشد الثقه الرضى الاخ العزيز طاهر بن سعيد بن احمد الغافرى سلمه الله تعالى وابقاه وارتقاه وايده وحماه

---

[1] الى [2] وواجهنا [3] اخبار

[4] sic. [5] اليك [6] Original لالى

[7] nach der Aussprache statt تفضّل [8] Original يقطعنا

واكرمه وعافاه ان شا الله سلام عليك كل ما هب[1] الرياح وما
تعاقب المسا والصباح ورحمة الله وبركاته مودك الفقير لله بخير
وعافيه من كرم الله عز وجل ونرجو ان تكون كذلك فى اتم الخير
والنعمه واكمل الصحه ومن هذه الاطراف لا زاد علم مما يلزمنا
اليك بيانه سوى الخير ومسرة قلبك ودوام بقاك ذخراً مدة الحياه
وكتابك الشريف ولفظك الطيف[2] الينا قد وصل وقدومه السرور
حصل وبما ذكرته فهمناه فهذا الرجا من عميم احسانك وبعد عزيزى
صحه[3] فتنه ما بين خواف العسكرى وخواف بن خميس وصح
تعوار[4] فخواف[5] بن خميس فى يده اليمين وحبسنا خواف العسكرى
من اربع ساعات من اليل[6] الى عشر ساعات من نهار[7] والان خواف
بن خميس متحجر لتعلم والجواب عندك وسافر نهار سادس الديوان
ابرهيم قاصد زنجبار شاكياً منك فكن متحذر منه واراد صحبه من
اهل اكابر تانجه فمتنعوا[8] عن صحبته والمرجو منك ان تعرفنا بما يصير
بينك واياه عاجلا الاجل[9] القلوب فى وشال كثير واخبار تانجه على

[1] muss heissen هبّت [2] اللطيف

[3] gemeint ist صحت = صحة [4] تعور [5] muss heissen خواف

[6] الليل [7] النهار [8] فامتنعوا [9] لاجل

قداك كثيره والاكن[1] نسال الله ان يكسر شوكة كل معاند وكذلك
وصل مركب الانجليز واسين[2] وعدل بنادير واهل البلد ضرب لهم
شفه غصباً هذا لتعلم سلم لنا على المشايخ الكرام محمد بن احمد وزيد
بن سالم وعمر بن خويطر ومحمد بن سطمبول ومن لدنا يسلمون
عليك اهلك وخدامك وكافة الرباعه بلا عدد الله الله عزيزنا لا تغفلنا
عن التعريف هذا والسلام من المحب لك داعى[3] لك بكل خير الفقير
لله شكور احسانك حسين بن راشد بن احمد السنانى بيده

والمحبوس الذى من طرف الشريف محمد سلم بما عليه وسالم
غلب ان يفكه لتعلم حرره ٦ شوال سنه ١٣٠٥

٦٩

بسم الله الرحمن الرحيم ٥

الى جناب الشيخ الاجل الرضى الاخ العزيز طاهر بن سعيد
الغافرى بسلمه الله تعالى سلام عليك ورحمة الله وبركاته اخوك الحقير
بخير لا زلت كذلك ومن هذه الجهات لا زاد علم الا الخير وبعد
يا عزيزى جرى امر الله فى ارضه وقضاه بوفاة عوض كربوع

---

[1] ولكن [2] die Insel Wasini bei Tanga. [3] الداعى

الشاجرى وكان سبب ذلك نقع فيه زامل بن سالم العبرى ولما ضربه
غلق الباب على نفسه والرباعه حاطوا بالبيت حتى هديناه وخرج
والان مقيد ويزعم انه لا متهم على قتله وانت عزيزى خبر مولانا
قبل وصول فتنة اهل تانجه[1] والواصل اليك حمد بن مسلم وبقيت
الكلام على لسانه كفايه وكتابك الشريف[2] وفهمناه والبنادير زهبن[3]
فى تلك اليوم وكان بعدك متاخر هناك عرفنا عن كافة احوالك
ويرجع حمد علينا فلحال[4] او غيره والسلام سلم لنا على كافة الرباعه
ومن لدنا يسلمو عليك كافة الرباعه واهلك من محبك الفقير لله مهدى
بن حسن السنانى بيده سنه ١٣٠٥
جرى ليلة ٢٤ شوال

والخط على عجله كن راضى على صغيرك
يسلم عليك خادمك مقونقو ويقولك طلب[5] له حبابه خنجر

---

[1] die Stelle scheint zu beweisen, dass der zwei Monate später ausgebrochene Araberaufstand schon lange vorher geplant war. Oder bezieht sich فتنه nur auf Unruhen, die in Folge des oben beschriebenen Ereignisses zu erwarten waren? Die folgenden, etwas dunklen Anspielungen scheinen allerdings mehr für die erstere Auffassung zu sprechen.

[2] hinter الشريف fehlt (قد) وصل

[3] = زهبت   [4] = فى الحال   [5] إطلب

٧٠

بسم الله الرحمن الرحيم

الى جناب الشيخ المحب الاكرم المكرم الوالى طاهر بن سعيد الغافرى سلمه الله تعالى سلام عليك ورحمة الله وبركاته محبك بخير لا زلت كذلك ومن طرف الحاجة التى ذكرت لترسلها لا زلنا نرقب وصولها المرجو ان لا تاخذك الغفلة وانت المتجمل وكل غرض يبدء[1] لك من طرفنا يقضى والسلام من محبك الفقير لله سليمان بن سيف بن حمد ك بامره مملوكه سالم بيده

في ١٣٠٥
٢٩ شوال

٧١

بسم الله الرحمن الرحيم

الى حاب السىح المحب الاكرم الامحد الارسد الاحسم المود الناصح الاخ العزيز طاهر بن سعيد الغافرى سلمه الله وابقاه ان شاء الله سلام عليك ورحمت الله وبركاته وازكا تحياته ومن هذه الجهات ساكنه الحركات من فضل الله تعالى ثم بوجود الملك المطاع

[1] يبدو

ادام الله لنا مجده لم يزد عندنا علم محبك رفعه[1] اليك الا علوم الخير وعدم ضده والذى نعرفك عنه تفضل من عميم احسانك اذا نزل راس الود كوان تلزمه فى دعوت خادمين وان اراد لوصول[2] لتانجه ارسله فى صحبت احد من العسكر الله الله وكذلك ان ترسل[3] كوبو بن زيد تفضل بلحال او يرسل يوسف وليده الاجل[4] الاصحاب قد خرخو[5] فى يوم ١٢ وباقيتهم فى يوم ١٤ التعلم[6] ذلك وان كان ما عزم علاسفر[7] يرجع غوازينا الاجل[4] ما صار شرط بينى وبينه ان يسافر[3] من غير فى سفرى هذا وان كان متاخر عن هذا سفر[8] يرجع الذى اخذه منا التعلم[6] ذلك الله الله ودم سالم والسلام من اخيك ومحبك لودود[9] محمد بن احمد المفولى بيده سلم لنا على كافت الاصحاب ومن لدنا يسلمون عليك لولد[5] سالم لمعلم[5] سالم الاخوه

بغير تخصيص جرا فى يوم ١٤ الحج سنة ١٣٠٥

---

[1] رفعه [2] الوصول

[3] grober Fehler für ارسلت resp. سافر

[4] لاجل [5] sic. [6] لتعلم

[7] geschrieben nach der Aussprache statt على السفر

[8] desgl. statt هذا السفر [9] الودود

٧٢

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الي جِناب شيخنا وذخرنا الاكرم المكرم الاحشم العارف الذكى الثقه الورع الرضى الاخ فلان بن فلان بن ابى فلان الخروصى سلمه الله تعالى وابقاه وحرسه ورعاه ان شاء الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته وجزيل الطافه وهباته محبك ولله الحمد بخير من فضل الله لا زلت فى احسن حال وارخى ابال اعلام هذه الجهات حال تاريخ الكتاب ساكنه لا زاد ما يجب نقله لجنابك المكرم سوى الخير اماط الله عنك البوس والضير وكتابك الشريف وصل وفهم محبك معناه وسرنا منك ذلك غير قليل وحالك حالٌ جميل وقدرك جليل ولا من جنابك تقصير ولا تقطعنا النعريف عن حالك الشريف مهما لك غرض الاشاره والسلام وذلك من محبك فلان بن فلان بن فلان

فى يوم ٢ صفر سنه ١٣٠٦

٧٣

— بسم الله الرحمن الرحيم ه —

الى جناب شيخنا وذخرنا الاجل الاكرم المكرم الاحشم
العارف الذكى الثقه الورع الرضى الوالد العزيز فلان بن فلان بن ابى
فلان الخروصى سلمه الله تعالى وابقاه وكرمه وهداه ان شاء الله
سلامٌ عليك ورحمة الله وبركاته وازكا واشرف تحياته محبك الحامد
الله على كل حال يشكره على جزيل النوال لا برحت فى نهاية الصحه
وكمال الاستقلال اعلام هذه الجهات تصريحها بالسنة القادمين اليكم
كفايه ولما تهيا القاصد لذلك الجناب العالى اوجب علينا رد السلام
عليك والسوال عن حالك احال الله عنك ما تكرهه ان شاء الله
والمرجو منك ان لا تقطعنا كتابك ولا تشريف خطابك مع كل
غرض سدو لجنابك من طرفنا الاشاره ودم سالما والسلام وذلك
من محبك الفقير لله فلان بن فلان بن فلان

تحريره فى ضحى يوم ١٤ صفر سنه ١٣٠٦

٧٤

ـ بسم الله الرحمن الرحيم ـ

الى الشيخ المحب الاكرم الوالد الثقه فلان بن فلان بن فلان
الرقادى سلمه الله تعالى ان شا الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته
ولدك بخير لا زلت بدوام السرور ان شا الله وبعد ذكر لى بوان
لونيه كبير بندر السلام وتعلقاتها من طرف سيفك انه يريده اذ كان
تريد بَيْعه فثمنه وارسله الينا او تصل به بنفسك واما هوَّ[1] فيقول
يريده ٤٤ اربعه واربعين ربيه هذا والجواب مطلوب ودم سالمًا
والسلام يرده عليك بوان لونيه وذلك من صغيرك فلان بيده

في ١٣٠٦
١٤ ربيع ١

٧٥

شيخنا وعزيز[2] وذخرنا ووالدينا الثقه المتحرم[3] الورعى الكامل
الوالد شيخ فلان بن فلان الخروصى احرسه الله فى لدارين[2] ونصره فى
لكونين[2] عند لثقلين[2] ان شا الله سلام سليم يبلغك الى لدار[2] المقيم فى

---

[1] nach der Aussprache hûwe.

[2] sic. [3] sic; wohl المحترم.

جنة نعيم عليك وعلى ذريتك من قبلك (!) ومن بعدك عليك ورحمة الله وبركاته وبعد ايها الوالد العزيز فكن راضى على لابطاء كتابك عندى وانا ولدك مريض عصب البطن اذا اتهون يوم اعوق عشر فهذا سبب تحجيره فانا ولدك وعبدك حلى مثل يحيي بن سعيد وان بدة لك لاماره ام لخدمه فعبدك لتشرف فبلغه الى ولكتاب واصل اليك فصححه عن لغلط ولسلام وذكر له لاخ يحيي بن سعيد قد وصل له عشر ربيات من طرف لبريق وطاسه الباقى عندى ه ربيات ما عرفنى البروه (؟) ودم سالما مسرورا منصورا مايلا على بقا ونعمه ك لمملوك لك ولدك الفقير الحقير الى ربه القدير عبده المنان خلفان بن سعيد

حرر ٢٩ ربيع لاول سنه ١٣٠٦

٧٦

الحمد لله

الشيخ المحب الاكرم المكرم الاحشم الاخ العزيز عبد الله بن صديق بن زيد الهمدانى سلمه الله تعالى سلام عليك ورحمة الله وبركاته المحب لك بخير وعافيه لم تزل معافاً وبعد فقد وصلنا تعريف فلان بمادة فلان وجوابه له اعلم انه عرفه بخلاف الامر لان فلان ذكر ان فلان

يقول ان الهالك على بن محمد توفى فى البر وهو توفى فى لاموه وكتب
وصيته القاضى عبد الرحمن وجهزته انا الحقير واولاده القاصرون معى
من توفى ابيهم الى حال التاريخ وان الولد البالغ قد اخذ حقه بالوفا
والتمام بعد القسمه واتباعة التركه فى لاموه بامر الوالى والقاضى عبد
الرحمن ودلال من طرفهما وكانت وفات الهالك المذكور قبل من
يتحدد البر بين السركار والسلطان ويكفيك بيان بيع المال فى لاموه
بامر من ذكرناهم ولو كانت وفاته بعد التحديد فلم تكن للسركار يد
على المال الذى فى البر وكان المانع لبيع هذا المال حتى ولد الهالك طلب
مساعدة السلطان فبعد وفات الاب كان المال بيد هذا الولد بمدة تزيد
عن سنة حتى طلبنا بيع التركه فمنع الولد وذلك لكى يعلم لكل من الولد
حقه فالزمه الشرع بالبيع فمن القسمه زادت على الولد دراهم فى المشترى
فالزموه فهرب الى ويتو وطلب المساعده حتى لا يحصل عليه الزام من
طريق السركار فيما زاد عليه لاخوته وعرفنا فلان ان يريد البينه فى
وفات الهالك انه مات فى لاموه واتركه تولتها اوادم السركار يعرف
الحقير وان شاء الله تعالى لتصله بينه واضحه فيما ذكرته جميعاً او بخلاف
كلام فلان ان شاء الله تعالى ولا يخفاك ان هذا المال يخص العرب
وهم ايتام اناثى لا ذكور ومالهم اذا سار مع السلطان فمتى يبلغن من

الذى يبلغهن حقوقهن كما يعلم جنابك انهم صيحوا الناس الجميع فى حقوقها هذا وكون[1] راضى صدعنا جنابك وتفضل ارسل لنا الجواب من فلان ومنك وذاكره فيما بيناه لك بجميع حتى يحيط علما بذلك ويعرف مكر فلان ومع كل خدمه واماره الاشاره ودم سالم والسلام من محبك شكور احسانك محمد بن سليم

١٣٠٦ ف
٢٥ ربيع الاول

وابلغ فلان ان تعريفه بلغنى بعد سفر الميل لزنجبار فما وجدنا طريق لردّ الجواب فوراً وسلم لنا على الكرانى

٧٧

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى جناب الشيخ المحب الاكرم المكرم الرضى المحترم الزكى الاخ العزيز خلفان بن يحيي بن خلفان الخروصى سلمه[2] تعالى وابقاه وادام لنا ذخراً ان شاء الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته محبك بخير من

---

[1] كُن

[2] fehlt الله

كرم الله لا زلت كذلك كتابك العزيز قد وصل والخطوط الذى[1] من
القضا وصلت وعرضتهن الى الوالى واخر عن قبض الشانبه وهو عرف
السيد بذلك بالخط الذى جاء به الشريف والذى من عند القضاة وانت
راجع القضاة والسيد بذلك وتحقق الامر وعرفنى بما يصير هناك
والحكم ليكون هناك عندك لكن الوالى عرف السيد بذلك لكى يحقق
بصحة الخط انه من السيد ام لا ومتى يصله خط من السيد ليعمل عليه وانت
ذاكر الوالد سالم وناصر بن يحيي بذلك ليذاكر والسيد[2] . . . . فعساه
اخذ من السيد خط لان[2] السيد كل من ازاد خط فى دعواه يعطيه لكن
احسن يذاكروه فى ذلك وساعه يصلك كتابى اجتهد فى ذلك فاليعرف[1]
الوالى الوالد سالم وناصر بن يحيي بخط ثانى وكذلك ان حصل خط
من السيد الله الله والجواب مطلوب وانت سالم سلم لنا على الوالد سالم
بن سعيد بن سالم وناصر بن يحيي والوالده والاخوه كما من لدنا كافة
الاصحاب وذلك من المحب لك الفقير لله موسى بن يحيي بن خلفان
الخروصى بيده   جرى يوم ٧ جمادى الاول سنه ١٣٠٦

وانا ان شاء الله اصل فى شهر القابل لزياره لتعلم والسلام

---

[1] sic.
[2] im Original ein Stück abgerissen.

٧٨

بسم الله الرحمن الرحيم

الى جناب المشايخ المحبين العزاز الكرام الثقه الوالد فلان بن فلان بن سيدنا فلان مع ولده الاخ فلان بنى خروص سلمهم الله تعالى وابقاهم وعافاهم وادام لنا اياهم سلام عليكم ورحمة الله وبركاته وكتابكم الشريف المخبر بتعريف عمان وبما حصل من الشيخ فلان بن فلان[1] الحمد الله على تبشيره وانا كذلك ارسلت لكم خمست آلالف[2] ربيه بيد الوالد فلان بن فلان والاخ فلان بن فلان وقبصتهم[3] يوم ٢٣ ووصل تعريفك يوم ٢٤ نسل[4] الله وصول هذه الدراهم وتصريح الفرضه مع المواجه وكذلك شى من السلام شفاها مع وصولى اليك والبيت لنعامله ومع الفاقه لنعمر بندان البيت وكل الذى تريدوه عرفونا به ودم سالمون وعليكم السلام سلمو لنا على الولد اهلك بنت موسى مع الاخوه فلان بن فلان واهله وفلان بن فلان ومن شيتم له منا السلام الا سيماء الوالد فلان وفلان ومن لدنا الاخوه فلان بن فلان

---

1 fehlt (قد) وصل 2 خمسة الاف

3 قبضتهم 4 نسأل

والشيخ فلان بن بدوى وبن فيصل وذلك من صغيرك الفقير لله
فلان بن فلان الخروص بيده ٢٤ ج ٢ سنه ١٣٠٦ ولكتابه خدوها على
المعنا فى اشد سرعه وفلان بن فلان طالع من الشانبه نص ولا تقيموا
احد مع المواجه لنسير فى راى واحد

٧٩

بسم الله الرحمن الرحيم

الى جناب المشايخ المحبين العزاز الكرام الوالد الثقه فلان بن
فلان بن سيدنا فلان وولده الاخ فلان بنى خروص سلمهما الله
تعالى وابقاهم وعافاهم وادام لنا اياهم سلام عليكم ورحمة الله
وبركاته ومن هنا لا زاد الا الخير والسرور والخادمه الهاربه متينه
ولاكن بعدها لم تصل البيت نرجوها والشيخ فلان بن فلان طلع
من الشانبه ربما ليسير الى الشام وقام فى الشانبه بقدر شهرين وقد
جعلنا له ٢٠ ربيه الذى اخذهن قرض من الولد فلان وهذا براى
الاخ فلان بن فلان وهاهو واصل اليكم وايضا من قبل بذر
القرنفل لا وجدنا قريب من الشانبه ولاكن صح لنا بعيد والمناضره[1] مع

[1] والمناظره

وصولكم ونحن فى اجتهاد ومتا وجدنا قريب والا لناخد الموجود
وايضا ايها الاخ فلان من قبل دراهم فلان بن فلان له عندى ٢٦
ربيه ولا اعلم كم امرنك[1] ترسل له الى عمان فان كنت ارسلت له ٢٦
ربيه هد[2] بماله وان كنت ارسلت له ٢٥ ربيه قبضه ٦ ربيات
واكتبهن على والحساب مع المواجه وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته
سلمولنا على الولد اهلك فلان والاخ فلان بن فلان واهله ومن لدنا
فلان والاخ فلان بن فلان وكافة الال وذلك من صغيرك الفقير لله
فلان بن فلان بن فلان الخروص بيده ثالث رجب سنه ١٣٠٦ يسلم
عليكم فلان بن فلان ووصلنا تعريف من الوالد فلان بن سيدنا فلان
بوفات الوالده زورده كل نفس دايقت[3] الموت وكونو قريرين العين من
هنا مكفو فى كل شغل والخدام ليس مثل العاده الحمد لله على كل حال
ايها الاخ فلان قبض[4] ربيتين الوالده فلانه قل لها مع بنت
فلان والدى

[1] امرتك

[2] هذا

[3] ذايقه Ḳorân III. 182.

[4] قبضت

٨٠

—ه بسم الله الرحمن الرحيم ه—

الى حباب المسامح العرار الكرام الاخوة محمد بن خميس بن شنين المنذرى وعامر بن عيسى وعيسى بن شنان بنو خروصى سلمكم الله تعالى سلام عليكم ورحمة الله وبركاته اخوكم الحقير من فضل الله فى حال الخير والعافيه لا زلتم كذلك ومن هذه الاطراف لاحدث بها سوى الخير وعدم ضده وكتابكم الشريف الينا وصل وفهمناه وان كنتم تسافروا الى عمان عرفونى والا كذلك عرفونى لنحيط علم ذلك ومن السيف قبضوه[1] الاخ فلان بن فلان بن فلان بن فلان المنذرى ان كان يروم يشله[2] الينا والا فليكون بيدكم الى ان تلقوا الامين وعن الغرامه خدوها مع الاخ المذكور عيسى بن خميس والسلام ودايما لا تقطعوا عن اخيكم من بياذكم (?) فى كل مهما يبدوا[3] والسلام بلغوا لنا على الوالد الشيخ محمد بن سليمان المنذرى وكافة الجماعه ومن هنا الوالد حمد بن

---

[1] قبضُهُ

[2] يشيله

[3] sic.

على بن عبد الله والاخ على بن عبد الله بن مسعود وكافة الجماعه هذا من اخيكم الذاكر فضلكم صالح بن سليمان بن مسعود المنذرى

٥ رجب سنه ١٣٠٦

ايها الولد عيسى بن خميس بن على بن عبد الله بن المنذرى سلمك الله تعالى اعط هولاء العرب غرامة سيف وحمله لصاحبه والسلام كتبه والدك فلان بن فلان المنذرى

فى ٥ رجب سنه ١٣٠٦

٨١

للشيخ المحب الاكرم الرضى المود المحترم فلان سلمه الله تعالى انشاء الله السلام عليك ورحمة الله وبركاته وازكا تحياته وبعد فيما عرفك[1] من جنابك العزيز المراد فمن عميم جودك وجزيل فضلك ان تجعلنى ثمانيه ربيات فى نصف الاجاره واذا ارسلتنى الدراهم المذكوره قبضه الاخ فلان بن معلم الذى قائم فى المدرسه الله الله لا ترد الخائبه لتعلم ذلك والسلام من محبك الحقير الى مولاه فلان بن معلم مباد كتبه بيده

فى ١٣٠٦
٧ شعبان

[1] sic.

٨٢

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى جناب الشيخ المحب الاجل الاعز الافخم الاخ العزيز
فلان بن فلان بن فلان الخروصى سلمه الله تعالى ان شا الله سلام
عليك ورحمة الله وبركاته وزكا وشرف[1] اياته كتابك الشريف وصل
وفهم محبك ما ذكرت وحالك جميل وجزالك جزيل وبحال الدراهم[2]
التمر اعلم ايها الشيخ تخيرها[3] بقل اللازم لا احد يلزم لحد[4] وذهبت
اموالنا بقل الاحكم[5] فى البلد والا[6] ودنا ولاكن الامر غالب علينا
والذى قبضهنا[7] ٩٠ ربيه فهى واصله اليك بيد الاخ سالم بن مسعود
ولباقيه عند الناس والا[6] قدرنا بطلوعبها[8] وان شا الله نحن متى نمك[9]
فرصه من عرفنا[10] فلا نخلى لهم سبيل الا بقل الحكومه ومن الطرف[2]
سالم بن هويشل فى ٥١٠ القروش قبضها[11] منه ولا تخلو له فاقه

---

[1] ازكا واشرف [2] sic. [3] تاخيرها
[4] لا احد [5] الاحكام [6] statt لا
[7] Schreibfehler für قبضتها [8] desgl. für بطلوبها
[9] desgl. für نمسك [10] desgl. für غريمنا
[11] gemeint ist اقبضها

انتم فسحتولو[1] فيها والان هو وصل من عمان تلزمو[2] فى الدراهم وقبضها[3] منه التعلم[4] ذلك وسلام سلم على الشيخ الثقه الوالد الشفيق احمد مع الاخوه سالم بن حميد ويحيي بن حميد وكافة الجماعه كما من لدنا الاولاد ناصر وسيف وشيخه وذلك من الحقير لله[5] فيك ومحبك سليم بن سليمان بن سالم الخروصى جرا يوم ٢٧ شعبان سنه ١٣٠٦

٨٣

للشيخ المحب الاكرم المكرم المود فلان بن فلان بن فلان الخروصى سلمه الله تعالى وابقاه ودآم[6] الله لنا اياه ان شاء الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته المحب لك بخير وعافيه من كرم الله عز وجل لا زلت كذلك وبعد نعرفك واصلك خادمك مبروك من طرف خادمتك فايده توفت نهار العيد وربتين واحده منهن شريت بها كفن للخادمه بقيت عندى ربيه ما تكفينى ولاخ ناصر

---

[1] فسحتم له

[2] تلزمهُ

[3] اقبضها

[4] statt لتعلم

[5] Original الله

[6] ادام

ما سلم شى قال ما عندى شى حاضر وكذلك من طرف الارز خادمك مبروك سرق منه كيلتين ولا باقى لا ما اقل ويكفينى حتى ارجع الان مزيد خرج وارز لتعلم ذلك والسلام من اهلك فلانه بنت فلان بن فلان الخروصيه الله الله نرجو الخادم بكره يرجع بالحال ويسلمو عليك الوالده وخادمك سعد الله جرى يوم ٢ شوال سـ١٣٠٦ـنه يسلم عليك الاخ فلان ويقولك[1] يريد يخش مال خطوط تسلم عليك ولدك سنوره وهى الان لا ترضع

للاخ العزيز فلان بن فلان بن فلان سلمه الله تعالى وابقاه ودام[2] الله لنا ان شاء الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته وبعد فضلا منك ارسلنا يخش مال خطوط عمان مرادى اكتب خطوط عمان وكذلك اسئل الاخ فلان متى سفره لعمان وكذلك من طرف ثمن الوطيه اعلم اخى الان مع وصول الاخت اليك خليه ما عندى شى ولاكن ان شاء الله ليصل الثمنها[3] لتعلم ذلك والسلام من محبك الحقير لله تعالى فلان بن فلان الخروصى بيده

---

[1] يقول لك [2] ادام

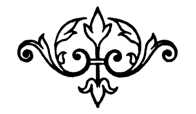
[3] ثمنها

٨٤

ملحاق[1] خير وسرور ايها الاخ سعيد بن يحيى سلمه الله تعالى وبعد من قبل شغلك ان شا الله على تمام وكل الذى تامر به عرفنابه ومن قبل الخادمه الهاربه هى وولدها تبينت اجرنا عليهن ٣ قروش على يد الشيخ سالم بن خلف واما بعدها لم تصل الشانبه والخدام مثل العاده كانهم مستوطين الله اعلم وانا مجتهد فيهم من كرامه وحشمة(?) وكل ياخذ رزقه وذالك من صغيرك اخيك فى الله راشد بن عبد الله الخروصى بيده ولكتابه فى سرعه خدوها على المعنا ثالث رجب واصلكم تعاريف لعمان ارسلوهن مع الوالد خلفان وقرنفلهم لا وجدنا له نوخدا لنرسله والنارجيل متا وجدنا له لنرسله وقل لهم الوالد خلفان عليهم ٦ ربيات لعيسى البحرى

[1] Postscriptum eines verloren gegangenen Briefes.

﴿ الفصل السادس ﴾

٨٥

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى الشيخ المحب العزيز الكريم الولد فلان بن فلان الخروصى
سلمه الله تعالى وابقاه وادام لنا اياه سلام عليك ورحمة الله وبركاته
وازكا واشرف تحياته نحن بخير من كرم الولى ولا زلت كذلك
ومن هذه الاطراف لم يحدث الا الخير والسرور ومتابعة الحبور
وكتبك الاوله والاخرة وصلت وفهمناها وكذلك الخط الذى كتبته
له ولم اعطه اياه لانى ما نظرت لك فيه صلاحاً وكيف انت فى
عافية من كثرة الاشغال وتريد زيادة شغل لا تراد عليه عطاء وان
تاملت الزياده فلا تحصل فى القياس ومهما تسهل المجعول لك سابقا
فاقنع به والذى رزق العافيه أيتمنى البلاء عليها الا من بعد لا من
العقلاء وانت سالم ووصلنا علم عن فلان بن فلان الخروصى الستالى

انه توفى حتى تعلم وكذلك العبريين وبنى غافر تقاتلوا فى بلد فشح من وادى سحتن ومن قتل من الفريقين قدر ٧٠ رجلا ولم يصرح بالغالب من المغلوب وهذا من والدك فلان الخروصى ويسلم عليك الولد فلان كذلك سلم لنا على الوالى وتاريخه يوم ١٢ الحج من شهور سنه ١٣٠٤

٨٦

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى جناب المشايخ المحبين الاصفى[1] المودين الاجلاء الفضلاء الانقياء المشايخ الكرام الريانيه فلان بن فلان بن ابى فلان مع الولد فلان بن فلان بنى خروص سلمكم الله تعالى انشا الله وبعد السلام عليكم جزيل ورحمة الله وبركاته وازكا تحياته واشرف اياته ان ربنا على ما يشاء قدير وبالمومنين راف[2] رحيم وبعد صدرنا لكم الكتاب بكرم الله الاواب فان سالتم عنا فنحن ولله الحمد بخير لا زلتم محروسين لو كفينا المصايب من ربنا الكتايب توفيو علينا الاهل كاذيه بنت سليم يوم ١٨ القعده ثم اتبعها الولد[3] فلان بن فلان يوم

---

[1] الاصفيا [2] رأوف [3] Original الوالد

٢٩ صفر وهو ولد ٩ سنين انا لله وانا اليه راجعون لا حول ولا
قوة الا بالله العلى العظيم هم المتقدمون ونحن على اثرهم[1] لاحقون
رضينا بقضاء الله تعالى وعجبنا نعرفكم لكى تعلموا ذالك ولزمنا
نفوسنا مما وجدنا القاصد الى تلك نحوكم برد السلام عليكم
والسال[2] عن حالكم احال الله عنكم كل شر انشاالله وتفضلو لا
تقطعنا المكاتبه فان المكاتبه مثل المواجه[3] وعليكم منا جزيل السلام
من الحقرا الى الله احباكم فلان بن فلان الخروصى واولاده فلان
بن فلان ابنى فلان فان بدا لكم[4] اما اليان سلم لنا على الاولاد
ولاصحاب[5] بلا تخصيص ومن لدنا يسلم عليكم الاهل ولاصحاب[5]
كافه وقد جرا يوم ١ صفر سنه ١٣٠٦

٨٦٤٢

ويضا[6] يسلم عليكم الاولاد فلان بن فلان بن فلان ولولد فلان
بن فلان وهم قايمين عندنا فى بلد الهجار لولد فلان يشكو عضل
فى رجله ومع تاريخ الكتاب اهون ولله عاقبة الامور

---

1 Original اترهم

2 السوال

3 المواجهه

4 fehlt ارب oder غرض

5 sic.

6 وايضا

٨٧

-ه بسم الله الرحمن الرحيم ه-

الى الشيخ المحب الاكرم المكرم الاعز الاحشم الثقه الاجل الاخ المحترم سعيد بن احمد الخروصى سلمه الله تعالى وابقاه لنا ذخراً وفخراً مدة الحياة ان شاء الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته تصدير الكتاب من البلد المحروس عمان خير لا غير ومن هذه الجهات لا زاد علم حادث سوى الخير والاسعار مرخصه الجونية اربعة قروش والفرض عشرين قرشاً وبقية الاخبار بلسان الواصل اليك كفايه وبعد واصلك من لدنا الولد يحيي بن محمد بن يحيي الهاشمى ملتمساً رزقا من تلك الجهات وهو يشتغل بالنسخ وهو ثقه امين وتفضل ان وجدت له سعة فى شيء من الاشغال فهو المراد وفضلا منك لا ترفع نظرك عنه لانه لا يعرف احد فى تلك الاطراف واخاف عليه ان يضيع ولو اننا نصدع جنابك بذلك لكن لك جزيل الثواب والمضاعفه فى الاجر يوم الحساب ه هذا ما لزم بيانه والسلام سلم لنا على الشيخ يحيي بن ناصر تحية اخيك ومحبك عيسى بن محمد

جرا[1] يوم رابع شهر صفر سنه ١٣٠٦ بدا لك ارب تفضل
بالاشارة بن سعيد الهاشمى بيده

كتبه بامره ولده صالح بن محمد بيده

٨٨

بسم الله الرحمن الرحيم

الى الشيخ المحب الاكرم الاعز الثقه الورع الاخ فلان بن
فلان ابن فلان الخروصى سلمه الله وابقاه لنا ذخراً مدة الحياة ان
شاء الله السلام عليك ورحمة الله وبركاته واشرف اياته ومرضاته
تجدد اليك بكره واصيلا صدرت لك الاحرف من بلد مشايق
اخبارها طيبه طاب لك الزمان والحركات ساكنه واخبارها واصله
على السن الواصلين كفايه كتابك المشرف وصل جزاك الله اخرمن
احسن عملا وبعد من طرف الشانبه الذى باعها الخادم فلان بغير
علمى وكتبت وكاله على يد فلان بن فلان الظويانى وثانيه على يد
فلان بن فلان المنذرى والآءن[2] كتبت وكاله للولد فلان بن فلان

[1] Original جر [2] sic.

بن فلان الخروصي وكيلا لى ونايبا عنى فى قبض الشانبه وبيعها وما شاء اقمته مقامى بوكالة بخط السيد فلان بن فلان بن فلان السعيدى وتفضل كن له بموجب الشرع وواصلك شيء زهيد ضميدة خضاب[1] تفضل بقبول الزهيد والسلام تحية المحب لك الغريق[2] بحر جودك صغيرك فلان بن فلان بن فلان الخروصي بيده وسلم لنا على المشايخ فلان بن فلان وفلان بن فلان وفلان بن فلان ومن شيت له منا السلام بلا لزام[3] ومن لدنا كافة الجماعه بلا تخصيص تاريخ ٦ صفر سنة ١٣٠٦

٨٩

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى جناب شيخنا ومحبنا وصفينا الاجل الاعز الافضل الثقه العدل الوافى الطاهر الزكى الورع العفيف الوالد فلان بن فلان ابن الشيخ فلان بن فلان الخروصي سلمه الله تعالى واعلا له الشان وسلك به الى منهج الامان ان شا الله وعليك السلام والتحيه والاكرام وبركاته على الدوام ولدك يحمد المولى على ما اولاه لا

---

[1] Original خصاب   [2] fehlt فى   [3] الزام

زلت محروس الجناب بعون الملك الوهاب ان شا الله وهذه
الجهات العمانيه لم يحدث بها علم يجب اسناده الى حضرتك
الشريفه الا ما بلغك من علوم الساد[1] فيصل وابرهيم بانتقال السيد
ابرهيم بلد العوابى وقبضها ثم انتقل السيد فيصل بن تركى الى
السيد ابرهيم بلد الرستاق وقد وقع من القوم نهب وكسب
وحرق وحرق اطفال فيما بلغنا والاكثر فى بلد لوشبل وبلد الطيحه
وبلد الرستاق فقام الحرب فى بلد الرستاق حتى دخلوا بينهم الصلحا[2]
وسدوا حالهم على ان يكون كل منهما لا يتعدا على صاحبه وعلى
انهما متساعدون على الصلاح ونحمد الله على كل حال وكتابك
الشريف وصل والكتب وصلت جزؤ من القاموس وجزؤ من
كتاب الترتيب وجزؤ هيميان الزاد تفسير القران وجزاك الله
جزاء المحسنين وعسى الله ان يعوضك بكل حرف منها اجزا[3] عظيما
وما ذلك على الله لعزيز ايضا اعرفك شيخنا انا ولدك لا زلت
احاول الوصول الى ذلك الطرف الى بندر زنجبار لاجل معان لا

---

[1] السادة [2] الصلحَ

[3] جزاء

يمكن كشفها فلم تسعف بى الاقدار وتاريخ لكتاب[1] ربما مضطر الى الوصول بل اعجبنى اعرفك ان كنت ترى صلاحا فى وصولى او طلاحا فاريد منك البيان ربما انت ادرى بما هناك وكذا كل ادرى بحاله وفيما عندي انك لى والدا نصوحا[2] وارقب منك الجواب ومهما بدا لك من ارب فالاشاره منك وعليك السلام سلم لنا على الاخ فلان بن فلان ومن حضرك من الاصحاب ويسلم عليك الوالد فلان بن فلان وذلك من ولدك صغير المسلمين فلان بن فلان بيده

تاريخ يوم ٦ صفر سنه ١٣٠٦

٩٠

بسم الله الرحمن الرحيم

الى الشيخ المحب الاكرم المكرم الاحشم الاعز العزيز الذخر المود الاود الاخ فلان بن فلان بن فلان الحروصى سلمه الله تعالى وابقاه وحرسه وحماه ان شاء الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته وازكا

---

[1] تاريخ الكتاب bei der Abfassung.

[2] والدٌ نصوحٌ

تحياته موجب الكتاب ابلاغك السلام وجزيل التحيه الوفيه والاكرام البهيه[1] محبك الحقير الى مولاه القدير بخير لا زلت كذلك محروسا من البلوى مانوساً بالتقوى ملبوساً بثوب لا يبلى اعلام هذه الاطراف فانها لا تخلوا[1] من الفتنات وبلايا رديات ولكن سلمنا الله منها والجماعه كذلك الامر غرامة لا تخلوا فان هكذا داءت الدنيا وابنايها[2] وان الشيخ على بن سيف تولى الخروج من العوابى يوم ٢٤ الحج بعد ما امتحن الله به اهلها وقد ولى امرها السيد ابراهيم والعاقبه لله تعالى سبحانه وتعالى ومن كرم فضلك لا تقطع عنا كتبك فيما امكن وان سدوا[3] لك ارب الاشارة وعليك السلام من المحبين الفقراء لله والدك[4] فلان بن فلان وولده فلان بيده سلم لنا على والدك[4] واخوتك فلان بن فلان واهله واخوته وفلان بن فلان وفلان السعيدى نسيت اسم ابيه ومن شيت ومن لدنا يسلمون عليك الاهل والاولاد يوسف وفلان بن فلان واولاده والجماعه والاصحاب حرر ١٣٠٦ في ١٢ ص

مهما حاجة به والاشاره

---

[1] sic. [2] ابناءها

[3] يبدو statt بدا!

[4] sic.

٩١

بسم الله الرحمن الرحيم

الى جناب الشيخ المحب الاكرم المكرم الاحشم الاشم الثقه النزيه فلان بن فلان بن ابى نبهان الخروصى سلمه الله تعالى ورعاه وحرسه وحماه ان شا الله سلامٌ عليكَ ورحمة الله وبركاته محبك بخير من كرم الله الكريم لا زلت كذلك اعلام هذه الجهات سكون الحركات وذلك بجود الله ثمّ بجود سعادتكم وكتابك الشريف وصل مع الكتب المرسوله حالك جميل بارك الله فيك واعرفك شيخى ان كان يوجد معكم كتاب مختصر البسيوى مكتفلا عنه فضلا من عميم معروفك ترسله لنا فقد تعذر حضوره لدينا وانت اهلا لذلك هذا ما لزم بيانه وكل لازم الاشارة ودم سالم وعليك جزيل السلام سلم على الولد المبارك الاخ فلان وكافة الجماعة كما من لدنا الوالد والاخوان كافة هذا من ولدك الذاكر احسانك الغريق فى بحر جودك الفقير لله تعالى فلان بن فلان بن فلان الحراصى بيده

فى سنه ١٣٠٦
١٤ صفر

٩٢

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى جناب الشيخ المحب الاكرم المكرم الاجل الوالد الكريم فلان بن فلان الحروصى سلمه الله تعالى ان شاء الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته وازكا تحياته لا زلت محروس الجناب محبك الداعى لك بالف خير فهو يحمد الله على الدوام عساك تكون مثل ذلك بل احسن من ذلك وذلك على الله لعزيز وبعد صدرت لك الاطرس[1] من بلد العوابى اخبارها طيبه والحركات ساكنه من فضل الله تعالى وبعد اعرفك من قبل المال فهو نعم المطلوب ومن طرف قحمت الموزمات فيها مبتلى على مدخل الغيز ولوليجه فهى مسموده والنطاله فيه[2] الخدمه على كل يوم ٣٠ رجل من بعد فان سالت عن السيد براهيم فهو نقل على العوابى وخلصها وضرب البيت بمدفع ٩ ايام وعلى بن سيف عنده الهطاطله قايمين فى الحرب وخرج ونفعه السيد براهيم ٢٠ ميت قرشا واخى السيد فيصل بن تركى جمع جيشه[3] ونقل للرستاق واهل الرستاق من

---

[1] wohl الطارش [2] sic. [3] Original جشه

كل طايفه واجهت وضرب القلعه من جنا الحمره بجاردى ولا بض
فيها والضرابه لا زالت كليوم وصحو القتلا من ربع ود تركى
مأت[1] رجل وعشره غيرهم ومن ربع السيد براهيم ٤ انفار
المسماى سعيد بن عبد الله بن حميد الغافرى و ٣ غيره لتعلمو
والسيد فيصل انهزم منها الرستاق ودم سالم وعليك جزيل السلام
سلم لنا على الاخوه فلان بن فلان وكافه من حضر بمقامك
الشريف كذالك من لدنا الوالد فلان بن فلان ولاهده وكافة
الاولاد تحيت المحب لك فلان بن فلان بن فلان الحروصى ويسلم
عليك الولد فلان بن فلان الحروصى يسلم عليك خادمك فلان

ود تركى جمع جيشه ١٦ الف رجل وهذا ١٣٠٦ ف / ١٣ ص

٩٣

بسم الله الرحمن الرحيم

الى جناب الشيخ المحب الاكرم المكرم الاعز الاحشم الثقه
النزيه الطاهر من كل مكروه العالم[2] المسلمين الوالد الكريم فلان بن

---

[1] مايه [2] sic.

فلان بن فلان الخروصى سلمه الله تعالى ان شا الله سلام عليك
ورحمة الله وبركاته وازكا[1] واشرف اياته[2] ولدك وصغيرك الحمد لله
اهون جعلك الله فى كمال العافيه والنعمه وكتابك الشريف وخطك
لينا وصل وفهمناه وحالك جميل ونرجوا مع كل بيان وبعد اعلم توفا
الولد فلان بن فلان من دار الفنا الى دار البقا وهو الله
المتصرف فى خلقه[3] الرضا رضا المولى وبعد ذكره خذمت الصاحيه
اعلم يا والدى من الله على بضربان فى الرجل فى الخولذ(?) ولا رمت
انهض من مدة ٧ اشهر[4] وانها ام النار الان بدا الاخ فلان بن فلان
يخدم فى يوم ٩ صفر وانا متا ما يجعل الله لنا بشفى ليكن عنده مساعد
اعلموا عن علوم عمان الا ذلك من على بن سيف العبرى كسر الفلج
يوم حادى الحج ثم ثار السيد براهيم بن قيس فى ليلت ١٢ الحج
وثبت الفلج مكسور ٢٦ يوم ومن نهار سادس الحج الى يوم ٢٤

---

[1] Original زكا

[2] Original ايايه

[3] Original خلفه

[4] die sonst mögliche Lesung ١٧ شهر bleibt dem Sinne nach ausgeschlossen.

الحج على كل يوم سيل واهل البلد يوردى من مزاريب[1] الصطوح[2]
حال الهوش وحالهم من السراح وجرت[3] ١٢ يوم وسحب له السيد
براهيم مدفاع[4] وسوى فى بيت مخلف حايزه ولا صاب البيت شى
من الصدر وبعد نقل المدفع فى خب الخراش واستوای مقابل
البيت كثير وبعد يوم طاح على بن سيف ووحى يضربه ٣ ايام على
كل يوم ٣٠ ضربه وخلص البيت فى يوم ٢٣ الحج وسلم براهيم
الفين قرش الف على الرستاق والف على العوابى وبعد ٢٠ يوم
وصلوا اولاد السيد تركى بجيش عظيم والله اعظم من كل شى
ووصلوا فى الرستاق وصح عدد جيشهم ٢٣ الف نفر وسهم الخيل
٠٩[5] فرس وسهم البوش ٣٢ مايه وسهم الحمير ٤ مايه هذا قول الذى
نضر[6] الجيش ومن بلد جما الى برج لعدابه لم بقا على وجه الارض[7]
عدد اخضر بقاة[8] الارض يطير منها الغبار والذى قتلوا من قوم
اولاد تركى مايه ١٢ نفر ومن بنو[5] غافر قتلوا ١٤ نفر واهل

---

[1] Original مراريت [2] السطوح

[3] Original جرب [4] مدفع

[5] sic. [6] نظر

[7] Original الرص [8] بقيت

الرستاق خانوا وبقا السيد براهيم عنده ٦ مايه نفر من بنو[1] غافر
وبعد ١٠[1] ايام وصلوا البدو ايال[2] سعد ١٧ الف نفر واعقلى[3] فى الحزم
ولما سمع ود لسيد تركى نهض يريد الصلح وجرا الصلح على يد جمعه
بن سعيد المسكرى وراشد بن عزيز وصح على كل شهر يسلموا
اولاد السيد تركى ٤ مايت قرش على كل شهر حال السيد براهيم والنيه
والعده حال العوابى وسهم الخصن دفع ١٦ جمل ولكن امر الله كن
فيكون وخطفوا العوابى لم شرب من الفلج خطفوا المصاطيح[4] وضر
القت والزرع والان عسكر فى البيت احد من بنى سعد واحد من
بنى رواحيه فيه الجمله ٢٠[1] نفر وعند تاريخ[5] الكتاب انا فى بلد الفحار
لانى الاجل[6] خفت على نفسى لا اقدر اقوم قيام من الم الرجل وان
سالتم عن مالكم مقتام من سماد وماء الذى فى بلد العوابى[7] والذى
فى ...... فى هذا ... ولا تقطعنا من البيان مع كل غرض الاشاره

---

[1] sic. [2] عيال

[3] عقلى [4] المساطيح

[5] Original بياريح

[6] لاجل

[7] die folgenden Worte bis ولا sind im Original dick durchstrichen.

وعليكم السلام سلم لنا على الاخ فلان بن فلان ورحمة الله وبركاته من صغيرك ذاكر احسانكم وفضلكم الفقير لله عز وجل فلان بن فلان

٩٤

بسم الله الرحمن الرحيم

الى جناب المشايخ المحبين الاصفيا[1] المودين الاجلاء الفضلاء الانقيا الثقاة الاوراع[1] عندنا ومن لهم الفضل الشيخ فلان بن فلان بن ابى نبهان الخروصى مع ولده الكامل فلان بن فلان بنى خروص سلمهم الله تعالى وابقاهما وعافاهما وحرسهم من شر وبوس وضر ان شا الله وبعد السلام عليكم جزيلا ورحمة الله وبركاته وازكا تحياته[2] المحبين لكم لفقرا بخير لا زلتم سالمين ومن اطرافنا علوم الا[3] الخير ولا عدمناكم مدة الحيوة ولما وجدنا القاصد الى نحو جنابكم الشريف لزمنا نفوسنا لرد السلام عليكم والسل[4] عن حالكم احال الله

---

[1] Original الصفى resp. الاورع

[2] Original تحيا [3] Original لا

[4] السؤال

عنكم كل شر انشاء الله و بعد فان سالتم عن مصاريف اشغال مالكم
فهو التصريح فى مكتوب الولد فلان بن فلان ونحن مثل السابق
علينا بالاجتهاد ولعلوم الذى[1] تقعده[2] فى العوابى اخذها السيد ابراهيم
بن قيس وبما وقع فى وادى الرستاق على النقال[1] الساده اولاد
تركى بن سعيد على السيد ابراهيم وبما وقع بينهم من الحرب وبما
جرى عليهم الصلح ربما تصلكم التعاريف من الولد فلان بن فلان
لا يغفل عن ذلك ومن جزيل احسانكم لا تقطعونا المكاتبة مع
اماره او حادث يحدث عندكم من خير انشاء الله من شر منكم
انشا الله وعليكم السلام من الحقرا[3] لله احباءكم فلان بن فلان
واولاده محمد واحمد بن محمد بنى خروص مع كافة الاهل بلا تخصيص
وكذالك سلم لنا على الاشياخ الاولاد فلان بن فلان واخوته وعلى
فلان بن فلان وان وجدتم فلان بن فلان بن فلان وعلى كافة
الصحاب بلا الزام وقد جرا يوم ١٦ شهر صفر سنه ١٣٠٦

---

[1] sic.

[2] تقعدت

[3] Original الحقر

ويسلم عليكم اولاد كم فلان وفلان ولاد[1] سعيد المسلم عليكم الحقير الى لله محبكم فلان بيده ويسلم عليكم محبكم حميد بن حماد

ملحاق خير وسرور وبعد ايها اشياخى الوالد الكريم[2] يحيى بن زهران ولوالد احمد بن محمد الخروصيان سلمهم الله تعالى انشاء الله وايضا اعرفكم ان تكشفو لى خطائي وتقصير قد قطعتم اسمى ونساتمونى[3] عن ذكر فى تعاريف والدى واخوتى لا اعلم انكم جهلتمو[4] اسمى ولا غفلة[5] من الكاتب وتفكرة[6] انا حيا وينسى اسمى وانى لا قطعة[7] عنكم ذكرى وسلامى على كل موسم وتفضلو لا تقصرونى عن اهلى ولا تنقصونى عن اسمى وسلامى لانى فقير لا احمل قطاع والله[8] المستعان وعليكم السلام من الفقير لله محبكم على بن ناصر بن محمد الخروصى فان بدا[9] اماره البيان تاريخ ما تقدم

---

[1] nach der Aussprache für اولاد

[2] Original اكريم [3] نسيتمونى

[4] جهلتم [5] غفلت

[6] تفكرت [7] قطعت

[8] Original لله [9] بدت

٩٥

—o بمنه الله تعالى o—

الى جناب الشيخ المحب الاجل الاكرم المكرم العزيز الذخر الحريز الناصح المود الاخ فلان بن فلان الاسماعيلى سلمه الله تعالى وبقاك وحرسك وحماك واجارك ونجاك انشا الله السلام عليك ورحمة الله وبركاته ومغفرته ومرضاته صدرت لك الكتاب بعون الملك الوهاب من بندر المحروس السويق الاخبار طيبه والحركات ساكنه من فضل الله تعالى لا زاد علم حادث يجب رفعه اليكم الا سوا الخير ودوام بقاكم لا عدمناكم مدة الحياه انشاالله فان تفضلت عنا بالسوال فنحنا لله الحمد بوجودكم بخير جعلكم الله فى اتم الخير واكمل الصحه ان ربنا على ما يشاء قدير وبعباده لطيف وخبير وبعد عزمنا بان نرسل لك ثياب فى هذا الموسم وقيل لنا انك انت وفلان بن فلان فى منبي ولا قدرنا نرسل لك شياء من الثياب وبعد تفضل الزم لنا فلان بن فلان فى الغوازى الذى عليه ولا تغفل[1] ومن قبل الخادم انما طاع يجى بيعه هذا بما نعرفك به ودم وابقاء سالما والسلام سلم

[1] Original تفغل

لنا على الاخ فلان بن فلان و.....[1] وعلى كافة الجماعه وسلم لنا على بنت سلطان وعلى شمجت مطر بن فلان ومن هنا يسلم عليكم فلان بن فلان وفلان بن فلان واهل بيته واصيله بنت فلان وشمسيه بنت فلان وتسلم عليكم هنديه بنت فلان الياسى وبعد ارسلت لك ثياب دشاديش[2] وبواكير ٨ بيد فلان بن فلان ولد فلان الجسنيبي وذلك من الفقراء لله اختك عزا بنت فلان الاسمعيلى وبعد يسلم عليك الولد فلان بن فلان بن فلان يسلم عليكم الوالده موزه بنت فلان ويسلم عليكم كاتب الاحرف اخيكم فلان بن فلان

يوم ١٨ شهر صفر سنه ١٣٠٦

٩٦

الى جناب الشيخ الاكرم المكرم الاعز الاحشم الثقه فلان بن فلان بن ابى فلان الخروصى حفضه[3] الله يصل بندر زنجبار حرسها الله وحماها

بسم الله الرحمن الرحيم

الى جناب المشايخ المحبين الاصفياء المودين العزاز الكرام الحشام عندنا فلان بن فلان والولد فلان بن فلان بنى خروص

---

[1] folgen Reihen von Namen. [2] Original دشداشين [3] حفظه

عزكم الله وحماكم سلام عليكم ورحمة الله وبركاته ولا زاد علم يجب رفعه اليكم الا الخير نحن الحمد لله فى اتم خير ونعمة وايضا لما وجدت القاصد لزمت نفسى برد السلام[1] عليكم والسوال عن حالكم احال الله عنكم كل شر وايضا سرت عند الاخ عثمان ليكتب لى رد جواب ووجته[2] مشتغل والعرظه[3] لا وجتها[2] هى عنده حتى اجاوبكم بما فيها والذى قبضته من عثمان ١٤ قرش وعند فلان بن فلان المكى ١٤ قرش وميّه بيسه وبستين[4] هذا من العام الماظى[5] وخدمو غراق طوى السيح الشرقى وسلمت ٩٠ بيسه ولا زالت صلاجرى (؟) واسلم مره اجير ومره اجيرين ومن قبل بيت الوليجى الذى لقمشوع[6] فى الماطى[7] مكتوب لك فيه عرصه[8] ولا عرفتنا بوصولها وفى الاخير عرصتها[8] متغلقة فى لبس (؟) هنا وليصلكم التصريح بلسان عثمان ورسايل الخدام بيد عثمان والذى وصلنا ٣ طاقات بياض مريكانى للفقرا وفرقناهن علما[9] امرت و ٣ طاقات شيت

[1] Original السلا [2] وجدته resp. وجدتها

[3] العرضه [4] بيستين

[5] الماضى [6] gemeint المقشوع

[7] الماضى [8] عرضتها, عرضه [9] على ما

وانا اقسمهن شيخه والبنات واصيله ولبنْنا ولبنات الصغار كل بقده
ومن قبل لنارجيل وصلت عشرين ولا وجدنا الا ٣ صحيحات ومن
قبل صناديق الشجر لا وصلت ولا ترسلوا لنا نارجيل ومن قبل
كرى لبحر قرش وثمن وكرى البر قرش ٥٩ بيسه وعلى يد فلان
قبضنى طاقتين شيت وطاقة بفتا لا قبطنى[1] اياها وقبضنى راس
بلوج وبيت لوليجا لا فيه بواب يحتاج ٣ بواب والنطاله ولوليجا
وبرازات كلها مسمواده[2] وانا عليا[3] دراهم واجده والبس(?) لامبتاع
وهذا كله قرض ورهنت ١٨ قرش من الهجار والدرمه سلمت ١٩
قرش ونصف يوم خروج على بن سيف ولا زالت الغرايم وانا لا
اعرف الجمله ولتصلك جملة المغاريم بيد عثمان وايضا ابنت[4] رايه
غابت فى بلد ستال ومن قبل الروضه تحتاج فسل وشرية صرم
اما وكلوا بها احد وانا امرته[5] مقصره وبقيت الكلام بلسان فلان

---

[1] قبضنى

[2] مسموده, gesprochen *mesmûode.*

[3] على, gesprochen *ʿaléjja.*

[4] sic.

[5] fehlt يسمدوها

بن فلان وفلان بن فلان به قلة صحه[1] من مدة ١٨ شهر[2] والان فى
بلد الهجار وعليكم منا السلام وذلك من محبتكم فلانه بنت فلان
وسلموا لنا على الولد فلان بن فلان وبنت فلان وابنتك وكافة
العيال ولبقلانى ومن اردت له منى السلام كما من لدنا الاخت
فلانه بنت فلان وفلانه وجوخه[3] وعزا ولايه وكافة العيال وكتبه
باءمرها[4] صغيرك الحقير اسير بذنبه الراجى عفو ربه فلان بن فلان
تاريخ يوم ١٩ صفر سنه ١٣٠٦

٩٧

بسم الله الرحمن الرحيم ٥

الى جناب الشيخ المحب الاكرم المكرم الاعز الثقه الورع الوالد
الكريم فلان بن فلان بن سيدنا فلان الخروصى سلمه الله تعالى ان
شاء الله السلام عليك ورحمة الله وبركاته وازكا واشرف اياته ولدك

---

[1] صحته oder الصحه

[2] oder ٨ اشهر

[3] Original جوجه

[4] sic.

لفقير لله تعالى بخير ودم[1] انت بخير وكتابك الكريم ورد وفهم صغيرك بما ذكرت من قبل كتابت الخوطوط[2] اعلم يا والدى كل شئ يبغا همه وانت حالك جميل ومثلك الذى يامرنا بذالك وعند تاريخ الكتاب لا[3] زاد عندنا علم الا بلسان لقادمين اليكم وبعد ايها الوالد اعرفك اريد منك البريان اطلع واهبط فى مالك وبيتك ونوكل ونشرب ونشور الناس بسبيل الجساره وان زاد علم او غرض او اماره فشلها تاجاً[4] فوق رؤسنا والسلام سلم لنا على الوالد فلان بن فلان وفلان بن فلان والوالدتين بنت موسى وجوخه بنت فلان وكافت من حضر فى مقامكم الشريف ومن هنا يسلمون عليكم الوالد فلان بن فلان والوالدتين كاذيه وشيخه ابناته والوالد فلان بن فلان وكافت اهل البيت والوالده عزا بنت فلان والاخت موزه والاخوه الجماعه بلا عدد وسلام من ولدك وصغيرك الفقير لله فلان بن فلان الخروصى بيده وكتابه على عجله ف ١٣٠٦ ·

يوم ٨ وبه ربيع الاول

---

[1] Original دام [2] الخطوط [3] Original الا

[4] für تاجاً ursprünglich geschrieben تاجن!

ويخصك السلام الوالد فلان بن فلان والاخوه فلان بن فلان وفلان بن فلان وخادمك صربوح وزوجته ويخصك السلام فلان بن فلان بن فلان الخروصى

٩٨

بسم الله الرحمن الرحيم

الى الشيخ المحب الاكرم المكرم الوالد العالم الثقه العدل النزيه شيخى وقدوتى فلان بن فلان بن سيدنا العالم ابى نبهان الخروصى سلمه الله تعالى وابقاه وعافاه ان شا الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته ولا زاد من طرفنا علم يلزم نقله اليك الا دوام الخير لاغير لا زلت محروساً من كل شر ان شا الله و بعد والدى فلاهل[1] بنت شيخنا المرحوم فلان بن فلان قد طلبت منا رخصه بالوصول الى زنجبار تريد تنظر شانبتها فرخصتها تصل وتقعد شهرين و بعد ذلك تصل الينا فهاهى واصله اليكم مع الابنه والاخة[1] عايشه بنت فلان بن فلان وتفضل انظرهم بعين الموده والرفه وما داموا فى لبلد يكونون عندكم فى البيت الى ان يرحلوا الى الشانبه هذا يا والدى وانت

[1] sic.

الماجور وفضلك سادى وعليك منا السلام ورحمة الله وبركاته وذلك من ولدك فلان بن فلان بن فلان الخروصى رد سلامى على المشايخ فلان بن فلان وفلان بن فلان وكافة من اقام بمقامك الشريف ومن الدنا[1] كافة الاصحاب حرر سنه ١٣٠٦ ١٦ ربيع ١

٩٩

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى جناب الشيخ المحب الاكرم المكرم الاجل الامجد الثقة الرضى العلامة الاحشم الاشيم الوالد فلان بن فلان بن ابى نبهان الخروصى سلمه الله تعالى وحماه ان شاء الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته والطافه وهباته نحن بخير نحمد اليك الله الذى لا اله الا هو الكبير المتعال على كل حال لا زلت محروس الجناب بعون الملك الوهاب اخبار هذه الجهات ساكنة الحركات لا زاد علم حادث يجب رفعه اليك الا الخير وبعد نعرّفك ان الولد فلان بن فلان بن فلان البو سعيدى قد سافر عنا لزنجبار من غير علمنا وذلك من القضاء والقدر ولا رادّ لقدر الله تعالى ونرجوا من عميم فضلك

[1] لدنا; fehlt يسلموا

واحسانك علينا ان تنصحه ليرجع الينا كما ان النصيحة على المسلم للمسلم فرض واجب اذ الغربة كربة الا الرباط والغزو فى سبيل الله وحج بيت الله وزيارة قبر رسول الله صلّى الله عليه وسلم وان رايته يريد سفراً الى غير عمان فلا تدعه عن التردد فى البلدان ولا سيما هو غريب فى زنجبار فاجرك على الله فهذا ما لزم بيانه مهما بدا لك غرض فمنك الاشاره وعليك السلام ورحمة الله وبركاته من الفقراء الى الله تعالى الذاكرين احسانك اولادك المودين موزه بنت فلان بن فلان الفلانيه بتاريخ اليوم ٢١ من شهر ربيعالاول سنه ١٣٠٦ سلم لنا على الاخ فلان بن فلان واهلك كما من لدنا فلان بن فلان بن فلان وفلان بن فلان وفلان بن فلان وكافة الال والوالده زلخا بنت فلان

١٠٠

بسم الله الرحمن الرحيم

الى جناب المشايخ المحبين العزاز الكرام الحشام الوداد وهما الوالدين فلان بن فلان وفلان بن فلان الخروصيان سلمكم الله انشاء الله سلام عليكم ورحمة الله وبركاته المحب لكم بخير ادام الله

لكم الخير جعلكم الله كذلك بل احسن من ذلك انه ربنا قادر
مالك صدرت لكم الكتاب بعون الملك الوهاب من قرية مشايق
اخبارها طيبه والحركات ساكنه والعباد امنه والاسعار مرخصه
والامطار قليله فى هذه السنه لتعلموا ذلك وبقية العلوم بالسنة
الواصلين اليكم بهم كفايه ودموا[1] سالمين والسلام عليكم من المحب
لكم الذاكر احسانكم ولدكم الفقير لله فلان بن فلان بن فلان
الخروصى بيده سلموا لنا على من حضر فى مقامكم الشريف تاريخ
يوم ٢ ربيع الاخر سنه ١٣٠٦ ٨٦٤٢

١٠١

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى جناب شيخنا الفقيه العالم النزيه الاجل المحترم الاخ فلان
بن فلان ابن سيدنا ابى نبهان الخروصى سلمه الله تعالى وابقاه
وعافاه وحرسه وحماه ونجاه من كيد اعداه انشاء الله سلام عليك
ورحمة الله وبركاته تصدير الكتاب من بندر الحرمين جده اخبارها
كما تعهدها وزيادة الموجب لتحرير الكتاب ابلاغك السلام والسوال

[1] دوموا

عن كيفية احوالك ان سالت عنا نحن بخير من كرم المولى جل
وعلا عن ان تدركه الابصار او تتوهمه بحلول مكان الافكار
جعلك الله فى اتم الخير وبحبوحة النعم كتابك الشريف الينا بالعام
وصل مع الكتاب المسمى مختصر الشيخ البسيوى ولا وصلنا بعده
شى لعله لم يزهب[1] غيره وفى ظن منى انه ليصل اليك الاخ فلان
بن فلان ولد فلان فى ميل الحجاج من مسكد فى بعض اشغال
تخصنا هناك فان وصل ليخبرك بها بنفسه وتفضل كن مساعدا له
بالراى والتدبير فعسى الله ان يمن به على ايديكم لانكم اهلا
لذلك والسلام من اخيك الحقير فلان بن فلان بن فلان ولد فلان
سلم لنا على الشيخ فلان بن فلان والشيخ فلان بن فلان بن فلان
النيرى وكافة اصحابك يسلم عليك كاتب الاحرف عن امره فلان
بن فلان بن فلان الهاشمى بيده سنه ١٣٠٦ ١ ج ١

وعند خروجنا من الرستاق حرب بين بنى غافر والعبريين
فى بلد عمق واما الولد فلان بن فلان وصل مسكد من زنجبار

---

[1] يذهب

بخير وبلغنا فى الحال خبر لم ندر صحته ان السيد ابراهيم خرج لبلدك العوابى واعان اهل العوابى السيد فيصل بن تركى على الخارج اليها ان صح والله اعلم

١٠٢

بسم الله الرحمن الرحيم

الى جناب الشيخ المحب الاكرم الاحشم الاعز الوالد فلان بن فلان بن فلان الخروصى سلمه الله تعالى ان شاء الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته وازكا واشرف تحياته اعلامنا خير وسرور لا زاد علم يجب رفعه اليك بوجود مولانا المعظم فيصل بن تركى واخوته واسعارنا مرخصه والامور ساكنه جعلكم الله فى اتم النعمه ودوام الصحه ان ربنا على ما يشاء قدير وبعباده لطيف خبير[1] فاان[2] سلت[3] عنا فنحنا بخير من كرم الله فى بلد الترش الهدادبه وهذا بما لزم بيانه ولا تقطعنا المكاتبه عن احوالكم بما انتم عليه وعلم الخير لان المكاتبه كملاقاه وعمرك الباقى والسلام سلم لنا على الاخ

[1] Original للطيفا خبير   [2] فان

[3] سالت

فلان بن فلان وفلان بن فلان وكافة الجماعه وفلان بن فلان تحية ولدك وصغيرك الذاكر احسانك فلان بن فلان بن فلان الحروصى لكل غرض يبدو الاشاره يسلمو عليك الجماعه فلان بن مطير وفلان بن خنيف بن الهدادبه ·

التعريف حرر يوم ٢ جمادى الاول سنه ١٣٠٦

١٠٣

— بسم الله الرحمن الرحيم —

الى المشايخ المحبين العزاز الكرام الامجاد الاخوه سالمه بنت يحيي بن احمد الحروصيه ان شاء الله سلام عليكم ورحمة الله وبركاته وازكا واشرف اياته نحن بخير من كرم الله تعالى اخبار عمان الخير والسرور ودفع كل محذور ولما وجدنا القاصد الى تلك الاطراف الزمنا ان نعرفكم بالسلام والسوآءل[1] عن كافة احوالكم لا زلتم ذخراً لنا ان شا الله وقد قصدنا الوصول اليكم مع وصول الاخ مسعود بن محمد مسقط وان زاد علم او غرض يقضى وانتم سالمون والسلام ورحمة الله وبركاته هذا من الفقير الى رحمة الله تعالى محبكم

---

[1] sic.

واخيكم سالم بن سعيد بن عبد الله الخروصى بيده سلموا لنا على
الوالد سعيد والاخوه يحي وجوخه وبنت سيف بن شنان والخدام
مافوندى ومتوتوا وحسينه وطاءوس وياسمين والسريه ومن لدنا
الاولاد محمد وعزيزه وعيسى واخوته والاهل بنت ماجد وبنت
سعيد والوالدتين كاذيه وشيخه وعبد الله بن احمد ومزيه عند اهله
من اخيكم سالم بن سعيد بن عبد الله الخروصى بيده

جرا هذا $\frac{\text{١٣٠٦ ف}}{\text{٢٤ ج}}$

١٠٤[1]

وانا سلمت قبالة فلان بن فلان ٩ قروش وقبالة فلان ٤
قروش صرفة نفقي ورهنت نخلة من مالى وحال لورقه لذى لك
عند بنت فلان بن فلان لا حصلة[2] منهم وكلمنا قرباءها فلان بن
فلان وفلان ولا وجدنا منهم حجه وبعد كلمنا مسلم بن نجيم وادعت
ان لها باقى عليك عله واردنا يمين وانا لا سلم لعله[3] وجاوبونى ان هذه
لورقه لخيك فلان بن فلان ولا لك يمين ولا عليك الا بوكاله خط
فلان بن فلان ولان لجواب راجعا ليك لذى تنضره انا اكون على

---

[1] Bruchstück eines Briefes. [2] حصلتُ [3] الغله

جوابك والشيخ فلان قايم بوادى سختن من مده شهرين يعمر بعمق
من جانب شرق على مثار لفلج عند عود لشدر وكذالك يبنى فى
عين عمق ولله عاقبة لامور ولعمارات لداثرات من مدروج الى
مقيمه بناهن على التمام هذا ما لزم لبيان وعرفك لولد فلان يريد
تفق تاما له شبه على عينة تفق فلان بن فلان ان وجدت اجعل له
همه ونرقبه لتعلم ذلك والسلام من محبك لحقير لله احقر الانام
اخيك فلان بن فلان بن فلان المعميرى ان بدا غرض الاشاره سلم
على المشايخ فلان بن فلان وولد فلان بن فلان بن فلان وكافة لجماعه
ومن هنا يسلمون عليك والدتك واهلك وولد فلان بن فلان ولاخ
فلان بن فلان الريامي وفلان بن سلوم وفلان بن فلان ويسلمون
عليك الاخ فلان بن فلان واولاده فلان بن فلان وذلك

يوم ١٣ ج الاخر ١٣٠٦ ف

١٠٥

— بسم الله الرحمن الرحيم ٥ —

الى جناب الشيخ المحب الاكرم الاعز الاحشم المود الناصح
الوالد العزيز الثقه الوازع الوالد الكريم فلان بن فلان بن فلان

الخروصى سلمه الله تعالى وابقاك وعافاك لنا ذخراً ان شاء الله سلام عليك ورحمة الله وبركاته وازكا واشرف تحياته انه ربنا قدير منان[1] وبعباده خبير بصير ومن هذه الاطراف لا زاد علم حادث سوء الخير حتى نرفعه اليك ومسرت قلبك ودام بقاك وايدنا بلقاك وبعد اعرفك وصل خط من عمان عند الوالده موزه بنت فلان بن فلان الخروصى فيه ذاكرين ان الولد فلان بن فلان سافر عنهم من غير وجه ولا نباهم عند سفره ولان تفضل من احسانك او بتمره الى سفر عمان ووصل خط مع الوالد فلان بن فلان انه لاعرفناك فى اى ارض ولا يما انت فيه وعليه ولا جلست معنا على طول الزمان وانا عرفته ان شاء الله تصل عندك مع رجوع الوالد فلان وكتابك الكريم وصل وفهم ولدك بما ذكرته وحالك جميل ولا من جنابك تقصير ولسلام سلم لى على الوالدين الكرام فلان بن فلان بن سيدنا ابى نبهان وولده فلان بن فلان ولوالد فلان بن فلان ولاخوه فلان وفلان اولاد فلان بن فلان بنى خروص ويسلمو عليكم الوالد فلان بن فلان ولوالد فلان بن فلان ولوالد فلان بن فلان ولوالد فلان

[1] Original متان

بن فلان ولوالد فلان بن فلان الحوسنى وكتبه عبد المملوك ولدك
فلان بن فلان بن فلان الخروصى بيده

تاريخ[1] يوم ٥ رجب سنه ١٥٣٦[2]

وسلم لى على الوالدين فلان بن فلان وفلان بن فلان بنى الجرى
ولوالد فلان بن فلان المحرمى وفلان بن فلان ويسلمو عليك الوالد
فلان بن فلان وفلان بن فلان الكنديون

١٠٦

بسم الله الرحمن الرحيم

سلام جديد وتحية تزيد وبركات الملك الفريد ما سار الفلك
السيار وتلاطمة[3] به امواج البحار وام[4] الى جزيرة زنجبار الى
حضرة الشيخ المبجل الاعز الاكمل الحباب حافظ بن حمدان بن
عيسى الخروصى سلمه المنان من جور الزمان وعليك السلام وذويك[5]

---

[1] Original تريخ

[2] ist wohl Schreibfehler für ١٣٥٦ = ١٣٠٦

[3] تلاطمت [4] امّا [5] Original دويك

ورحمة باريك وبركاته ما عرد[1] ورق المؤده[2] بالائك وتحية المتعال
ترادف ذو الغدو[3] والاصال على الدوام بلا انصرام خادمك الداعى
بقاك يشكر مولاه على ما ولاه[4] على نعمه الجليله وعطاياه الجزيله
لازلت مانوساً مخولا بالمال الوافر لبسك[4] الله لباس التقوى والعافيه
الشامله ووقاك الله كل مكروه وكتابك الكرم[5] ولفض[6] خطابك
المستقيم الذى تموحة[7] الفاضه[6] وتشعشعت الحاظه وتاهت فى معانى
الفاضه[6] العربيه النحويه وافا الينا وادخل المسرت علينا وكادت
قلوبنا ان تطير سروراً وقد امتلئت غبطة[8] وحوراً[9] وبقينا نعالج

---

[1] doch wohl غرد, sodass gemeint ist: »solange die Tauben der Freundschaft in dem Aikbaum girren«. Der Brief besteht eben aus Redensarten, die, wie ja auch oben gesagt ist, aus dem Lexikon zusammengestoppelt sind.

[2] in موده ist das Hamze überflüssig, ebenso in الايك das über ي

[3] Original العدو

[4] أولاه und ألبسك; man ersieht hieraus, wie ungeläufig die IV. Form der Umgangssprache geworden ist.

[5] الكريم oder المكرم; des Reims wegen wohl das erstere.

[6] لفظ, ألفاظه [7] تموجت

[8] Original عبطة [9] حبوراً

فى فك اقفاله وحل اشكال مبهوتى العقول لا نميز بين الفروع
والاصول فبقينا فى حيرة[1] من قلت البصيره لا ندرى ما نقول
فلما حصحص لنا الناموس وخلنا كانه قد استخرج[2] من لغات جوهر
القاموس ففظظنا[3] ختامه وتلونا سلامه واعلامه وعلمنا بما فيه ضاهره[4]
وخافيه[5] وسرنا حال سلامتك غير قليل وعرفتنا انك تريد محرم
خدمة حمدان بن سليم تعلم يا سيدى نحن جعلنا لحاجتك همه عاليه
ولا زلنا نطالعه فى كل يوم ولا رهب مع رهوبه ليصلك انشاء
الله تعالى وخادمك[6] صابنى عضل[7] جهد واعتضلت منى يد اليمين
وبقيت اربعة اشهر وفى حال التاريخ فى عافيه ودم مانو سا محروسا
وعليك السلام تحية خادمك خلفان بن براكا[8] تابع اولاد قحطان وان

---

[1] Original خيرة

[2] Original استحرح

[3] ففضضنا

[4] ظاهره

[5] Original حافيه

[6] der Schreiber dieses Briefes.

[7] Original عصل [8] wohl بركات

بدت اماره فلك الفضل بالاشاره[1] حرر يوم[2] وسلم لنا على المشايخ الكرام الحبابين عيسى بن سويدان وسالم بن عيسى ويحيي بن ماجد وكافة من شيت له منا السلام حرر يوم ٢٨ رجب سنه ١٣٠٦

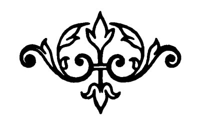
ومن شان عرفنا[3] انك ارسلت لنا رساله تعلم يا سيدى ليس وصلت

---

[1] بالاشارة

[2] hier wollte der Schreiber schliessen, bemerkte aber noch, dass er die Grüsse vergessen hatte.

[3] عرفتنا

﴿ الفصل السابع ﴾

١٠٧

— بسم الله الرحمن الرحيم —

عقد وفاق

فيما بين حضرة صاحب العظمه السيد خليفه بن سعيد بن سلطان سلطان زنجبار وتعلقاتها فى افريقيه والشراكه الالمانيه الافريقيه المسماة[1] دوتش اوست افريكانيشه[2] جيزيلشافت التى بموجب قبول حضرة صاحب السمو الوزير الاعظم البرنس فون بسمارك كانشلير الدوله العليه الجرمانيه قد فوضت لذلك شرعيا جناب الدكتور[3] جوستاف ميخاهيلس قنصل جنرال الدوله الجرمانيه فى زنجبار لقد صار الاتفاق على المكاتبه الاتيه وهى

[1] Original المسمة [2] Original افريكانيش

[3] Original الدكتر

البند الاول

حضرة السيد خليفه اعطى للشراكه الالمانيه الافريقيه المذكوره اعلاه قوته الكليه فى البر الافريقى من المريمه وفى كل مملكته من جنوب نهر أومبي وقد جعل جميع العمل فى يد الشراكه لكن ذلك تحت اسم السيد وسلطنته وتحت بنديرته بشرط ان الشراكه ستكون ملتزمه فى جميع الذى يحدث فى الامكنه المذكوره من حرب او ديه او خساره او ادنى مغرم فى اى وجه كان فالسيد لا يلتزم بشى ابدا والشراكه لا لها حق على حضرته فى ذلك انما يسوغ لها ولا لاحد غيرها ان يشترى ارضا من هذه الامكنه المذكوره الا على يدها مثل ما كان مع السيد خليفه سابقا السيد قد اعطى الشراكه ووكلائها الحق فى عمل العشور فى البر من الامكنه المذكوره وسعادته اتفق معها بالعمل والمساعده فى جميع الاعمال التى لتكون والتى كانت فى معاونتها[1] بقبض الذى تحتاجه الشراكه او وكلائها بقوته او اقتداره حتى تستمر نفس قوتها فى الاعمال وقد صار الاتفاق ايضا ان المذكور فى هذا الامتياز لايكون

---

[1] Original معوتتها

مخلا بالمعاهدات التى هى بين سعادته وبين حكومات بريطانيا
واميريكا وفرنسا وجرمانيا او الذين لهم معاهدات مع سعادته من
الدول الاجنبيه وعلى الذى وضعت او ستوضع بموجب برلين
جنرال اكت[1]

البند الثانى

السيد قد رخص للشراكه ان تضع مستخدمين فى الامكنه
المذكوره وغير ذلك من الاوادم ليعملوا محلا للاحكام حسب
القوانين وحضرته اعطاها ايضا ولوكلائها الحريه بعمل مكاتبات مع
كبار وروسا البلاد وجميع هذه المكاتبات ستعمل تحت اسم حضرته
وتحضرها اليه لكى يثبتها والسيد قد اتفق ان يعطى الشراكه ووكلائها
قوته فى هذه الامكنه الافريقيه الا الذين معهم الشوانب والاموال
وقد اعطاها ايضا الامكنه والقلاع والبيوت التى ليست مسكونه
من خواص سعادته لكن من المفهوم ان تصريح الذى يريده
لاستعمالاته الخصوصيه من بيوت وقلاع وشوانب واراضى ستعمل
فيه عرضه فيما بعد وايضا فى كل ارض غير محيوزه فللشراكه الحق

[1] die Congoacte.

فى عمل عشور وقبض المدخول وعمل المغارم الكافيه للقايمين لمنع
المعاكسات فى اجرا تصليح الطرق والمياه وكلما يختص بالدول وغيره
ولاجل وفاء الديون واستجلاب الفايده فى الدراهم والحجات التى
ستتركها الشراكه او وكلائها يلزم ان تكون على استحسان حضرة
السيد والقضاة وحسب امر سعادته اما فى هذه الامكنه قانون
الشريعه ستعمله الشراكه ووكلائها ويكون متعلق بهن ومشاهرات
الولات واوادم السركار الذين فى الامكنه المذكوره لتكون على
الشراكه نفسها

البند الثالث

السيد قد فوض الشراكه ووكلائها ان يعملوا بيع وشراء فى
تحصيل الاموال باى نوع كان وعلى وجه عمومى[1] شراء اراضى او
بيوت او بنيان او غير ذلك فى كل الامكنه المذكوره لكى[2] لا يكون
ذلك الا بالتراضى والاتفاق مع اصحاب الاموال المذكورين ومن
غير تكليف

[1] man erwartet خصوصى [2] wohl لكن

البند الرابع

السيد قد اعطى الشراكه ووكلائها القوه فى كل ما كان فى ايديهم لتصليح التجاره وغيرها فى الاموال واجرا اعمال السفن فى الانهر والشطوط واعمال الصياده وتصليح الطرق واعمال سكك حديديه من جميع الانواع وخنادق للمياه وتلغراف وللشراكه الحق بعمل عشورا على هذا ولها القوة بمنع وقبض الات الحرب والاسلحه وكل المسكرات او الذى هو مخالفا للقانون والشرع او الذى يسقط بالمروة وكل الذى لا ممنوع فيه السيد بموجب المعاهدات لكن من المعلوم ان جميع ذلك ليكون موافقا للمعاهدات التى بين السيد والدول الاجنبيه

البند الخامس

السيد قد رخص للشراكه ولوكلائها بالجلوس تحت اسمه فى القلاع على مصب او مصبات نهر او انهر وكل محل فى مملكته المذكوره وفى عمل محلات للعشور ومغرم على السفن وعلى جميع الاموال التى تصل الى هذه البنادر او تخرج منها وفى منع اختلاس العشور او كل ما هو مذكور فى المعاهدات مع الدول الاجنبيه

البند السادس

السيد قد رخص للشراكه ولوكلائها مداركة تحصيل المعادن وارسال الاوادم لذلك فى جميع الامكنه الافريقيه المذكوره وهى مفوضه بتحصيل كافة الاجساد من رصاص وفحم وحديد ونحاس وتنك وذهب وفضه وجواهر وحل معدنى او غير ذلك من المعادن وللشراكه الحق بعمل بيع او شراء بانفسها فى هذه الامكنه ولا عليها عشور ولا غيره زياده عن خمسه فى المايه على السعر من الحاصل من ذلك بعد مغرم العمل ولتسلم ذلك للسيد حسبما يصير الاتفاق بينهما فيما بعد وكذلك فى الحطب وكلما يكون لعمل هذا لترويج التجاره هو فى ايديها لكن الحطب الذى ينفع للبنا وللحرق[1] المسمى بالبورتى كل غارب له الرخصه لقطعه كما هو الان بشرط ان يدفع مغرم حسبما يتفق مع الشراكه اما الذى لاستعمال حضرة السيد من هذا الحطب لا عليه شى من المغرم

---

[1] Var. والحرق

البند السابع

السيد قد اعطى الرخصه للشراكه فى عمل بنك او بنوكه فى جميع مملكته من الامكنه المذكوره وايضا توزيع اوراق ماليه (بنك نوط) باسمها

البند الثامن

جميع هذه الامتيازات المعطيه للشراكه ولوكلائها والقوة والتفويضات هى لمدة خمسين سنه تبتدى من وقت دخولها فى العمل وبعد اتمام المدة فجميع الاعمال والامكنه والبنيان المعموله من طرف الشراكه ستعود الى حضرة السيد او لورثائه او لخلفائه ان اراد او بالتثمين حسب تثمين منتخبين من الطرفين

البند التاسع

سعادة السيد سيقعد الشراكه كافة الفرض فى كل الاماكن المذكوره اعلاه للمواعيد ذاتها التى صار الاتفاق عليها لقعد الاماكن نفسها على هذه الشروط وهى

في ابتداء اعمال الشراكه اى عند استلامها تلك الاماكن ستدفع مقدما لحضرة السيد خمسين الف ربيه تحت الحساب وهذا المبلغ يجرى خصمه من اصل المبالغ التى يصير دفعها لحضرة السيد من طرف الشراكه فى السته الشهور الاولى ويقسم شهرا بشهر

فى السنه الاولى فالشراكه تقدم لحضرة السيد فى اخر الشهر من الاشهر الافرنجيه جميع محصول الفرض على الوارد والصادر بعد خصم المصاريف التى سيصير تعيينها وهذه المصاريف لا تنوف عن مايه وسبعين الف ربيه للسنه الاولى بل اذا كان يثبت بموجب دفاترها ان الشراكه صرفت اقل من هذا المبلغ فالفرق يرجع لجاب السيد ويدفع لحضرته اما الشراكه نظير اتعابها ومخاطرتها يكون لها ربح فى المايه خمسه من المدخول الصافى

ثم بعد انتهاء السنه الاولى التى هى سنه للاختبار فالمبلغ الذى الشراكه ستلتزم بدفعه لحضرة السيد سنوياً للسنوات المستقبله يصير حينئذ تعيين مقداره انما الشراكه يحق لها بعد مضى كل ثلاثه سنوات حسبما يتوضح لها بالاختبار من محصول الثلاثه سنوات الماضيه وبموجب دفاترها ان تدخل فى المخابره مع حضرة السيد لتعيين مبلغا جديدا للسنين القادمه ويسوغ لحضرته ان يجعل احد مستخدمينه

لمراقبة مدخول الفرض فى كل البنادر المذكوره فى هذه المكاتبه لكن
من المعلوم ان السيد لا يمكنه اخذ عشور مرة ثانية على اى وجه كان
والشراكه لها الحق حينئذ ان تراقب موظفين الفرضه فى بندر زنجبار
وتسترد قيمة العشور التى تكون دفعت راساً لحضرة السيد سوى ان
كان على الوارد والصادر من والى الاماكن المذكوره فى هذا الامتياز

والشراكه ستضمن لحضرة السيد خمسين فى المايه من ما تكتسبه
من محصول الفرض زيادة عن المبلغ الذى يصير تعيين دفعه سنويا
والسيد قد اعطى للشراكه ولوكلائها فى الاماكن المذكوره جميع
الحقوق على الابحر المختصه فى تلك الاماكن وخصوصا الحقوق
المقتضيه لمحافظه ومراقبة التنزيل والتحميل ونقل البضايع والمحصولات
والامتعه فى جميع المياه المذكوره والسواحل وذلك بواسطة حرّاس
ومواشى وغيرها فى البر والبحر

البند العاشر

نظرا لما اعطا لها حضرة السيد من الامتيازات والحقوق والقوه
كما هو مشروح اعلاه فالشراكه تضمن الى حضرته ربح عشرين سهما
من اسهم الشراكه الالمانيه الافريقيه مقدار قيمة كل سهم عشرة الاف

مارك يبلغ الجميع عشرة الاف باوند وذلك يجعل لسعادته الحق بقبض
تلك الربح من اصل الارباح الصافيه كما يتضح ذلك من دفاتر الشراكه
بعد توزيع الفايده فى المايه ثمانيه الى المشتركين الذين دفعوا حقيقيا
قيمة الاسهم تعلقهم

البند الحادى عشر

فالشراكه لها التمتع فى كل حقوق او امتياز او فايده او منفعة او
معافاة مهما كان تنوعها المتمتعه او ستتمتع بها شراكه ثانيه او شخص
اخر يكون حضرة السيد اعطاها او سيعطيها فى المستقبل لامتياز مثل
هذا فى قطعه ثانيه من مملكته

البند الثانى عشر

من المعلوم ان جميع الذى اعطاه السيد للشراكه لا داخل فيه
جزيرتى زنجبار وپيمبا ولا شمال نهر اومبى وجميع الذى اعطى من
القوه والحقوق والامتيازات المذكوره هنا ليعمل تحت اسم حضرة
السيد وبامره

البند الثالث عشر

قد وقع ايضا الاتفاق على ان جميع المذكور والتى تنازل به حضرة السيد للشراكه فهو ملزوم على الطرفين وعلى ورثائهم وخلفائهم الى تمام الخمسين سنه حسبما صار الاتفاق عليه

البند الرابع عشر

يكون ابتدا العمل من طرف الشراكه والقبض والاخذ فى الفرض والامكنه والبيوت فى الاماكن المذكوره حسب الاتفاق من ابتدا تاريخ خمسه عشر من الشهر اغوست سنه ١٨٨٨ ثمانيه وثمانين وثمانمايه والف وقت ما ترغب الشراكه استلام الفرض والاماكن والبيوت المذكوره من يد حضرة السيد

البند الخامس عشر

ان هذه المكاتبه منصوصه فى نسختين انجليزيتين ونسختين عربيتين وكل الاربعه نسخ تحتوى على معنى واحد وتاويل واحد ولكن اذا ربما صار تفسير النص العربى والنص الانجليزى بنوع مختلف فالنسخه الانجليزيه يصير اعتبارها وحدها مضبوطه

وبناء على هذا الاتفاق فقد ذيل هذه المكاتبه بامضاهما كل من حضرة السيد خليفه بن سعيد بن سلطان والدكتر ميخاهيلس بصفه تفويضيه من طرف الشراكه الالمانيه الافريقيه

حررت فى زنجبار فى اليوم الثامن والعشرين من شهر ابريل سنه ١٨٨٨ ثمانيه وثمانين وثمانمايه والف موافق اليوم السادس عشر من شهر شعبان سنه ١٣٠٥ خمسه وثلثمايه والف هجريه

التوقيع

صحيح خليفه بن سعيد بن سلطان بيده

١٠٨

وبعد فنظراً لكون السنه الاولى صار فيها الاختلافات والتى نتجت عند اجراء مكاتبة ٢٨ ابريل سنة ١٨٨٨ الموافق ١٦ شعبان سنة ١٣٠٥ هجريه وخصوصاً الاختلاف الذى حصل فى البند التاسع من هذه المكاتبه بين جلالة مولانا السيد خليفه بن سعيد سلطان زنجبار والشراكه الالمانيه الافريقيه قد حصل الرضا والاتفاق فى هذا اليوم بين جلالة السيد خليفه بن سعيد سلطان زنجبار والشراكه

الالمانيه الافريقيه النائب عنها المفوض ارنست فوسن مدير الشراكه في برلين على ما ياتى

ان البند التاسع من المكاتبه يصير ابداله بالبند التاسع الاتى الذى من تاريخ هذا اليوم كل من الطرفين المتكاتبين يعتمده ويتبع نصه

البند التاسع

سعادة السيد سيقعد الشراكه كافة الفرض فى الاماكن المذكوره اعلاه للمواعيد ذاتها التى صار الاتفاق عليها لقعد الاماكن نفسها على هذه الشروط وهى

الشراكه تقدم لحضرة السيد فى آخر كل شهر من الاشهر الفرنجيه جميع محصول الفرض على الوارد والصادر بعد خصم المصاريف التى يصير تعيينها وهذا[1] المصاريف لا تنوف عن ماية وسبعين الف ربيه كل سنه من الثلاث السنوات الاولى بل اذا كان يثبت بموجب دفاترها ان الشراكه صرفت اقل من هذا المبلغ فالفرق يرجع لجناب السيد ويدفع لحضرته ثم بعد انتهاء الثلاث السنوات الاولى اعني يوم ١٨ اجست سنة ١٨٩١ التى هى سنى الاختبار فمبلغ المعدل الذى الشراكه ستلتزم بدفعه لجلالة السيد سنوياً للسنوات الباقيه من سنى

[1] sic.

المكاتبه يصير تعيينه حسب مدخول ما فى الثلاث السنوات الاولى
اعنى من العشور المتحصله بعد خصم المصاريف المتقرره قيمتها مايه
وسبعين الف ربيه انما الشراكه يحق لها بعد مضي كل ثلاث سنوات
حسبما يتوضح لها بالاختبار من محصول الثلاث السنوات الماضيه
وبموجب دفاترها ان تد خل فى المخابرة مع جلالة السيد لتعيين مبلغاً
جديداً للسنين القادمه وليسوغ لجلالته ان يجعل احد مستخدمينه
لمراقبة مدخول الفرض فى كل البنادر المذكوره فى هذه المكاتبه
لكن من المعلوم السيد لايمكنه اخذ عشور مرة ثانيه على اى وجه
كان والشراكه لها الحق حينئذ ان تراقب موظفين الفرضه فى بندر
زنجبار وتسترد قيمة العشور التى تكون دفعت راسا لجلالة السيد
سوى ان كان على الوارد والصادر من هذه الاماكن المذكوره فى
هذا الامتياز والشراكه تتعهد ان لا تطلب من جلالة السيد ترجيع
العشور التى تتحصل بفرضه جلالة السيد من الاموال الوارده من
اوروپا ومن بلدان غير التى يصير تصديرها من زنجبار الى الاماكن
التى تحت ادارة الشراكه فلا لها حق فى ذلك ه

والشراكه ستضمن لجلالة السيد خمسين فى المايه فيما تكتسبه من
صافى محصول الفرض بزياده عن الذى يصير تعيين دفعه سنوياً

والسيد قد اعطى الشراكة ووكلائها فى الاماكن المذكوره جميع
الحقوق على الابحر المختصه فى تلك الاماكن وخصوصاً الحقوق
المقتضيه لمحافظة ومراقبة التنزيل والتحميل ونقل البضايع والمحصولات
والامتعه فى جميع المياه المذكوره والسواحل وذلك بواسطة حراس
ومواشى وغيرها من البر والبحر ٥

تحريرا فى زنجبار يوم ٢١ من شهر جمادى الاول سنه ١٣٠٧
موافقا يوم ١٣ من شهر جنورى سنة ١٨٩٠

صحيح خليفه بن سعيد بيده

١٠٩

— بمنه تعالى —

من خليفه بن سعيد بن سلطان الى كافة من يراه وبعد
فاعلاماً الرعايانا[1] جميعا باننا قد اجرنا بلداننا التى باالمرايم من اومبى رقا
الى رقوما[2] شراكه الجرمن واوادم سيدبرو البلدان ويقبضو العشور
من البنيدر وكل هذا باسمنا وتحت بنديرتنا وامتثلوا اوامرها ولا

[1] sic. [2] muss heissen رقوما oder رفوما

تخالفوه كما كنتم سابقاً ومرادنا تسكين ونظام بلدانا ولاجل ذلك
اعملوه[1] واشتغلوه[1] كالعادة وامتنعوه[1] عن الفتن وكل من يظهر منه خلافا
لامرنا فلا يلوم الا نفسه وقد ارسلنا من طرفنا هذا الاعلان[2] محبنا
الشيخ ناصر بن سليمان اللمكى حتى يفهمكم ويخبركم شفاهاً هذا بما
نعرفكم به والسلام من خليفه بن سعيد

١١٠

من خليفه بن سعيد بن سلطان الى الشيخ المحب المود ف
والى باجمويو سلمه الله تعالى وبعد فالمراد منك ان تخرج من البيت
الذى انت فيه وقبضه[3] شراكه المانيا لانهم طلبوا ذلك منا وانت
تستقعد بيتاً لسكونك والسلام تاريخ ١٢ الحج سنه ١٣٠٥
كتبه بامره مملوكه فلان بن فلان بيده

١١١

— بمنه تعالى —

وبعد كتابك المورخ ٢٠ كوست وصل وفهمنا ما ذكرته عن احدى الى
عشر صندوق التى تدعيه[4] الشراكه الافريقيه فيها الباروت فهذا

---

[1] اعملوا, اشتغلوا, امتنعوا [2] fehlt مع [3] قبضته [4] sic.

الباروت لم يتسلم عشوره اولا ولا اخراً وان كان جنابك تريد
منا ان نرخص له من دفع عشوره فعرفنا لنرخص له والسلام
كتبه بامره مملوكه

١١٢

— بمنه تعالى —

الى

وبعد كتابك المؤرخ كذا وصل وفهمنا ما ذكرته عن الطرود
تحصل المنوار عده والصناديق التى فيها الالات الزراعة برسم الشراكه
٤٢
فالطرود امرنا القايم فى الفرضه بترخيصها حسب القاعده والسلام

حرر سنه ١٣٠٦
٤ شوال

١١٣

— بمنه تعالى —

من خليفه بن سعيد   الى جناب المحب الناصح المود ادام
اقباله كتابك الشريف وصل وفهمنا ولان لما صرحت لنا فهمنا وموج[1]
ما ذكرت فليس المتولى[2] الفرضه ان يتعرض فى ذلك بل المتولى[2]

---

[1] wohl موجب   [2] sic.

الفرضه متى وصل مال فى الفرضه وقيمته الف ريال فله عشور الالف الريال الا اذا وقعت مشاجرة بينكم فى الثمن اذا ثمنته انت بالف ريال قال متولى الفرضه ثمنه الف ومائه ريال عند الساعه لك الخيار اما انت تعطيه على موجب تثمينه او تعطيه المال حسبما ثمنه وتاخذ منه الثمن او انك تعطيه من العشرين واحداً اما ما ذكرت اذا مثلا بعت المال على التجار بمدة سته اشهر فيكون متولى الفرضه يطلب العشور حسب القايده[1] على المدة فلا له ذلك ابداً لكن له على الثمن الخاظر[2] ياخذ عشوره ومتى وقعت المشاجرة فى زايد الثمن وناقصه[3] فعلى موجب ما ذكرنا لك ونحن حالا اخبرنا متولى الفرضه موجب ما حررناه لك والسلام

١١٤

ـــه بسم الله الرحمن الرحيم ـــه

الى المحب الاكرم المود سلمه الله تعالى كتابك الكريم قد وصل وفهمناه و بعد فالصناديق عدد ٩٢ الذين ذكرتهن جنابك

---

[1] القاعده [2] الحاضر [3] او ناقصه

لشراكه نحن غفلنا بلامس تعين ما فيهن فيحتاج تعرفنا ان بهن كذا وكذا والسلام كتبه بامره مملوكه . . . ٢٣ القعده سنه ١٣٠٦

١١٥

الى المحب الاكرم فلان كتابك الشريف قد وصل وفهمنا ما ذكرته وعن المركب الذى تريده الشراكه بالاجاره فقد ذكر لهم محبنا فلان بان نوله تسعة الاف ربيه وانت لا عرفتنا بكم تريدوه واجار المراكب راجع الى فلان لانه مطلع على الخروجات فيتوافقون معه ومن مدة ايام استاجر هذا المركب فلان الذى كان وكيل فلان بتسعة الاف ربيه فى مدة ٢٢ يوم ونول الساير من زنجبار الى البنادر لنا والشراكه جعلنا لهم شهراً كاملا بتسعة الاف ربيه الان هذا المركب متكلف باثنين وخمسين الف ريال وان سافر خطره علينا لاننا لا نفعل بيمه على مراكبنا لتعلم

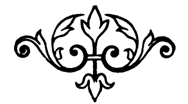
وعن وصولك الينا لتقديم الخط الذى من جلالة امبراطور المانيا فتشرف بوصولك بكره يوم الجمعه بعد ثلاث ساعات وربع بالعربى والسلام ١٣٠٦ ف

١١٦

— بمنه تعالى —

من خليفه بن سعيد   الى جناب المحب الناصح فوسن
وكيل شراكة المانيا دام اقباله كتابك المؤرخ ٢٠ سبتمبر وصل
وفهمنا ما ذكرته واليوم هذا مشتغلين بسفر الجنرال متيوس والولاة
الى فانجانى وتانجه وبكره يوم الجمعه بعد ثلاث ساعات من النهار
ليصلك الرسول من طرفنا والسلام

كتبه بامره خادمه فلان بيده فى ١٢ محرم ١٣٠٦

Verzeichniss der facsimilirten Texte.

2 Proben von Handschriften aus der Kanzlei des Sultans:
1 von Sêjid Barġasch Blatt 1 = No. ٥.
1 von Sêjid Chalîfe Blatt 2 = No. ٢٣.

3 Proben von Handschriften aus dem geschäftlichen Verkehr:
Blatt 3 = No. ٥١.
Blatt 4 = No. ٥٢.
Blatt 5 = No. ٥٣.

2 Proben von Handschriften aus den Häfen des Somalilandes:
Blatt 6 = No. ٥٥.
Blatt 7 = No. ٦٠.

4 Proben von Handschriften aus Zanzibar und dem ostafrikanischen Festlande:
Blatt 8 = No. ٦٥.
Blatt 9 = No. ٧٩.
Blatt 10 = No. ٨٢.
Blatt 11 = No. ٨٣.

11 Proben von Handschriften aus Ostarabien:
Blatt 12 = No. ٨٦.
Blatt 13 = No. ٨٧.
Blatt 14 = No. ٨٩.
Blatt 15 = No. ٩٠.
Blatt 16 = No. ٩٢.
Blatt 17 = No. ٩٣.
Blatt 18 = No. ٩٤.
Blatt 19 = No. ٩٦.
Blatt 20 = No. ٩٧.
Blatt 21 = No. ٩٩.
Blatt 22 = No. ١٠٥.

repräsentirenden Ziffern ٨٦٤٢ werden in der ganzen arabischen Welt von Mesopotamien und Ostarabien an bis Marokko hin als ein Talisman gebraucht. Bei Briefen wird es gewöhnlich hinter die Adresse oder am Schluss nach dem Datum geschrieben, wohl mit der Bedeutung, dass der Brief richtig ankommen möge. Nach der arabischen Ansicht (Bresnier, Chrestomathie arabe, 2 éd. pg. 331) soll das Wort u. a. Name eines Engels sein. Hoffmann, Syrische Märtyrerakten (Abhdl. f. Kunde d. Morgenlandes VII, Bd. 3, 128ff.) meint, dass es von dem Namen der alten eranischen Göttin Bêducht sich ableite.

Berlin, gedruckt in der Reichsdruckerei.

طاسة, pl. طاسات Napf, Trinkgefäss, Tasse.

عاقِل, pl. عُقَلاء verständig.

comp. أعْقَل.

عُمْدَة zuverlässig.

قعد V. sich ereignen.

قام. inf. قِيام.

كَتَبَ.

كَتِيبة, pl. كَتائب Heerschaar.

مَكْتوب, pl. مَكاتيب Brief.

Die Zahlzeichen werden in Ostafrika geschrieben:

1 = ١; 2 = ٢; 3 = ٣; 4 = ٤, ۴, ۴; 5 = ٥, ۵, ۵; 6 = ٦, 7; 7 = ٧; 8 = ٨; 9 = ٩.

Das Zeichen für $^1/_2$ ist –. Häufig davon kaum zu unterscheiden, obwohl ersteres mehr liegend geschrieben, ist die Ziffer für $^1/_4$ = ⁄; $^1/_2$ = $^2/_4$, also auch ⁄⁄; $^3/_4$ = ⁄⁄⁄, wofür auch das Zeichen ٢. Ein anderes Zeichen für $^1/_4$ ist <, also z. B. $1^1/_4$ = ١<. Das Zeichen für $^1/_8$ ist ٧ oder ∂, also z. B. $3^1/_8$ = ٣٧; $3^3/_8$ = 3 + $^1/_4$ + $^1/_8$ = ٣⁄٧ oder ٣<∂. Das Zeichen für $^1/_{16}$ ist ۵̈, also z. B. $3^3/_{16}$ = 3 + $^1/_8$ + $^1/_{16}$ = ٣٧۵̈.

Die Ziffern ٨٦٤٢ am Ende von No. ٨٦ und No. ١٠٠ sind das sogenannte بدوح, ein Wort, dessen Buchstaben jene Zahlenwerthe haben: ح = 8, و = 6, د = 4, ب = 2. Bisweilen werden diese Ziffern auch in umgekehrter Reihenfolge geschrieben ٢٤٦٨. Dass بدوح aber auch durch andere Zahlen ausgedrückt werden kann (Le Chatelier, Les confréries musulmanes du Hedjaz pg. 283 Anm. 2 giebt ٨٤٣٢) erscheint deshalb nicht gut möglich. Dieses Wort بدوح resp. die dasselbe

خَلِيقَة, pl. خَلَائِق dasselbe.

خَلِيّ frei, leer; ohne Sorgen.

درس II. lehren, unterrichten.

مَدْرَسَة, pl. مَدَارِس Schule.

S. 30. st. دوكه l. دوكره (hind. دكرا), indischer Name für ¹/₄ Pesa.

S. 31. رأساً auch: direct.

S. 33 l. رُزّ st. رُز.

رقى VIII. aufsteigen, sich erheben. No. ٦٨ fälschlich trans. aufsteigen lassen, gebraucht.

زَرَعَ *a*, säen, Ackerbau treiben.

زِرَاعَة Ackerbau.

زَرْع Saat, Saatfeld.

سَمَحَ *a*, gütig sein, gütig gewähren, verzeihen لفلان.

III. dasselbe فلاناً.

سِمَاح العشور Erlass der Steuern, Zölle.

مِن شَأْن oder على für, wegen, von wegen, um — zu.

شَدّ *i*, *u*, drücken; stark sein.

II. verstärken.

V. VIII. sich verstärken, verstärkt werden.

شِدَّة, pl. شِدَد Kraft, Stärke, Macht.

شَدِيدَة, pl. شدائد Widerwärtigkeit, Unglück.

شَدِيد, pl. شِدَاد und أَشِدَّاء stark, mächtig.

comp. أَشَدّ.

شَرِيعَة Gesetz; vulg. Vorstadt.

شرف V. sich beehren, beehrt werden.

صاب. مُصِيبَة, pl. مَصَائِب Unglücksfall.

طلع. VIII. على شي untersuchen, prüfen.

مؤيّد gestärkt, geschützt (von Gott).

S. 8. بحبوحة Hof.

بَدَر *u*, eilig kommen.
III. eilen.

بذر Samen.

برّ . بارّ, pl. ابرار fromm.
comp. ابرّ.

بَرِح *a*, aufhören, vergehen, verlassen.

بريق = إبريق, pl. اباريق Krug, Kanne.

بَرْوَة Note, Mittheilung, Brief.

بشت, pl. بشوت Kleid, Mantel.

بقر Rinder. بقرة Kuh.

بلغ *u*, gelangen.
II. (vulg. auch I.) gelangen lassen, mittheilen.
بلّغني ich habe erfahren.

ولد بالغ s. ولد.

مبلغ, pl. مبالغ Betrag.

باع VII. verkauft werden.

بان V. klar gemacht werden, klar sein.

تبع III. folgen.
متابعة ununterbrochene Folge.

S. 13. تريكة, pl. ترائك Wittwe.

جهز II. ausrüsten, ausführen.

حكم III. vor Gericht (den Richter, Gouverneur) bringen.

حال in adverb. Bedeutung: für, gehörig.

خروجات Ausgänge, ausgeführte Waaren, Export.

خلق *u*, schöpfen, erschaffen.
خلق Schöpfung, Leute, Volk.
خلق, pl. اخلاق Naturanlage, Charakter.

Nachträge und Berichtigungen.

اِبْن, pl. أَبْنَا s. بن.

اِبْنَة, pl. بَنَات Tochter, Mädchen.

أَتَى *i*, kommen, ankommen.

أَتَى بِشَيْء bringen.

أَجَّل II. einen Termin bestimmen (zur Rückgabe, Rückzahlung).

لِأَجْل wegen, weil; behufs, damit.

أَدَّى s. ودى.

إِذْ damals, da.

إِذَا da; als, wann, wenn.

أَذِن *a*, erlauben.

II. zum Gebet rufen.

X. um Erlaubniss bitten.

إِذْن Erlaubniss, Urlaub, Abschied.

أُذُن, pl. آذَان Ohr.

أَرَب, pl. آرَاب Wunsch.

أَسَّس II. gründen, errichten, erbauen.

V. gegründet werden.

أَسَاس Fundament.

أَمَارَة, pl. أَمَارَات Anzeichen.

أَمْس, بِالأَمْسِ gestern.

أُنْثَى, pl. إِنَاث u. أَنَاثَى weiblich.

أَهَب V. sich beeilen, bereit sein.

أَيَّد kräftig machen, stärken.

يَد, pl. أَيْدِى (eig. أَيْدٍ) Hand. Macht, Gewalt.

بِيَدِه mit seiner Hand, eigenhändig. Gewöhnlicher Ausdruck am Ende von Briefen und Schriftstücken, aber durchaus nicht immer buchstäblich zu nehmen.

يَسار links, linke Seite.

يَسِير leicht.

يَعْرُبِىّ, pl. يَعارِبَة Angehöriger des Stammes Jaʿrubî, der Nachkommen des يعرب (Sohnes des قحطان), der nach der arabischen Tradition als der erste arabisch geredet hat.

يَمِين rechts, rechte Seite, rechte Hand.

يَمِين, pl. أَيْمُن und أَيْمَان Eid

يَقِين sicher, gewiss.

يوسف Männl. Eigenname.

يَوْم, pl. أَيَّام Tag. Vulgär = als.

يوم كتب als er schrieb.

يوم الجُمْعَة Freitag.

يوم السَّبْت Sonnabend.

يوم العيد Festtag, bes. 1. der 1. شوال, 2. der 10. ذو الحجة.

اليَوْمَ heute.

يَوْمِىّ täglich.

يَوْمَئِذٍ damals.

وَلِيد Sohn, Knabe.

مَوْلِد Geburt, Geburtsort.

ميلاد Zeit der Geburt, Geburtstag.

ولف.

III. Freund sein.

VIII. in Freundschaft stehen, lieb haben.

اتّلف نفسه sein Leben lieb haben.

ولى *i*, nahe sein, befreundet sein; beherrschen.

II. jem. einsetzen als Verwalter.

IV. eine Wohlthat erweisen.

V. beauftragt werden.

X. sich bemächtigen, erobern; etwas erreichen.

ولىّ, pl. اولياء Freund, Herr, Beschützer.

والى (eig. والٍ), pl. وُلاة Statthalter.

وِلاية, pl. ولايات Herrschaft, Regierung.

مَوْلَى, مَوْلا, pl. مَوالى Herr.

متولّى (eig. متولٍّ) Beamter.

ولِيجه, ولِيجا (*ulêge*) Baumgarten. Ortsname.

وهب geben. Nur der imp. هَبْ davon gebräuchlich.

وَهّاب Geber; Beiname Gottes.

هِبَة, pl. هِبات Geschenk.

وَهَم *i*, sich vorstellen, begreifen.

V. dasselbe.

ى 28. (letzter) Buchstabe des arabischen Alphabets.

يا Vocativpartikel.

ياسمين (»Jasmin«) Frauenname.

يتم IV. verwaist machen.

يتيم, pl. ايتام u. يتامى Waise.

يحيى Männl. Eigenname.

وفى, pl. اوفياء treu (seinen Verpflichtungen), zuverlässig.

وَفاة (auch وفات geschrieben), pl. وفيات Tod.

وقت, pl. اوقات Zeit.

وقف *i*, stehen, stehen bleiben, anhalten (intr.).

II. anhalten, festhalten.

V. anhalten, innehalten.

وقف, pl. اوقاف fromme Stiftung, geistlicher Besitz.

وقع, impf. يقع fallen, vorfallen, eintreten.

II.. untersiegeln, unterzeichnen.

وقف *i*, Halt machen, stehen bleiben.

II. anhalten (trs.), mit Beschlag belegen.

V. anhalten (intrs.).

الواقف على هذا wer dieses zu sehen bekommt.

وقى *i*, I. II. beschützen, behüten.

VIII. fürchten, verehren (Gott).

تقوى Gottesfurcht.

وكل II. als Aufseher, Stellvertreter einsetzen.

V. 1. sich als Stellvertreter einsetzen lassen, eingesetzt werden.

2. vertrauen auf على.

VIII. vertrauen.

وكيل, pl. وكلاء Stellvertreter.

وكالة Stellvertretung, Amt eines Stellvertreters.

ولد *i*, gebären, erzeugen.

والد Erzeuger, Vater.

والدة Mutter.

الوالدان die Eltern.

ولد (vulgär *wöd*), pl. اولاد Sohn, Bursche.

ولد بالغ mündiger Sohn.

ولد قاصر unmündiger Sohn.

ولد تسع سنين neun Jahre alt.

وُضوء religiöse Abwaschung.

وَضَح *i*, klar sein.

II. IV. klar machen, auseinandersetzen.

V. VIII. klar gemacht werden.

وَضَع, impf. يَضَع setzen, stellen.

مَوْضِع, pl. مَواضِع Ort, Platz.

وطن, pl. اوطان Heimath.

وطِئ, impf. يطا mit Füssen treten.

VI. sich verbinden, sich verschwören.

وطية, pl. وطايا Sandale.

وظف II. jem. etwas zuweisen, ein Amt geben.

موظف Beamter.

وَظيفة, pl. وَظائف Amt.

وَعَد *i*, versprechen.

VIII. ein Versprechen annehmen.

عدة, pl. عدات Versprechen.

وَعْد, pl. وُعود dasselbe.

ميعاد, pl. مَواعيد Zeitpunkt od. Ort, zu dem man etwas versprochen hat, Termin.

وفر *i*, reichlich sein.

II. IV. vermehren.

وفق II. helfen.

توفيق Hülfe (Gottes).

III. entsprechen, in Uebereinstimmung sein.

VIII. übereinkommen über على.

اتّفاق Uebereinkommen, Vertrag.

وفى *i*, erfüllen, bezahlen.

III. ankommen.

IV. Versprechen halten, erfüllen, bezahlen.

V. Bezahlung erhalten.

تُوُفِّى, vulg. توفّى sterben.

X. (Bezahlung) erhalten.

وَفاء Bezahlung.

ايفاء dasselbe.

وَزْن Gewicht.

وَسِخَ *a*, schmutzig sein.

وَسَخ Schmutz.

وَسِخ schmutzig.

وَسَطَ *i*, in der Mitte sein.

V. vermitteln, interveniren.

واسِطة, pl. وسائط Vermittelung, Vermittler.

وَسِعَ, impf. يَسَعُ weit, geräumig sein.

سَعَة Geräumigkeit, Gelegenheit.

مَوْسِم, pl. مَواسِم bestimmte Zeit: Erntezeit, Zeit der Pilgerreise, Zeit des Monsum.

وَشَلَ *i*, ärmlich, niedergedrückt sein.

وَشال Zustand, Gefühl des Bedrücktseins.

وَصَفَ *i*, beschreiben, auseinandersetzen.

وَصْف, pl. أَوْصاف Beschreibung, Eigenschaft.

صِفَة, pl. صِفات Eigenschaft, Beziehung.

وَصَلَ *i*, ankommen, anlangen, nach الى, vulg. m. لِ od. blossem acc.

وصل بشى etwas hinbringen.

II. bringen.

VIII. 1. hingelangen, ankommen الى.

2. vereinigt werden بِ.

وُصول Ankunft, bei الى; vulg. auch mit acc.

مُواصَلة Stetigkeit. Vereinigung.

وصى II. empfehlen.

inf. تَوْصِية Empfehlung.

IV. testamentarisch vermachen.

وَصِيّة, pl. وَصايا Testament, testamentarische Bestimmung.

وَصِيّ, pl. أَوْصِياء Testamentsvollstrecker.

وَضُؤَ *u*, rein sein.

V. sich reinigen, die religiösen Abwaschungen vollziehen.

مَوَدّة Liebe, Freundschaft.

وَدَعَ, impf. يَدَع setzen, lassen.
IV. in Verwahrung geben.
VIII. aussagen.

وَدِيع, pl. وَدائع Vertrag.

وَداع Abschied.

ودى (أدى) II. (vulg.) führen, bringen.

وادى (eig وادٍ), pl. اوْدِيَة und وِدْيان Flussbett, Flussthal, Schlucht.

دية s. دية.

وَرِث i, erben.

وارِث, pl. وُرّاث, وَرَثَة, وُرَثاء Erbe.

وِراثة Erbschaft.

ميراث, pl. مَوَاريث dasselbe.

وَرَدَ i, herabkommen, ankommen.

inf. وُرود.

وَرْد Rosen.

وردة (»Rose«) Frauenname.

وَرَدَى, impf. يوردى Wasser schöpfen, tränken.

وَرِع i und a, gottesfürchtig sein.

وَرِع, pl. اوْراع gottesfürchtig.

(ورعى ٧٥ wohl nur Fehler für وَرِع.)

comp. اوْرَع.

وَرَق, pl. اوْراق Blatt, Papier, Schein.

وَرَقَة ein einzelnes Blatt.

اوراق ماليّة Geldscheine, Banknoten.

وَرْقاء, pl. وُرْق Taube.

وزع II. vertheilen, austheilen, ausgeben.

وازِع Führer, Heerführer, Oberste.

comp. اوْزَع.

وَزَن i, wägen.
II. wägen lassen.

X. für nöthig halten; würdig sein, verdienen.

وَاجِب, pl. وَاجِبَات Pflicht.

مُوجِب Ursache, Veranlassung.

بِمُوجَب gemäss.

وَجَدَ *i*, finden.

وُجُود Dasein, Existenz.

وَاجِد viel.

مَوْجُود existirend, befindlich.

وجه III. gegenüber stehen, sich begegnen.

V. sich wenden, sich begeben.

مُوَاجَهَة Begegnung, Wiedersehen.

مُوَاجِه Bote.

وَجْه, pl. وُجُوه Angesicht, Seite, Art und Weise.

من غير وجه ohne Grund.

بِوجه السرعة schleunigst.

جِهَة, pl. جِهَات Seite, Gegend. Art und Weise, Beziehung.

وَحُدَ *i*, allein sein.

II. für einen halten, an den einen Gott glauben.

VIII. sich vereinigen, übereinkommen.

وَاحِد, fem. وَاحِدَة einer, -e.

وَحِيد allein, einzig.

أَوْحَد einzig, unvergleichlich.

تَوْحِيد Glaube an den einzigen Gott.

مُوَحِّد Gotteinheitsbekenner.

وَحْش, pl. وُحُوش wild, wildes Thier.

وَحَى *i*, eilen, eifrig sein.

III. erreichen, einholen.

ود, Volksaussprache für ولد Sohn.

وَدَّ *a*, wollen, wünschen; lieben.

وِدّ u. وُدّ 1. Liebe, Freundschaft. 2. liebend, Freund.

comp. أَوَدّ.

مَوَدّ Liebender, Freund.

وَدُود dasselbe.

هُهُنَا hier, an diesem Ort.

هُنَاكَ dort.

هِنْد, بلاد الهِنْد Indien.

هِنْدِيّ, pl. هُنود indisch, Indier.

هنديّة Frauenname.

هُوَ Personalpronomen der 3. Pers. sing. msc. er, gespr. *hûwe* (so auch vulgär geschrieben هوى).

هَوَاء Wind, Luft, Wetter.

هان *u.* II. leicht machen, leicht nehmen, vernachlässigen.

اَهْوَن besser (von Gesundheit).

مو جنسك اهون wie geht es dir? besser?

هوش Ziegen.

هائشة, pl. هَوَائش einzelne Ziege.

هِيَ Personalpronomen der 3. Pers. sing. fem. sie.

هيأ II. vorbereiten.

V. sich vorbereiten, bereit sein.

هيْأة oder هَيْئَة, هَيِّئَة, هِيئَة, pl. هَيْئات Form

هيميان Gürteltasche, zum hineinstecken von Geld u. s. w. هيميان الزاد الى دار المعاد Titel eines umfangreichen in Zanzibar gedruckten Korankommentars, verfasst von محمد بن يوسف الوهبي الاباضى اليسجنى المصعبي.

و 27. Buchstabe des arabischen Alphabets.

وَ 1. und.

2. als Schwurpartikel واللهِ bei Gott.

وَثِق *i*, Vertrauen haben auf ب.

الواثق بالله der auf Gott vertrauende.

ثِقَة, pl. ثقات vertrauenswürdig.

وَجَب *i*, nöthig sein.

IV. nöthig machen, bestimmen, verpflichten.

هُدًى richtige Leitung.

هَدِيّة, pl. هدايا Geschenk.

هادى (eig. هادٍ), pl. هُداة der auf den richtigen Weg leitet, Führer.

مَهْدِىّ (»rechtgeleitet«) männl. Eigenname.

هذا, fem. هذه, pl. هؤلاء dieser.

هَرَب *u*, entfliehen, davon laufen.

هرب على فلان jemandem davon laufen.

هزم II. in die Flucht schlagen.

VII. in die Flucht geschlagen werden, fliehen.

هاشلة Frauenname.

هُوَيْشِل Männl. Eigenname.

هَلْ Fragepartikel: ob.

هِلال Neumond.

هلال الحج der Neumond, mit dessen Erscheinen der Monat ذو الحجة (الحج) beginnt.

هَلَك *i*, umkommen, sterben.

هَلاك Verlust, Verderben, Tod.

هالك verstorben.

هُمْ pron. pers. pl., fem. هُنَّ (gespr. هِن) sie.

هَمّ *i*, denken, sorgen.

VIII. sich kümmern, besorgt sein.

هِمّة, pl. هِمَم Vorhaben, Wunsch. Sorge, Bemühung.

هُمَام, pl. هِمام grossmüthig.

اهمّ eifrig besorgt.

مُهِمّ wichtig. مهمّة, pl. مهمات wichtige Angelegenheit.

هميان s. هيميان.

هَنَئ *a*, sich freuen.

II. glückwünschen.

هَانِئ (٦٧ هان geschrieben) männlicher Eigenname.

هُنا hier.

نال *u*, geben.

III. hingeben, hinreichen.

نَوال Geschenk, Gnade, Gunst.

نَوْل (ναῦλον) Frachtlohn; davon

نَوّل um Lohn miethen, chartern (ein Schiff).

نام *u*, *a*, sich niederlegen, schlafen.

نَوْم Schlaf.

نَوَى *i*, beabsichtigen.

نِيَّة, pl. نِيات Absicht, Zweck, Ziel.

نِيَّة (mit art.). Angeblich Eigenname einer schwarzen Sklavin.

نيشان, pl. نِياشِين Zeichen, Auszeichnung, Orden.

ه 26. Buchstabe des arabischen Alphabets. Beim Datum hinter der Jahreszahl stehend Abkürzung für هجرية (سنة).

ة wird häufig statt ت als Endung der 1. 2. msc. u. 3. fem. Pers. sing. perf. geschrieben, s. Einleitung.

ها Partikel, die dem Personalpronomen هو, هى und هم vorgesetzt wird in der Bedeutung: siehe hier, das hier ist.

هَبّ *u*, wehen (vom Winde).

هَبوب Wind.

هَبَط *u*, herabsteigen, eindringen, eintreten.

هِبَة s. وهب.

هجر III. auswandern.

هِجْرَة Flucht (Muhammeds von Mekka nach Medina).

هِجْرِيَّة (sc. سنة) muhammedanisches Jahr resp. Zeitrechnung.

هِجار (mit art.) Ort in ʿOmân, 50 engl. Ml. westl. von Maskat, 10 engl. Ml. südl. von Nachl.

هدّ II. drohen, bedrohen.

هَدَى *i*, den richtigen Weg leiten.

VIII. sich auf den richtigen Weg leiten lassen, gehen.

نَكال strenge Strafe.

ناموس (νόμος) Gesetz; vulg. Kraft.

نُمونة Art.

نَهَب *a*, *u*, rauben, plündern.

inf. نَهْب.

نهج

مَنْهَج und مِنْهاج, pl. مَناهِج und مناهيج Weg.

نَهْر, pl. اَنْهُر und اَنْهار Fluss.

نَهار, pl. نُهُر Tag.

نَهَض *a*, aufstehen; sich aufmachen, etwas zu thun.

نَهَا *u*, abwehren.

VIII. gelangen.

نِهاية Ende, äusserste Grenze. Sehr häufig gebraucht in Briefen, um auszudrücken, dass man mit der Erörterung eines Gegenstandes zu Ende ist = hiermit genug. Ebenso gebraucht und zusammen damit كفايه.

اِنْتِهاء Ende, Vollendung.

ناب *u*, jemandes Stelle vertreten, ersetzen عن فلان فى شىء.

نائب, pl. نُوّاب Stellvertreter.

نِيابة Vertretung, Amt eines Stellvertreters.

نوبة Zeitwende, Reihe, Mal; Musik. Vulgär = auch.

نار *u*, glänzen, leuchten (intr.).

II. erleuchten.

نار, pl. نِيران Feuer.

نُور, pl. اَنْوار Licht.

ناس pl. von انسان.

ناع *u*, nachsuchen, verlangen.

نَوْع, pl. اَنْواع Art, Weise.

بنوع مختلف auf verschiedene Weise.

ناف *u*, übersteigen etw. عن.

نفر, pl. انفار Person, Mann.

انفار بحرية Seeleute.

نفس, pl. انفس und نفوس Seele, Mensch, Einwohner; selbst: ich selbst بنفسى, sie selbst بانفسهم.

نفس, pl. انفاس Hauch, Athem, vulgär: Platz zum Athemholen, Raum.

نفع *a*, nützlich sein.

منفعة, pl. منافع Nutzen.

نفق *a*, verausgabt sein, werden.
IV. verausgaben.

نفقة, pl. نفقات Ausgaben, Kosten.

نقد *u*, bezahlen.

نقد Baargeld, Baarzahlung.

نقش *u*, zeichnen.

نقش, pl. نقوش Zeichnung, Malerei, Bild.

نقص *u*, vermindern.

نقص, نقصان Verminderung, Defect, Fehler.

نقطة, pl. نقط Punkt. Tropfen.

نقل *u*, wegtragen, fortschaffen; erzählen.
III. im Eilmarsch marschiren.
VIII. fortziehen.

انتقل الى رحمة الله Euphemismus für sterben.

نقل Abschrift.

نقلى abschriftlich.

نقى, pl. نقاء u. انقياء rein, fehlerfrei.

نكح *a*, heirathen.

نكاح Heirath.

نكر *a*, nicht wissen.
IV. leugnen.

نكل *a*, strenge Strafe erhalten.

نصر Hilfe, Sieg.

منصور siegreich.

ناصر Helfer. Männl. Eigenname.

نصرانى, pl. نصارى Christ, Europäer.

نصف, pl. انصاف (vulg. نص) Hälfte, halb.

نطق *i*, reden, sprechen.

نطل (*nĕṭáll*) Beinspange.

نطالة umzäunter Garten.

نظر *u*, betrachten, sehen, ansehen.
III. ähneln, berathen.
VIII. X. erwarten.

نظر, pl. انظار Blick, Anblick, Güte, Meinung. بنظركم nach eurem Belieben.

نظراً الى bezüglich, rücksichtlich.

نظير in Ansehung, mit Rücksicht auf (mit folg. acc.).

مناظرة Berathung.

نظم *i*, vereinigen, ordnen.
V. VIII. sich ordnen, geordnet werden.

نظام Ordnung, Regel, Gesetz.

نعش Bahre.

سرير النعش Bahrgestell.

نعم *a*, angenehm sein, angenehm leben.
IV. wohlergehen lassen, wohlthun على فلان jem.

نعم Lobesformel: es ist schön, gut; wie schön ist.

نعمة, pl. نعم, انعم Wohlthat.

نعم ja.

نعيم Annehmlichkeit.

نعام Strauss (Vogel).

نفذ *u*, eindringen.
II. IV. ausführen.

نفر, pl. انفار Person, Mann.

انفار بحرية Seeleute.

نفس, pl. انفس und نفوس Seele, Mensch, Einwohner; selbst: ich selbst بنفسى, sie selbst بانفسهم.

نفس, pl. انفاس Hauch, Athem, vulgär: Platz zum Athemholen, Raum.

نفع *a*, nützlich sein.

منفعة, pl. منافع Nutzen.

نفق *a*, verausgabt sein, werden.
IV. verausgaben.

نفقة, pl. نفقات Ausgaben, Kosten.

نقد *u*, bezahlen.

نقد Baargeld, Baarzahlung.

نقش *u*, zeichnen.

نقش, pl. نقوش Zeichnung, Malerei, Bild.

نقص *u*, vermindern.

نقص, نقصان Verminderung, Defect, Fehler.

نقطة, pl. نقط Punkt. Tropfen.

نقل *u*, wegtragen, fortschaffen; erzählen.
III. im Eilmarsch marschiren.
VIII. fortziehen.

انتقل الى رحمة الله Euphemismus für sterben.

نقل Abschrift.

نقلى abschriftlich.

نقى, pl. نقاء u. انقياء rein, fehlerfrei.

نكح *a*, heirathen.

نكاح Heirath.

نكر *a*, nicht wissen.
IV. leugnen.

نكل *a*, strenge Strafe erhalten.

نَصْر Hilfe, Sieg.

مَنْصور siegreich.

ناصِر Helfer. Männl. Eigenname.

نَصْرانى, pl. نَصارى Christ, Europäer.

نُصْف, pl. أَنْصاف (vulg. نُص) Hälfte, halb.

نَطَقَ *i*, reden, sprechen.

نَطَل (*nĕṭáll*) Beinspange.

نَطالة umzäunter Garten.

نَظَرَ *u*, betrachten, sehen, ansehen.

III. ähneln, berathen.

VIII. X. erwarten.

نَظَر, pl. أَنْظار Blick, Anblick, Güte, Meinung. بِنَظَرِكُمْ nach eurem Belieben.

نَظَراً الى bezüglich, rücksichtlich.

نَظِير in Ansehung, mit Rücksicht auf (mit folg. acc.).

مُناظَرة Berathung.

نَظَمَ *i*, vereinigen, ordnen.

V. VIII. sich ordnen, geordnet werden.

نِظام Ordnung, Regel, Gesetz.

نَعْش Bahre.

سرير النعش Bahrgestell.

نَعِمَ *a*, angenehm sein, angenehm leben.

IV. wohlergehen lassen, wohlthun على فلان jem.

نِعْمَ Lobesformel: es ist schön, gut; wie schön ist.

نِعْمة, pl. نِعَم, أَنْعُم Wohlthat.

نَعَمْ ja.

نَعِيم Annehmlichkeit.

نَعام Strauss (Vogel).

نَفَذَ *u*, eindringen.

II. IV. ausführen.

مَنْزِلَة Stelle, Rang.

نزه (نَزِهَ i, نَزِهَ a, نَزُهَ u) rein bleiben, rein zu bleiben suchen.

نَزِيه, pl. نُزَهاء rein, fehlerfrei.

نِساء, pl. zu مَرْأة.

نَسَبَ u, in Beziehung bringen, beilegen.
III. ähnlich, passend sein.
VI. sich entsprechen.

نِسْبَة, pl. نِسَب Beziehung, Verhältniss.

نَسَخَ a, abschreiben, schreiben.

inf. نَسْخ.

نُسْخَة, pl. نُسَخ Abschrift, Exemplar.

نَسَمَ i, hauchen, leicht wehen (vom Winde).
II. locker lassen, loslassen.

نَسِيم Lufthauch, Zephyr.

نِسْوان, pl. zu مَرْأة.

نَسِيَ a, vergessen etw. شيأً od. عن شي.

inf. نَسْي und نِسْيان.

نَشَدَ u, heimlich mittheilen jem. acc., vulg. fragen.

نَشَرَ u, entfalten, ausbreiten, verkündigen.
VIII. sich verbreiten.

نَصَّ u, bezeichnen; abfassen.

نَصّ, pl. نُصوص Text; genau, bestimmt.

نُصّ vulg. für نصف.

نَصَبَ i, aufstellen, aufrichten.

نَصِيب, pl. أَنْصِبَة Theil, Antheil. Männl. Eigenname.

نَصَحَ a. 1. Rath geben. 2. rein, aufrichtig sein.

نَصُوح aufrichtig.

نَصِيحَة, pl. نَصائح Ermahnung.

نَصَرَ u, helfen, siegreich machen.

نَجَا *u*, entkommen, sich retten.

II. erretten, befreien.

نُحَاس Kupfer, häufig نحاس احمر genannt zum Unterschiede von نحاس اصفر = Messing.

نَحْنُ pron. wir, vulgär *naḥnâ* (so bisweilen geschrieben نحنا) oder *naḥnû*.

نَحْو praep. gegen — hin; ungefähr (bei Zahlen); gemäss.

نَحْو, pl. أَنْحَاء Seite, Gegend.

نَحْو Grammatik, Syntax.

نَحْوِيّ grammatisch.

عَرَبِيّ نَحْوِيّ hocharabisch.

نَاحِيَة, pl. نواحى (eig. نَوَاحٍ) Gegend, Bezirk.

نَخَبَ *u*, wählen.

VIII. auswählen, erwählen.

نُخْبَة Auswahl, Elite.

نوخذا oder نوخذ (pers. ناخُذا) Schiffsführer, Capitän.

نَخْل, نَخِيل Palmen.

نَخْلَة Palme.

نَدِمَ *a*, bereuen.

V. dasselbe.

نَدَم, نَدَامَة Reue, Bedauern.

ندى III. öffentlich ausrufen zur Versteigerung.

inf. نِدَاء.

نذر IV. benachrichtigen.

نارجيل Kokuspalme.

نَزَلَ *i*, herabsteigen, haltmachen.

II. absteigen lassen, aus- (resp. ein-) laden; ermässigen.

IV. absteigen, sich niedersetzen lassen, einsetzen; herabsenden, offenbaren (den Koran).

VI. sich herablassen, (gnädig) gewähren.

مَنْزِل, pl. منازل Station, Wohnort, Wohnung.

مالٌ adverbiell (wie حقّ und حال) = 1. gehörig zu, für; mit den pron. suff. zur Umschreibung der poss. pron. 2. herstammend von.

مالّى auf Besitz bezüglich, Finanz . . .

اوراق ماليّة Banknoten.

ماء — موه, pl. مِياه und امواه Wasser, Gewässer, Flüssigkeit.

ماز i, trennen, unterscheiden.
II. dasselbe.
VIII. unterschieden, bevorzugt sein.

امْتِياز Privilegium, Vorrecht.

ماط i, IV. entfernen.

مال i, sich hinneigen.

مَيْل, pl. اميال Neigung.

مَيْل, pl. اميال (engl. *mail*) Postdampfer, Dampfer.

ن 25. Buchstabe des arabischen Alphabets.
Bisweilen Abkürzung von نُسْخة Abschrift (im Ggs. zu ا = اصل Original).

نبأ II. ankündigen, mittheilen.

نَبِي, pl. انبياء u. نَبِيون Prophet.

نُبُوَّة Prophetie.

نَبات, pl. نباتات Pflanze.

نَبْهان Männl. Eigenname.

Die بنو نبهان waren ein Zweig des grossen jemenischen Stammes طىّ (einer Abtheilung der بنو كهلان), einer der mächtigsten Stämme von ʿOmân, über das sie von ca. 1145 bis ca. 1406 herrschten.

نَتَج i, erfolgen, resultiren.

نَجِس a, unrein sein.

نَجِس unrein.

نَجْم, pl. نُجوم Stern.

نُجَيم Männl. Eigenname.

مَلِك, pl. مُلوك König. الملك الوهاب, الملك الفريد Beinamen Gottes.

مَمْلَكة, pl. ممالك Königreich, Reich. الممالك الخارجيّة das Ausland.

مَمْلوك, pl. مماليك Diener, Sklave.

ممّا = مِن ما.

ممباسه die Stadt Mombasa (früher z. B. bei Ibn Batuta منبسى geschrieben).

مَن wer? der, welcher.

مِن von, 1. = bestehend aus, an; 2. = von weg. Nach comp. = als.

مَنّ *u*, gnädig sein; gnädig etwas verleihen.

مَنّ Gnade, Wohlthat.

بِمَنّه تعالى durch, mit Gottes Gnade.

منّان allgnädig.

منبي (*Mambî*) Bombay.

مُنْذ, مُذ praep. seit.

مَنَع *a*, verhindern, verbieten, abwehren.

VIII. sich enthalten, sich weigern, sich widersetzen.

مِنْوار, pl. مَناوير (engl. *man of war*) Kriegsschiff.

منيفشت Manifest, Frachtschein.

مَهْما was auch immer.

مَهِنْدى Mais.

مات *u*, sterben. II. tödten.

مَوْت Tod.

ميّت, pl. اموات u. موتى todt.

ماج *u*, V. sich hin- und herbewegen, fluctuiren.

مَوْج, pl. امواج Welle.

مَوْز Bananen.

موزه (»Banane«) Frauenname.

موسى Männl. Eigenname.

مال, pl. اموال Besitz, Reichthum, Landbesitz.

مَع praep. mit, (vulg.) bei, z. B.

شكا معروف sich bei jem. beklagen.

مع ذلك trotzdem.

مع mit inf. u. suff. 1. sobald als, wenn.

مع وصولى sobald ich ankomme, bei meiner Ankunft.

2. obwohl, trotz.

مع وصوله obwohl er angekommen ist = مع انه وصل.

مقدشو oder مقدشوه Makdischu, Stadt an der Benadirküste.

مكّة Die Stadt Mekka (مكّة المكرّمة).

مكّى von M. gebürtig.

مكر u, listig sein, betrügen.

مكر List, Täuschung, Trug.

مكس III. Handel treiben, handeln mit jem. acc.

مكن u, fest sein.

IV. möglich sein.

V. fest, sicher gemacht sein.

بقدر الإمكان soweit es möglich ist.

مكان, pl. امكنة u. اماكن Ort, Platz.

ملّة, pl. ملل Religion, religiöse Lehre.

ملأ a, voll sein; anfüllen.

II. anfüllen.

VIII. voll sein.

ملآن voll.

ملح u, salzig sein.

ملح Salz.

ملك i, besitzen; herrschen über على.

II. IV. in den Besitz einsetzen.

V. sich als Herr benehmen.

VI. sich beherrschen.

ملك, pl. املاك Eigenthum.

ملك Macht, Herrschaft.

مركه Name eines Städtchens an der Benadirküste.

مروتى, مروت (mit oder ohne art.) Name eines Städtchens an der Benadirküste, nord-östlich von Makdischu.

مريكان und مريكانى (»amerikanisch«) Baumwollstoff.

مَرِيمة, pl. مرائم (suah.) Küste (die des afrikanischen Festlandes gegenüber von Zanzibar).

مريمّى Bewohner der Küste, Suaheli.

مَرِض *a*, krank sein.

مَرَض, pl. أمْراض Krankheit.

مَرِيض krank.

مَزَق *i*, I. II. zerreissen.

مَسّ *a*, rühren, anrühren, treffen.

مَسَح *a*, abwischen, reinigen, vertilgen.

مسقط s. سقط.

مَسَك *i*, fassen, ergreifen, nehmen, erhalten.

مسكد s. مسقط.

مسا II. einen guten Abend wünschen.

مَساء Abend.

ماشُوّه, pl. مَوَاشِى (hind. مَچْوَا) Boot.

مَشَى *i*, gehen.

ماشى (eig. ماش), pl. مواشى Läufer, Patrouille.

مَضَى *i*, gehen, vorbeigehen; vorüber sein.

inf. مُضِىّ.

بعد مضى ثلاثة اشهر nach Verlauf von drei Monaten.

IV. ausführen, unterzeichnen, unterschreiben.

إمْضاء Unterschrift.

مَطَر *u*, regnen (lassen).

تمطر السماء es regnet.

مَطَر, pl. أمْطار Regen.

مُطَيْر Mannesname.

مِثْل gleich, gleichwie; مِثْلِى (auch مِثْل انا) gleich mir, wie ich.

مَثَل, pl. أَمْثَال Sprichwort.

صاحِب المثل Urheber des Sprichworts.

مثلاً zum Beispiel.

مَجَد *u*, gross, berühmt sein.

مَجْد, pl. أَمْجاد Ruhm, Ehre.

ماجِد u. مَجِيد gross, berühmt. Männl. Eigenname.

comp. أَمْجَد, pl. أَماجِد.

مَحَن *a*, erproben, prüfen.

VIII. dasselbe.

محا *u*, fortschaffen, forttragen.

مَدّ *u*, ausstrecken.

VIII. sich ausbreiten, sich erstrecken.

مادّة, pl. مادّات und مَوَادّ Abschnitt, Capitel, Paragraph.

بمادّة فلان in Sachen N. N.'s, betreffend N. N.

مُدّة, pl. مُدَد Länge, Zeitraum.

مَدَح *a*, loben.

مَدْح Lob.

مَدِينة, pl. مُدُن und مَدائِن Stadt; spec. die Stadt Medîna (المدينة المنوّرة).

مَدَنِىّ von M. stammend.

مرّ *u*, vorbeigehen.

V. vorbeipassiren, durchreisen.
X. fest sein, fest werden, sich consolidiren.

مَرّة, pl. مَرّات und مِرار Mal.

مِراراً bisweilen, dann und wann.

مُرّ bitter.

comp. أَمَرّ.

مَرْأة, اِمْرَأة, pl. نِساء und نِسْوان Frau, Weib.

مُرُوءة und مُرُوّة Männlichkeit, männlicher Anstand, Anstand.

لَوْح, pl. أَلْوَاح und لِيحَان Brett, Tafel.

لَام *u*, tadeln.

فلا يلوم الا نفسه »so hat er nur sich selbst zu tadeln, d h. sich selbst die Folgen zuzuschreiben«.

لَان *u*, bunt sein.

II. färben, bunt machen.

لَوْن, pl. أَلْوَان Farbe. Art.

لَيْسَ nicht sein, nicht existiren.

لَاق *i*, sich ziemen, passen.

لَيْل, لَيْلَة, pl. لَيْلَات u. لَيَالٍ Nacht

لَيْلًا bei Nacht.

لَيْمُون Citronen.

م 24. Buchstabe des arabischen Alphabets. Bei Daten Abkürzung für يوم (selten) oder محرم oder, wenn nach der Jahreszahl stehend, für مسيحيه oder ميلاديه (= christlicher Rechnung).

ما 1. pron. was? das, was.

2. Negation: nicht.

3. conj.: solange als.

مَاء s. موه.

مِائَة hundert.

مُبْتَلِي Name einer Palmenart.

متا = مَتَى.

مَتَع *a*, V. (VIII. X.) geniessen, den Niessbrauch haben.

مَتَاع, pl. أَمْتِعَة Geräth, Gegenstand.

متما = متى ما.

مَتُن *u*, fest, sicher sein.

مَتْن, pl. مُتُون Text.

مَتِين festgenommen, fest.

مَتَى wann.

متى ما als, sobald als.

مَثَل *u*, ähnlich sein.

VIII. gehorchen.

لَفّ *u*, rollen, wickeln, einwickeln.

لَفَت *i*, drehen und wenden.

V. VIII. sich hinwenden, sich bekümmern.

لَفَظ *i*, aussprechen.

لَفْظ, pl. أَلْفَاظ Aussprache; Rede.

لَقَدْ siehe قد.

لقب II. einen Beinamen geben.

لَقَب, pl. أَلْقَاب Beiname.

لُقْمَة Stück Brod, Bissen.

لَقِي *a*, begegnen, finden.

III. begegnen, entgegen gehen.

inf. ملاقاة.

IV. werfen, wegwerfen.

لٰكِن (sehr häufig لاكن geschrieben) aber, jedoch.

لِكَيْ damit.

لَمْ Negation nicht. Das darauf folgende Verbum im Jussiv (verkürzten Imperfectum), vulgär jedoch auch im Perfectum, z. B.

لم وصل statt لم يَصِلْ.

لَمَّا conj. nachdem, als.

لَمَس *u*, berühren, verlangen.

VIII. suchen, nachsuchen, erflehen.

لَمَع *a*, glänzen, strahlen.

لَمْكِيّ Angehöriger des Stammes der بنو لمك.

لاموه die Stadt Lamu.

لاهده Frauenname.

لَوْ conj. wenn (zum Ausdruck einer unwahrscheinlichen oder unwirklichen Bedingung).

لو mit perf. o dass doch.

٨٧ لو اننا نصدع جنابك بذلك wir würden Sie damit nicht beauftragt haben.

لَوْلا wenn nicht.

يكون لديك معلوم oder علم das soll (bei) dir bekannt werden, sollst du wissen.

لَذَّ *a*, angenehm sein.

لَذَّة, pl. لَذّات Annehmlichkeit.

لَزِم *a* (vulg. *u*), nothwendig sein; nothwendig machen, zwingen zu etwas ب; fassen, ergreifen, gefangen setzen.

IV. verpflichten.

VIII. verpflichtet sein, verantwortlich sein für etwas ب.

لُزوم Nothwendigkeit.

مَلْزوم bindend.

إِلْزام Verpflichtung, Verbindlichkeit.

لِسان, pl. أَلْسُن und أَلْسِنَة Zunge, Sprache.

بلسان oder بالسنة mündlich.

لِصّ, pl. لُصوص Dieb.

لَطُف *u*, gütig sein.

IV. gutes erweisen.

لَطَف, pl. أَلْطاف Wohlthat.

لُطْف, pl. أَلْطاف Güte.

لَطِيف, pl. لُطَفاء u. لِطاف gütig.

comp. أَلْطَف.

لطم VI. auf einander schlagen

لَعِب *a*, spielen.

لَعَلَّ vielleicht, wird mit den Pron. suffix. verbunden.

لعلّه vielleicht — er.

لَعَن *a*, verfluchen.

لَعْنة Fluch.

ملعون, pl. ملاعين verflucht.

لُغَة, pl. لغات Wort, Ausdruck; Sprache, Dialekt.

كال *i*, II. messen.

كَيْلة ein Gewicht, für Reis = 6 Rotl, für Sesam etwas über 4 Rotl.

ل 23. Buchstabe des arabischen Alphabets.

لِ 1. Zeichen des Dativ.

2. praep. wegen, zwecks; (als Abkürzung von إِلى) zu, an.

3. conj. damit, auf dass.

لِأَنّ weil.

لا Negation: nicht; mit Imperfectum als Verbot. Alleinstehend = nein.

بِلا ohne.

لاكِن s. لكن.

لَبِس *a*, sich ankleiden, bekleidet sein.

IV. (vulg. II.) jem. bekleiden.

لابِس bekleidet.

لِبْسة, لِبْس Kleid, Kleidung.

لِباس, pl. أَلْبِسة Kleid.

لجأ *a*, sich flüchten.

مَلْجأ Zuflucht.

لحظ III. beobachten, betrachten.

لَحْظ, pl. أَلْحاظ Augenwinkel.

لَحِق *a*, einholen, erreichen.

مِلْحاق Anhang, Nachschrift.

لَحْم, pl. لِحام Fleisch.

لِحْية, pl. لِحًى Bart.

لدّ V. hinziehen, zu verschleppen suchen عن.

لَدُنْ bei, seitens.

من لدن seitens.

لدا, لَدَى bei, neben.

كَمَال, pl. كمالات Vollendung, Vollständigkeit.

كامِل, pl. كَمَلَة vollkommen.

comp. أَكْمَل.

كِنْدِىّ Angehöriger des jemenischen Stammes الكندة, einer Unterabtheilung der بنو كهلان, der von Ḥadramût nach ʿOmân auswanderte.

كَهْرُبا Bernstein.

كَهْلان ein jemenischer Stamm. Nach der arabischen Tradition ist كهلان Sohn des Königs سبا und Vater des أَزْد (s. d.).

كهلانىّ Angehöriger dieses Stammes.

كُوت, pl. كيتان (hind. كوت) kleine Festung, Fort.

كاد *a*, wollen, im Begriff sein.

كَوْس Norden (eig. Gegenwind).

كَوْكَب, pl. كَوَاكِب Stern.

الكوكب الدُّرِّىّ der strahlende Stern, der zanzibarische Orden.

كان *u*, sein, existiren.

كَوْن das Sein.

الكَوْنانِ die beiden Existenzen, das diesseitige und das jenseitige Leben.

لِكونه weil er ist.

مع كونه obwohl er ist.

مَكان, pl. أَمْكِنَة und أَماكِن Ort, Platz.

كَيْد, pl. كِياد List, Tücke.

كِيس, pl. أَكْياس und كِياس Beutel, Sack.

كَيْف wie?

كَيْفِيَّة Qualität, Beschaffenheit.

كُفْر Unglaube.

كَافِر, pl. كُفَّار Ungläubiger.

كَفَلَ *i*, Bürge sein für jem. عن.

VIII. sicherer Schuldner sein (für dessen Schuld Garantie geleistet ist) مكتفل عنه ٨٧.

كَفِيل, pl. كُفَلاء Bürge.

كَفَن, pl. أكفان Leichentuch.

كَفَى *i*, genügen.

III. genügen, Accus. der Pers. vergelten.

VIII. genug haben, sich begnügen.

كِفَايَة Genüge. [به] كفاية hiermit genug.

مكفو (v. كفأ) verkehrt.

كُلّ Gesammtheit.

Vor Substantiven mit Artikel = all. Vor Substantiven ohne Artikel = jeder.

كُلّي vollständig, Total . . .

كَلْب, pl. كِلاب Hund.

كلّف II. jem. etwas Mühsames auferlegen, belästigen, sich Mühe geben; kosten (Geld).

بلا تكليف ohne Mühe, ohne Umstände.

V. sich abmühen; kosten, werth sein.

كُلْفَة Mühe Kosten.

كلّم II. sprechen, mit jem. Accus. der Pers. von etwas عن شئ.

V. sprechen, mit jem. مع فلان.

كَلام Rede.

كَلِمَة, pl. كلمات Wort.

كَمْ wieviel.

بِكَم um, für wieviel.

كَمَا wie, gleichwie.

كَمَلَ *u*, fertig, vollständig sein.

II. IV. vollenden.

كُرْبَة, pl. كُرَب Betrübniss, Leid.

كُورْجَة, pl. كَوَارِج Packet von 20 Stück.

كُورِيَة, pl. كَوَارِى dasselbe.

كُرْسِيّ Stuhl, Sessel, Thron.

كَرُم *u*, edel, grossmüthig sein.

II. ehren.

IV. beehren, beschenken.

كَرِيم, pl. كِرَام edel.

comp. أَكْرَم.

كَرَم Güte, Freigiebigkeit.

كَرَامَة Achtung, Auszeichnung. Wunder (der Heiligen أَوْلِيَاء).

كَرِه *a*, verabscheuen.

مَكْرُوه verabscheut, zu verabscheuend, bös.

كَرَى III. vermiethen.

X. miethen.

كِرَاء (vulg. كرى) Miethe, Fracht, Porto.

كَسَب *i*, gewinnen.

VIII. verdienen, profitiren.

مَكْسَب Gewinn.

كَسَر *i*, zerbrechen.

II. dasselbe.

VII. zerbrochen werden, zerbrechen (intr.).

كَشَف *i*, enthüllen, aufdecken, auffinden.

اِسْتِكْشَاف Nachforschung.

كَفّ *u*, entfernen (trans.).

كَفّ, pl. كُفُوف (flache) Hand.

كَافَّة Gesammtheit.

كَفَر *u*, bedecken, verbergen; ungläubig sein.

كَبُرَ *u*, gross sein.

II. vergrössern.

V. sich gross thun, hochmüthig sein.

كُبْر Grösse.

كِبْر Grösse, Hochmuth.

كَبِير, pl. كِبَار u. كُبَرَاء gross.

comp. أَكْبَر, fem. كُبْرَى

pl. أَكَابِر.

الأَكَابِر die Grossen, Vornehmen.

كَتَبَ *u*, schreiben.

III. schreiben, in Correspondenz stehen, an, mit jem. فلانًا.

كِتَاب, pl. كُتُب Schreiben, Brief; Buch.

كِتَابَة Schreiben, Schrift, Abfassung.

مُكَاتَبَة, pl. مُكَاتَبَات Vertrag, Vertragsbedingung.

كِتَارَة (hind. كتار) Säbel.

كِتْف (vulg. كِدْف), pl. أَكْتَاف (vulg. كدوف) Schulter.

كَثُرَ *u*, viel sein.

II. vermehren.

كَثْرَة Vielheit, Menge.

كَثِير viel, comp. أَكْثَر.

كَذَا so. كَذَا كَذَا so und so.

هٰكَذَا so, auf diese Weise.

كَذَبَ *i*, lügen.

كِذْب Lüge, Unwahrheit, Betrug.

كَاذِيَة Frauenname.

كَرَبَ *u*, schnüren, fest anziehen.

قهوة Kaffee.

قاد *u*, führen.

VII. sich führen lassen, willfährig sein, gehorchen.

قال *u*, sagen.

قول Rede, Worte.

قام *u*, sich erheben, aufstehen, entstehen, stehen.

II. vermiethen.

IV. 1. aufstellen, einsetzen. 2. sich aufhalten, wohnen.

VIII. belegen, mit etwas من.

X. in gutem Zustande, grade, aufrichtig sein.

قائم مقام Stellvertreter, Statthalter.

قوم Krieg. Volk.

قيمة Preis, Werth.

قيامة Auferstehung.

مقام Ort, Platz.

قوى *a*, stark sein.

قوة, pl. قوات Stärke, Kraft, Macht, Vollmacht.

قوى, pl. اقوياء stark, kräftig.

comp. اقوى.

قاد *i*.

II. binden, fesseln; versichern, bestätigen.

قياس Maass, Analogie.

مقياس Maassstab, Menge.

ك 22. Buchstabe des arabischen Alphabets.

1. als praep. vor einem Nomen, auch (fälschlich) كا geschrieben, wie, gleichwie, synom. mit مثل.

كأن als ob.

2. als nom. suffix. der 2. Pers. sg. msc. *ak* oder *ek*, als fem. *isch* (dialektisch *itsch*).

3. ك oder كا in der Unterschrift Abkürzung von كتبه.

قاعِدة, pl. قواعِد Regel, Bestimmung.

قعدة, Abkürzung von ذو القعده, Name des elften Monats des muhammedanischen Jahres.

قفاعة, pl. قفاع Korb.

قفل *u*, verschliessen.

IV. dasselbe.

قفل, pl. اقفال Verschluss, Schloss.

قلّ *i*, gering sein.

X. als wenig, mässig finden, sich wenig aus etwas machen.

قلّة, pl. قِلَل Wenigkeit, Geringfügigkeit.

اِستِقلال Selbständigkeit.

قليل, pl. قليلون u. قلّل wenig.

comp. اقلّ.

قلب, pl. قلوب Herz.

قلد *i*, herumlegen.

II. jem. umgürten, bekleiden.

V. sich etwas umlegen, umhängen.

قلاشه kleineres Stück Elfenbein.

قلع *a*, herausreissen.

قلعة, pl. قِلاع Burg, Fort.

قلم, pl. اقلام Schreibfeder, Schrift.

قمر Mond.

قاموس, pl. قواميس Ocean. Lexikon.

قاموس الشريعة »Ocean des Gesetzes«, Name eines 90 bändigen Werkes über die Lehre der Ibâḏî, gedruckt (vollständig?) in Zanzibar.

قميص, pl. قمصان Hemd.

قنع *a*, sich begnügen.

VIII. dasselbe.

قانون (κάνων), pl. قوانين Norm, Gesetz.

قصر *a*, kurz sein, beschränkt sein, beschränkt bleiben; begrenzen, beschränken.

II. langsam thun, vernachlässigen ٩٦.

ولد قاصر s. ولد.

قاصر weniger.

ريال قاصر ربع 3/4 Thaler.

قصر, pl. قصور Palast, Schloss.

قصور Vernachlässigung, Fehler.

قصير, pl. قصار kurz.

comp. اقصر.

مقصورة Garten.

dimin. مقيصير.

مقصّرة alt = عجوز.

قضى *i*, richten; ausführen.

VIII. nothwendig machen.

قاضى (eig. قاض), pl. قضاة (geistliche) Richter.

قضاء Rathschluss Gottes.

قضية, pl. قضايا Urtheil, Ereigniss, Angelegenheit.

مقتضى nothwendig.

قطع *a*, abschneiden, شيا عن فلان (missbräuchlich) auch mit dopp. Acc. oder فلانا عن شى.

inf. قطع und قطاع.

بيع القطع perfecter Verkauf.

VII. abgeschnitten werden.

الخشب منقطعة ٥٨ die Schiffe sind abgeschnitten, d. h. verkehren nicht mehr.

قاطع, pl. قطّاع Wegelagerer, Räuber.

قطعة, pl. قطع Abschnitt, Theil.

قعد *u*, sich setzen, sich niederlassen.

II. vermiethen, jem. einziehen lassen.

VIII. sich niederlassen, installiren.

X. sich niederzulassen suchen.

قرض *i*, (Geld) leihen.

قِرْض, pl. قُروض Anleihe; Schulden.

اخذ قرضاً leihen (von jem.).

قِرْطاس, pl. قراطيس Papier.

قرن *u*, verbinden, vereinigen.

قَرْن, pl. قُرون Horn; Spitze.

قُرْنة Ecke, Winkel.

قِران Vereinigung.

قرنفل Gewürznelken.

قَرْيَة, pl. قُرًى Dorf, Ortschaft.

قسم *i*, trennen, theilen, vertheilen.

IV. schwören.

قِسْم, pl. اقسام Theil, Antheil.

قِسْمَة, pl. قِسَم Theilung, Theil.

قاسِم Männl. Eigenname.

قشع *a*, zerstreuen.

مقْشوع verfallen.

قصّ *u*, schneiden, abschneiden, abziehen; erzählen.

III. bestrafen.

قِصّة, pl. قِصَص Erzählung, Geschichte.

قِصاص Strafe, Vergeltung.

قصب *i*, schneiden, abhäuten.

قصب Rohr.

قصد *i*, sich vornehmen, beabsichtigen, hinstreben, sich hinwenden.

قاصِد Bote.

قصْد Absicht, Vorhaben.

مقْصد, pl. مقاصِد dasselbe.

مقْصود, pl. مقاصيد dasselbe.

دفع مقدماً er hat praemunerando gezahlt (Ggs. خلفاً).

قدم, pl. اقدام Fuss, Schritt.

قديم, pl. قدماء alt (von Sachen).

قدام praep. vor (vom Orte).

قدوة Muster, Vorbild.

قدى Maass.

الاخبار على قداك die über dich geführten Reden.

قر *i*, bleiben, festbleiben; getröstet werden.

IV. festmachen, bestätigen, bescheinigen.

V. festgesetzt sein.

اقراراً منه له بذلك was von ihm für ihn hiermit bescheinigt wird.

قرير العين getröstet.

قرا *a*, lesen.

قراءة Lesen, Art, Kunst des Lesens.

قرآن Koran.

قرب *a*, nahe sein, من von etwas.

II. heranbringen; sich nähern.

تقريباً ungefähr.

قرب Nähe.

قربان Opfer.

قريب, pl. اقرباء nahe; verwandt: pl. قرباء u. اقارب, letzterer von comp. اقرب.

عن قريب nächstens.

قرش, pl. قروش Maria Theresienthaler (der in Aegypten und Westarabien بطاقة genannt wird); gilt in Zanzibar = 2 Rupien 8 Pesa = 3 Mark.

قَرَضَ *i*, (Geld) leihen.

قِرْض, pl. قُروض Anleihe; Schulden.

اخذ قرضاً leihen (von jem.).

قِرْطاس, pl. قَراطيس Papier.

قَرَنَ *u*, verbinden, vereinigen.

قَرْن, pl. قُرون Horn; Spitze.

قُرْنَة Ecke, Winkel.

قِران Vereinigung.

قَرَنْفُل Gewürznelken.

قَرْيَة, pl. قُرًى Dorf, Ortschaft.

قَسَمَ *i*, trennen, theilen, vertheilen.

IV. schwören.

قِسْم, pl. اقسام Theil, Antheil.

قِسْمَة, pl. قِسَم Theilung, Theil.

قاسِم Männl. Eigenname.

قَشَعَ *a*, zerstreuen.

مَقْشوع verfallen.

قَصَّ *u*, schneiden, abschneiden, abziehen; erzählen.

III. bestrafen.

قِصَّة, pl. قِصَص Erzählung, Geschichte.

قِصاص Strafe, Vergeltung.

قَصَبَ *i*, schneiden, abhäuten.

قَصَب Rohr.

قَصَدَ *i*, sich vornehmen, beabsichtigen, hinstreben, sich hinwenden.

قاصِد Bote.

قَصْد Absicht, Vorhaben.

مَقْصَد, pl. مَقاصِد dasselbe.

مَقْصود, pl. مَقاصيد dasselbe.

دفع مقدما er hat praemunerando gezahlt (Ggs. خلفاً).

قدم, pl. اقدام Fuss, Schritt.

قديم, pl. قدماء alt (von Sachen).

قدام praep. vor (vom Orte).

قدوة Muster, Vorbild.

قدى Maass.

الاخبار على قداك die über dich geführten Reden.

قر *i*, bleiben, festbleiben; getröstet werden.

IV. festmachen, bestätigen, bescheinigen.

V. festgesetzt sein.

اقراراً منه له بذلك was von ihm für ihn hiermit bescheinigt wird.

قرير العين getröstet.

قرا *a*, lesen.

قراءة Lesen, Art, Kunst des Lesens.

قرآن Koran.

قرب *a*, nahe sein, من von etwas.

II. heranbringen; sich nähern.

تقريباً ungefähr.

قرب Nähe.

قربان Opfer.

قريب, pl. اقرباء nahe; verwandt: pl. قرباء u. اقارب, letzterer von comp. اقرب.

عن قريب nächstens.

قرش, pl. قروش Maria Theresienthaler (der in Aegypten und Westarabien بطاقة genannt wird); gilt in Zanzibar = 2 Rupien 8 Pesa = 3 Mark.

بنو قحطان sind die Südaraber (Jemener), nach der Tradition die eigentlichen, ursprünglichen Araber (العرب العاربة) im Gegensatz zu den Nordarabern, den Nachkommen des Isma'îl, Sohn des Abraham (العرب المستعربة).

قحمة Platz.

قحمة الموزمات Angeblich Name eines Stadttheils von Restâḳ.

قد Partikel vor dem Perfectum mit der Bedeutung, dass die Handlung (eben) abgeschlossen ist; häufig verstärkt durch vorgesetztes لَ.

قدّ u, schneiden, zerschneiden.

قدّ bestimmte Menge, Maass.

على قدّه oder بقدّه nach seinem Maasse.

ايش قدّ wie gross? wie viel?

قدر i (u), können, im Stande sein, mit على.

II. bestimmen, vorausbestimmen.
VIII. mächtig sein, inf. Macht.

قدر, pl. اقدار Bestimmung, Wille Gottes; Macht, Gewalt.

قدرة Macht.

قدير mächtig, stark.

قدر Quantität; bei Zahlen = ungefähr. قدر شهرين od. بقدر شهرين ungefähr zwei Monate

بقدر nach Maassgabe, entsprechend: بقدر حصته gemäss seinem Antheil.

مقدار Maass, bestimmtes Quantum; bei Zahlen = ungefähr.

قدم a, ankommen, kommen.
II. darbringen, übergeben.
V. vorangehen.

قدوم Ankunft, Rückkehr.

تقدوم, تقديم Vorauszahlung, Vorschuss, Draufgeld.

قبر, pl. قبور Grab.

مقبرة Begräbnissplatz, Friedhof.

قبض *i*, fassen, ergreifen, in Empfang nehmen, confisciren, nehmen lassen, geben.

II. jem. Geld übergeben.

X. aufnehmen, entleihen; Besitz ergreifen.

قبل *a*, empfangen, annehmen.

قبل *a*, kommen, sich nähern.

II. küssen.

III. gegenüber sein; begegnen; aufnehmen, empfangen.

VI. sich begegnen.

X. (feierlich) empfangen.

قبول und قبول Annahme, Empfang.

قبلة Süden.

اقبال Glück.

مستقبل zukünftig. في المستقبل in Zukunft.

قبل praep. vor (von der Zeit).

من قبل vor.

من قبل ذلك vor diesem.

قبل 1. bei. قبله bei ihm.

2. من قبل = من طرف von wegen, betreffs.

قبالة gegenüber, vor, an.

قت Lucerne.

قتل *u*, tödten.

III. zu tödten suchen, kämpfen.

VI. VIII. mit einander kämpfen.

قتل Todtschlag.

قحط Regenlosigkeit, Theuerung.

قحطان der biblische Joktân (1. B. Mose 10. 28), Nachkomme des Noah im vierten Gliede, nach der arabischen Tradition der erste König von Jemen.

دار الفناء irdische Welt. Ggs. دار البقاء.

فهم *a*, verstehen.

II. verständlich machen, erklären.

مِن المفهوم أنّ es versteht sich (von selbst), dass.

فورا, بالفور sofort, auf der Stelle.

فاض *u*, II. bevollmächtigen.

تفويض Vollmacht.

بِصِفة تفويضية in der Eigenschaft als Bevollmächtigter.

فواض vertrauenswerth, sicher (von Personen).

فاق *u*, überlegen sein; sich erholen, aufathmen.

فاقة freie Zeit, Ruhe, Erholung.

فوق praep. oben.

فوق مِن oberhalb von, über.

فى praep. in, innerhalb.

خمسة فى المائة fünf Procent.

فاد *i*, sich erhalten.

II. auf Zinsen ausleihen.

IV. nützen; mittheilen.

فائدة Nutzen; Zinsen.

فِيف, pl. افياف und فِياف (portug. *pipa*) Fass resp. Gewichtsmenge von 120 Gallonen.

فيصل Männl. Eigenname.

فاض *i*, reichlich sein, überfliessen.

IV. anfüllen, überströmen lassen.

فيض Uebermaass, Grossmuth.

فائض reichlich. Zinsen.

ق 21. Buchstabe des arabischen Alphabetes. In ʿOmân wie ein tief gutturales g, weiter nach Norden resp. Nordwesten wie dsch gesprochen.

قبر *u*, begraben.

فطر *u*, spalten; das Fasten brechen.

فطر das Fastenbrechen.

فعل *a*, thun, machen.

فقر *u*, arm sein.

فقر Armuth.

فقير, pl. فقراء arm, bedürftig (الى od. لِ) الفقير لله gewöhnliche Abkürzung für الفقير الى رحمة الله = der der Gnade Gottes Bedürftige.

فقه *a*, in der Rechtswissenschaft bewandert sein.

فقيه, pl. فقهاء Rechtsgelehrter; verständig.

فقه Rechtsgelehrtheit.

فك *u*, aufmachen, auflösen, öffnen; freilassen

فكر *u*, denken, nachdenken.

VIII. dasselbe.

فكر, pl. افكار Gedanke.

فلت *i*, loslassen, freigeben.

II. öffnen.

IV. freigeben.

فلج, pl. افلاج oder فلاج Wasserlauf, Wasserbett (natürliches oder künstliches).

فلك, pl. افلاك Himmel, Himmelsgewölbe.

فلان der und der, N. N.; in vielen Texten anstatt der Namen gesetzt.

فلانى zu dem und dem gehörig.

فم od. فم, pl. افواه Mund, Oeffnung.

فن, pl. فنون Classe, Abschnitt, Art, Wissenschaft.

فانجانى die Stadt Pangani.

فنى *a*, verschwinden, vergänglich sein.

فناء Hinfälligkeit, Vergänglichkeit.

فِرْقَة, pl. فِرَق Abtheilung, Partei.

فزع *a*, erschreckt sein, fürchten.

فَزْعَة Schrecken.

فَزْعان erschreckt.

فسح *a*, II. Raum geben, freies Spiel lassen.

V. sich erholen.

فسد *u*, verdorben sein.

II. IV. verderben, Böses thun.

فَساد Verderbniss, Schlechtigkeit.

فسر II. erklären, auslegen.

فَسِيلَة, pl. فِسَل Palmensetzling.

فصح *u*, IV. klar, beredt sein.

فَصاحَة Klarheit, Beredtsamkeit.

فَصِيح beredt, klar, deutlich.

فصل *i*, trennen, scheiden, entscheiden richten.

II. detailliren, bestimmen.

VII. getheilt, getrennt werden.

فَصْل, pl. فُصول Trennung, Theilung, Abschnitt.

فضّ *u*, brechen, aufbrechen (ein Siegel).

فِضَّة Silber.

فضل *u*, reichlich sein, übertreffen.

II. vorziehen, jemandem على فلان.

V. belieben, so gut sein (etwas zu thun).

imp. تَفَضَّل bitte.

فَضْل, pl. أَفْضال u. فُضول Freigebigkeit, Güte.

فَضْلاً منك ich bitte dich.

فاضِل, pl. فُضَلاء freigebig.

comp. أَفْضَل.

فخر *a*, sich rühmen, stolz sein.

فخر Ruhm, Stolz.

فخم II. achten, ehren.

فخيم, comp. افخم hochgeehrt.

فر *i*, fliehen.

inf. فرار.

فرج *i*, frei machen, öffnen.

V. betrachten على شىء.

فرح *a*, froh sein, sich freuen.

فرح Freude, Vergnügen.

فرد *u*, *i*, VII. allein, isolirt sein.

فرد einzeln, ein.

فريد getrennt, einzig, unvergleichlich.

فراسلة, pl. فراسلات eine Last von 35 Roṭl = ca. 79 kg.

فرش *u*, ausbreiten.

فراش Teppich.

فرصة, pl. فرص Gelegenheit.

فرض, pl. فروض (religiöse) Pflicht.

فرضة, pl. فرض Zoll, Zollamt, Zollhaus.

فريضة, pl. فرائض Besoldung, Gehalt.

فرع *a*, aufsteigen, absteigen.

فرع, pl. فروع Zweig, Folge, Consequenz; (vulg.) Entscheidung, Urtheil.

الفروع والاصول die Folgen und die Ursachen.

فرغ *u*, fertig sein, frei, leer sein.

فرق *u*, *i*, trennen, theilen, vertheilen.

V. VIII. sich trennen, getrennt sein.

فرق Unterschied, Differenz.

غنى, pl. اغنياء reich.

غاب *i*, V. abwesend sein, sich entfernen, verschwinden; untergehen (von der Sonne).

مغيب Untergang, Westen.

غار *i*.

II. verändern, tauschen.
V. sich verändern.

لا يتغير ان كان es soll keinen Unterschied machen, ob er.

غير Veränderung, Unterschied; ander (als). ausser, ohne.

بلدان الغير andere Länder.

جاء غيرك ein anderer als du ist gekommen.

بغير oder من غير ohne.

من غير رضاك gegen deinen Willen.

غير ان ausser dass, wenn auch nicht.

غيز, pl. غيوز (kleinere) Wasserleitung, Wasserrinne; Berieselung.

ف 20. Buchstabe des arabischen Alphabets.

Abkürzung von فلان.

ف conj. und da, da, und so. Verbindet Sätze, von denen der durch ف eingeleitete die zeitliche oder logische Folge des vorhergehenden ist.

فتح *a*, öffnen.

فاتحة Name der ersten Sure des Korans.

مفتاح, pl. مفاتيح Schlüssel.

فتنة, pl. فتن und فتنات Unruhe, Aufstand; Zwist, Zwietracht.

فجر Morgendämmerung, Tagesanbruch.

فجازى, pl. فجازية (suah.) Träger.

فحص *a*, prüfen, untersuchen.

V. sorgfältig untersuchen عن.

فحم Kohle.

غضب Zorn.

غضبان zornig.

غطا *u*, bedecken, verhüllen.

V. VIII. sich verhüllen, bedeckt werden.

غفر *i*, verzeihen.

X. um Verzeihung bitten.

استغفر الله ich bitte Gott um Verzeihung. (Vulg. Ausruf in der Bedeutung: Gott bewahre.)

غفران Verzeihung.

غفور verzeihend (Gott).

بنو غافر grosser Stamm in ʿOmân, wohnt nordwestlich von Restâḳ bis zu dem Küstenort Suêḳ hinunter.

غفل *u*, nachlässig sein, nicht acht geben auf etw. عن, unterlassen.

غفلة Nachlässigkeit.

غفى *i*, reinigen; rein sein.

غافى (eig. غافٍ) rein.

غلة (vulg. غلة) Zinsen.

غلب *i*, siegen, überwinden.

غالب überwindend, schwer lastend.

غلط *a*, irren, einen Fehler begehen.

غلط Irrthum, Fehler.

غلق II. versperren.

V. unzugänglich, unsichtbar sein.

غلا *u*, übertreffen, übersteigen.

غالى (eig. غالٍ) theuer.

comp. اغلى.

غم *u*, bekümmert sein. Kummer machen.

غم, pl. غموم Kummer.

غنى *a*, reich sein.

II. reich machen, zufrieden stellen; singen.

inf. غُرُوب.
2. auswandern, verlassen.
II. expatriiren, exiliren.

غَرْب Westen.

غَرْبِىّ westlich.

غُرْب, غُرْبَة Auswanderung, Fremde.

غَرِيب, pl. غُرَبَاء fremd, Reisender.

مَغْرِب Zeit und Ort des Sonnenuntergangs, Abend, Westen.

غَرِد a, singen.

غَرْشَة, pl. غَرَش Flasche.

غَرَض, pl. اغْرَاض Wunsch.

مع كل غرض الاشارة wenn du einen Wunsch hast, brauchst du ihn nur auszusprechen.

غَرِق a, untertauchen, versinken, ertrinken.

غَرِيق, pl. غَرْقَى untergetaucht, versunken.

غُرَاق Röhre, in der das Wasser heruntergeleitet wird.

غَرِم a, IV. bezahlen.

غُرْم Schuld.

غَرَامَة, pl. غَرَائِم Kosten.

مَغْرَم, pl. مَغَارِم Kosten.

غَرِيم verschuldet, Schuldner.

غَزَا u, einen Kriegszug unternehmen.

غَازِى, der pl. غَوَازِى (eig. غَوَازٍ) Geld.

غَسَل i, waschen.
II. dasselbe.

غَسْل Waschen.

غَصَب i, zwingen.

غَصْب Gewalt, Widerstand.

غَصْبًا عنك trotz dir.

غَضِب a, erzürnt sein.

عاض *u*, vergelten, entschädigen.
II. III. IV. ebenso.

عِوَض anstatt, mit عن oder من.

عَوَض Männl. Eigenname.

عاق *u*, hindern, zögern, hinziehen, (vulg.) krank werden.

عوق (vulg.) Krankheit.

عام *u*, schwimmen.

عام, pl. أعوام Jahr.

عان *u*, II. III. helfen.
VI. sich gegenseitig helfen.
X. um Hülfe bitten.

عَوْن Hülfe.

عَيْب, pl. عُيُوب Fehler, Mangel, Vergehen.

عِيسَى Männl. Eigenname (= Jesus).

عاش *i*, leben.
V. seinen Lebensunterhalt suchen.

عائشة Frauenname.

مَعاش u. مَعيشة Mittel zum Leben, Lebensunterhalt.

عِيال, pl. von عائلة Familie, Stamm.

عان *i*, II. bestimmen.
V. bestimmt sein, werden.

عَيْن, pl. عُيون Auge, Quelle.

هو عَيْنُهُ oder بِعَيْنِه er selbst.

عَيْنة Muster.

غ 19. Buchstabe des arabischen Alphabets.

غُبار Staub.

غِبْطة Wunsch ebenso glücklich zu werden, wie ein anderer.

غَدا *u*, am Morgen sein.

غَدْوَة, pl. غُدُوّ Vormittagszeit.

الغدو والاصال die Vormittags- und Nachmittagszeiten.

غادى (vulg.) weit, vorn.

غُرّة Anfang eines Monats.

غَرَب *u*, 1. verschwinden, untergehen.

عَنَى *i*, bezeichnen, ausdrücken, meinen.

III. sorgen für etw. شى.

V. langsam gehen.

VIII. Sorge tragen, sich bemühen ب.

عِنَايَة Sorge, Fürsorge.

مَعْنًى, pl. معانٍ Bedeutung.

لاجل معان لا يمكن كشفها

٨٩ aus Gründen, die ich nicht mittheilen kann.

عَهَد *a*, festhalten, abschliessen.

III. Vertrag schliessen.

V. sich verpflichten.

VI. contrahiren.

عَهْد, pl. عُهود Vertrag, Bund, Versprechen.

معاهَدة Vertrag.

عوّابى (mit art.) Ort in ʿOmân.

عاد *u*, zurückkehren, zurückfallen; wieder stattfinden, wiederholen.

IV. wiederholen.

V. VIII. sich gewöhnen, gewöhnt sein.

عَوْد Rückkehr.

عُود, pl. عِيدان Zweig, Ast (vulg.: gross).

عود الشدر Ort in ʿOmân.

عادة, pl. عادات Gewohnheit, Sitte, Brauch, Art.

عِيد, pl. أعْياد Fest.

Die beiden Hauptfeste der Muhammedaner sind das العيد الصغير am 1. (bis 3.) شوال zur Feier der Beendigung der Fastenzeit, darum auch عيد الفِطر »Fest der Fastenbrechung« genannt. Das zweite, das العيد الكبير oder einfach العيد par excellence (z. B. No. ١٧) genannt, an den Tagen vom 10. bis 12. ذو الحجه (الحج) gefeiert, ist das grosse Opferfest.

مَعاد Rückkehr.

عار *u*. II. verwunden; schmerzen.

V. verwundet werden.

أعْور, fem. عَوْراء, pl. عُور einäugig.

عمومىّ allgemein.

على وجه عمومىّ im allgemeinen.

عَمَدَ *i*, stützen.

VIII. sich stützen auf etw., acc.

عمْدًا mit freier, reiflicher Ueberlegung.

عمّر II. erbauen, bauen.

عمْر und عُمْر Leben.

عُمْرة Besuch eines (heiligen) Ortes.

عِمارة, pl. عِمارات Bauen eines Hauses), Bebauen (eines Feldes); Bau.

عمار bebaut, bewohnt. Ggs. خراب.

عامِر, عُمَر, عَمْرو Männlicher Eigenname.

عامِرىّ Mitglied des Stammes عامِر.

عمق Ort in ʿOmân.

عَمِلَ *a*, machen.

X. gebrauchen.

عمَل, pl. أعْمال Arbeit, Handlung, Werk.

عامِل, pl. عُمّال Statthalter.

عُمان (gespr. ʿ*amân*) ʿOmân, Ostarabien vom Cap Musandim bis Cap Hadd.

عُمانىّ aus ʿOmân gebürtig, zu ʿOmân gehörig.

أعْمَى, fem. عَمْياء, pl. عُمْيان und عُمْى blind.

عَنْ praep. von — weg; betreffend.

عَنَدَ *u*, sich widersetzen, widerstreben, feindlich gesinnt sein.

III. dasselbe.

عِنْدَ praep. bei, neben.

من عند von seiten.

عنق III. umarmen.

VI. sich umarmen.

علّ *i*, fehlerhaft sein.

II. fehlerhaft machen; täuschen.

علج III. arbeiten.

علق *a*, aufgehängt sein.

II. aufhängen, anhängen, befestigen.

V. angehängt sein, zu etw. gehören.

تعلّقات Dependenzen.

علم *a*, wissen.

II. lehren, unterrichten.

IV. benachrichtigen.

V. lernen.

علم Wissen, Wissenschaft.

عالم, pl. علماء gelehrt.

عليم allwissend (Gott).

علامة, pl. علامات Zeichen, Bezeichnung, Kennzeichen.

علّامة hochgelehrt.

علا *u*, hoch sein.

IV. hochheben, erhöhen.

VI. erhaben sein (Gott).

VIII. dasselbe.

على praep. über, auf, auf Grund von.

علي hoch. Männl. Eigenname.

عالى (eig. عالٍ), fem. عالية 1. hoch; 2. nördlich, Norden (Ggs. سفاله).

comp. اعلى, fem. عليا.

موضّح مشروح اعلاه oder موضّح oben bezeichnet. Ggs. موضّح ادناه.

عمّ *u*, allgemein sein, werden.

عمّ Onkel (väterlicherseits). Höflichkeitstitel für ältere Leute.

عميم, pl. عمم allgemein.

عموم Allgemeinheit.

عموماً im allgemeinen.

عظمة Grösse, Majestät.

عظيم, pl. عظماء gross, mächtig, erhaben.

comp. اعظم.

عف *i*, sich enthalten.

عفيف, pl. اعفاء und اعفة enthaltsam, mässig, ruhig.

عفا *u*, verzeihen (jemandem عن فلان).

عفي عنه Gott möge ihm verzeihen!

III. gesund erhalten, schützen, bewahren.

X. um Entlassung bitten.

عفو Verzeihung.

عافية, pl. عواف (عوافي) Gesundheit, Wohlergehn.

معافاة Verzeihung, Amnestie; Gesundheit; Vortheil.

عفو verzeihend, nachsichtig.

عقب *u*, einholen, nachfolgen.

VI. auf einander folgen.

عاقبة, pl. عواقب Ende, Ausgang.

عقد *i*, knüpfen; schliessen (einen Contract).

II. jemand einen Contract abschliessen lassen.

III. einen Vertrag abschliessen.

IV. einen Heirathscontract abschliessen, heirathen.

VI. dasselbe.

VIII. fest an etwas glauben.

عقد Vertrag.

عقيد, pl. عقداء Offizier. Ortsvorsteher (Dorfschulze).

عقل *i*, verständig sein.

عقل, pl. عقول Verstand.

عكس *i*, abwenden.

III. durchkreuzen, zuwiderhandeln.

معاكسة, pl. معاكسات Schmuggelei.

عَسَل Honig.

عسى. عسى ان es ist möglich, dass; vielleicht.

عَشَر *u*, *i*, Steuern auflegen.

II. besteuern, verzollen.
V. besteuert, verzollt sein.
VI. mit jem. freundschaftlich verkehren.

عَشَرة msc., عَشْر fem., zehn.

عِشرون zwanzig.

عاشِر zehnte.

عُشْر, pl. عُشور zehnte Theil, Zehnte, Steuern, Zoll.

عشا V. zu Abend essen.

عِشاء Abend.

عَصْر Nachmittagszeit (von ca. $3^1/_2$ — $4^1/_2$); Zeit, Zeitalter.

عَصَى *i*, widerspenstig sein.

عاص, pl. عُصاة Rebell.

عِصْيان Widerspenstigkeit, Rebellion.

عضل VIII. krank sein.

عِضْل Krankheit.

عَضيل krank.

عِطْر, pl. عُطور Parfüm, wohlriechende Essenz.

عَطِش *a*, durstig sein.

عطش Durst.

عطْشان, pl. عطاشى durstig.

عطل *u*, müssig, frei (von Arbeit) sein.

II. frei machen.

عطا IV. geben, mit doppelt. Accus., Pers. auch mit ل.

VI. sich abgeben, sich beschäftigen (mit = accus.).

عطِيّة, pl. عطايا Geschenk.

عظم *u*, gross sein.

II. ehren, achten.

عَظْم, pl. عِظام Knochen.

عِظْم Grösse.

عَذاب, pl. أَعْذِبَة und عذابات Strafe.

عذر *i*, entschuldigen.

V. sich entschuldigen.

تعسّر = ٩١ تعذّر حضوره schwierig, unmöglich sein.

عُذْر Entschuldigung.

عَرَب Araber.

عُرْبان (vulg. عَرْ بين) Beduinen.

عَرَبى arabisch.

عَرِض *a*, *i*, vor, gegenüber sein.

II. gegenüberstellen, auseinandersetzen, mittheilen.

III. in den Weg zu stellen suchen, Schwierigkeiten bereiten, sich widersetzen.

عَرْض Breite.

عُرْضَة, pl. عُرَض Verzeichniss, Schreiben.

عَرِيض, pl. عِراض breit.

comp. أَعْرَض.

عَرَف *i*, wissen.

II. wissen lassen, mittheilen.

inf. تَعْرِيف, pl. تعاريف Mittheilung, Benachrichtigung, Brief.

مَعْرِفَة Kenntniss, Wissen. Vermittlung.

عزّ *i*, stark, mächtig sein.

عِزّ Macht, Kraft.

عَزِيز, pl. عِزاز stark, mächtig.

comp. أَعَزّ

عَزَل *i*, absetzen, entlassen.

عَزَم *i*, sich entschliessen.

IV. einladen.

عَزِى *a*, Trost empfangen.

II. trösten.

عَزاء Trauerceremonie.

عَسْكَر, pl. عساكِر Heer, vulgär Soldat.

عَسْكَرِىّ, pl. عسكريّة Soldat.

عجيب, pl. عجائب wunderbare Sache; wunderbar.

عجل *a*, sich beeilen.

عجلة Eile.

على عجله in Eile.

عدّ *u*, zählen.

X. sich bereit machen, bereit sein.

عدّ, عَدَد, pl. اعداد Zahl, Anzahl, Quantität, Stück.

عدّة (mit art.) Eigenname einer schwarzen Sklavin (?).

عَدَل *i*, gerecht sein, grade sein.

II. grade machen.

عدّل بندبرة eine Fahne aufziehen, Flagge hissen.

عدّل مبلغا einen Betrag bestimmen, fixiren.

عَدْل Gerechtigkeit.

عَدْل, pl. اعدال gerecht, grade.

اعْتِدال Gleichgewicht, Mässigung.

عَدِم *a*, fehlen, mangeln.

عَدَم Fehlen, Mangel.

المرجو عدم التعرّض es wird gebeten nicht zu belästigen.

المرجو عدم المواخذة es wird gebeten nicht übel zu nehmen.

عَدِيم Männl. Eigenname.

عدن

مَعْدِن, pl. معادِن Bergwerk.

معدنى bergmännisch, auf bergmännische Weise gewonnen, mineralisch.

عَدِى *a*, feindlich sein.

V. die Grenzen überschreiten, sich Uebergriffe erlauben.

عَدوّ, pl. اعداء Feind.

عَداوة Feindschaft.

عذب II. strafen, peinigen.

ظَنّ nom., das Glauben, Meinen.

ظَنّي علي (ʿazzánnî), ich glaube.

في ظَنّ مِنّي dasselbe.

ظَهَر a, scheinen, erscheinen, herauskommen.

IV. sehen lassen, an den Tag bringen, erklären; zum Siege verhelfen gegen jem. على ف.

ظَهْر, pl. ظُهور Rücken, Rückseite.

ظُهْر Mittag.

ظويان Name eines Dorfes dicht bei Maskat.

ظوياني Einwohner von Ṯûjân, aus Ṯ. gebürtig.

ع 18. Buchstabe des arabischen Alphabets; hat bisweilen zum Unterschied von غ einen Punkt unten.

In der Form ع ist es als Ziffer für 3/4 im Gebrauch. Cf. auch Spitta, Gram. d. ägypt. Vulgärdialects, S. 164.

عَبَد u, verehren, anbeten.

عَبْد 1. Diener, Sklave, pl. عَبيد. 2. Mensch (Knecht Gottes), pl. عِباد.

عَبَر u, vergehen, vorübergehen, überschreiten.

VIII. beobachten, Rücksicht nehmen.

اعْتِبار Beziehung, Werth. باعتبار ٣٠٠ ريال im Werthe von 300 Riâl.

عِبارة Erklärung.

عِبْرة Ueberfahrt, Transport.

عِبْرِيّ, pl. عبريّة Passagier.

عُبْرة (mit art.) Ort im NW. von ʿOmân.

عُبْرِيّ, pl. عبريّون Einwohner von ʿObra.

عاج Elfenbein.

عَجِب a, erstaunen, sich wundern.

II. IV. in Erstaunen setzen.

V. X. erstaunen.

طاقة, pl. طاقات Lage, Pack.

طال *u*, lang sein.
II. lang machen, verlängern.
IV. dasselbe.

طُول Länge.

طَوِيل, pl. طِوال lang.

comp. أَطْوَل.

طَوِيلًا lange Zeit.

طَوِى, pl. طُوْيان Brunnen.

طاب *i*, gut sein.
II. IV. gut machen, verbessern.
X. gut finden.

طَيِّب, pl. طيبون gut.

comp. أَطْيَب.

طاح *i*, fallen.

طِياح Verfall.

طار *i*, fliegen.

طائر, pl. طَيْر u. طُيور Vogel.

ظ 17. Buchstabe des arabischen Alphabets. Wird von Ungebildeten in der Schrift bisweilen mit ض verwechselt, z. B. حاظر statt حاضر.

ظَرْف, pl. ظُروف Verhältniss, Umstand.

ظَفِر *a*, erreichen, ergreifen, sich bemächtigen, mit ب oder على.

ظَلَم *i*, ungleich, ungerecht sein.

ظُلْم Ungerechtigkeit, Bedrückung.

ظَلِم *a*, dunkel, finster sein.

ظُلْمة, pl. ظلمات Finsterniss.

ظَلّ II. IV. beschatten, beschirmen.

مِظَلّة Schirm (Regen-, Sonnenschirm), Schutz.

ظَنّ *u*, glauben, meinen.

طَرِيق, pl. طُرُق u. طُرُقَات Strasse, Weg.

مِن طريق von seiten.

طَرِيقة, pl. طرائق Weg, Art zu leben. Religiöser Orden, Genossenschaft.

طَعِم *a*, schmecken, kosten, essen.

طَعام Essen, Speise, Lebensmittel.

طَلَب *u*, verlangen, wünschen.

مَطْلوب Forderung, Wunsch.

مَطْلَب, pl. مطالِب dasselbe.

طَلَح *a*, müde sein.

طَلاح schlechter Zustand, Schaden (Ggs. صلاح).

طَلَع *u*, herausgehen.

II. herausschaffen; verladen (aus dem Magazin in's Schiff).

III. prüfen, untersuchen.

IV. hervorbringen, vorzeigen.

مَطْلَع Osten.

طَلُق *u*, frei sein, frei herausgehen.

IV. in Freiheit setzen.

طَلاق Scheidung (der Ehe).

طانجه die Stadt Tanga; gew. تانجه geschrieben.

طَهَر *u*, rein sein.

طاهِر rein, tugendhaft.

طاوُوس (»Pfau«), Frauenname.

طاع *u*, gehorchen.

IV. dasselbe.

طاعة Gehorsam.

طاف *u*, herumgehen, um etw. ب

IV. dasselbe.

II. herumführen.

طَواف Umgang.

طائفة, pl. طَوائف Theil, Volk, Nation.

طاق *u*, umfassen, können etw. على.

IV. dasselbe.

ضاع *i*, verloren gehen, sein.

II. verlieren, verderben.

ضيع Verlust.

ضاف *i*, Gast sein.

II. IV. Gastfreundschaft gewähren; Gastfreundschaft empfangen.

IV. hinzufügen.

ضَيْف, pl. أضياف u. ضيوف Gast.

ضيافة Gastfreundschaft.

ضاق *i*, eng sein.

II. verengern.

ضَيْق Enge.

ضيق الوقت Mangel an Zeit, Pressirtsein.

ضَيّق eng.

comp. اضيق.

ط 16. Buchstabe des arabischen Alphabets; sehr häufig wird ein Punkt unter ihm geschrieben, um ihn von ظ sicherer zu unterscheiden.

طبع *u*, drücken, aufdrücken, drucken.

طبيعة, pl. طبائع Naturanlage.

طبق *a*, an der Seite sich befinden.

II. bedecken.

III. entsprechen, in Uebereinstimmung sein.

طبق, طِبق entsprechend.

طرد *u*, wegstossen, treiben.

طرد, pl. طرود Entfernung; Sendung, Packet.

طرش II. schicken, senden.

طارِش, pl. طوارِش Brief.

طارِش, pl. طروش Bote.

طرف, pl. اطراف Seite, Gegend.

من طرف von seiten, von wegen, was — anlangt.

من طرفنا oder من اطرافنا unsererseits.

من هذه الاطراف von hier aus.

ض 15. Buchstabe des arabischen Alphabets. Wird in der Schrift von Ungebildeten bisweilen mit ظ verwechselt.

ضَبَط *u*, ergreifen, fassen.

مَضْبوط fest, maassgebend, verbindlich.

ضَحِك *a*, lachen, sich lustig machen.

ضُحى die mittlere Vormittagszeit (etwa von 8—10 Uhr).

ضَدّ III. sich widersetzen; begegnen.

ضِدّ, pl. أضْداد gegentheilig.

ضَرّ *u*, schaden.

IV. dasselbe.

VIII. zwingen.

ضَرّ od. ضُرّ Schaden, Unglück.

ضَرُورة, pl. ضَرورات Nothwendigkeit.

ضَروريّ absolut nothwendig.

ضَرَب *i* (vulg. *u*), schlagen, schiessen, ب mit etwas.

ضرابة Schlägerei, Kampf, Kanonade.

ضَرَبان Schlag, Plage.

ضَعَف *u*, schwach sein.

III. verdoppeln.

ضُعْف Schwäche.

ضَعيف, pl. ضُعَفاء schwach. hinfällig.

comp. أضْعَف.

ضَميدة aufgelegt, aufgetragen.

ضميدة خِضاب Färbemittel z. Auflegen oder Auftragen.

ضَمِن *a*, fest machen, sichern.

II. verpflichten, verantwortlich machen.

ضِمْن innere, innerhalb, in.

مَضْمون Inhalt.

ضار *i*, schaden.

ضَير Schaden.

صلح *u*, gut, fromm, nützlich sein.

II. ausbessern, repariren.

III. sich versöhnen, Frieden schliessen.

صُلْح Frieden.

صَلاح Nutzen, Vortheil.

صلا II. beten, على فلان über jem.

صلّى الله عليه وسلّم stehende Formel bei Erwähnung des Propheten.

صلاة (eig. صَلَوة), pl. صَلَوات Gebet.

صَنْبوق (oder صمبوق) Name einer Schiffsgattung von ca. 50 Tonnen Tragkraft.

صَنْدوق, pl. صناديق Kiste, Kasten, Koffer.

صَنَع *a*, machen, verfertigen.

صِناعة, pl. صِناعات u. صَنائع Handwerk, Kunst.

صِنْف, pl. أصناف Gattung, Art.

صاب *u*, erreichen.

II. billigen.

IV. erreichen, treffen.

لتنظر بما يصيبك dann sollst du sehen, was dir passiren wird.

صَوْت, pl. أصوات Stimme.

صار *u*.

II. zeichnen, malen.

صُورة, pl. صُور Form, Art; Formular, Copie.

صُوف, pl. أصواف Wolle.

صام *u*, fasten.

صَوْم, صِيام Fasten.

صاح *i*, rufen, anrufen.

II. dasselbe.

صاد *i*, fangen, jagen, fischen.

صَيْد Jagd (vulg. Fisch).

صِيادة Fischfang.

صار *i*, werden, sein.

inf. مَصير.

صَيْف, pl. أصياف Sommer.

صرف البلد nach hiesigem Curs.

صِرْف (vulg. auch صِرفة) rein, klar.

صِرافة das Wechseln.

صَرّاف Wechsler, Banquier.

صَرَم *i*, zerreissen (intr.).

II. zerschneiden, abschneiden.
VII. abgeschnitten werden.

بلا انصرام ohne Ende, unaufhörlich.

صَرْم Palmensetzling.

صَعُب *u*, schwer (zu thun) sein.

صَعْب schwer.

صُعوبة Schwierigkeit, Mühe.

صَغِر *a*, klein sein.

صَغير, pl. صِغار klein, jung.

صُغَيّر, pl. صُغَيْرين (vulg.) Kind, Sohn.

comp. أصْغر.

صَفّ *u*, ordnen (in Reihen).

VIII. sich ordnen.

صَفّ, pl. صُفوف Ordnung, Reihe.

صفد II. reinigen, putzen.

صَفِر *a*, leer sein.

صَفَر Name des zweiten Monats des muhammedanischen Jahres.

أصْفَر, fem. صَفْراء, pl. صُفْر gelb.

صَفا *u*, rein sein.

II. reinigen, inf. تَصْفِية.
VIII. erwählen.

صافى (eig. صافٍ) rein.

مُصْطَفَى Männl. Eigenname.

صَفِيّ, pl. أصْفِياء rein, aufrichtig.

comp. أصْفَى.

صَكّ, pl. صُكوك Document.

اشترى بالصبر er kaufte gegen spätere Bezahlung. Ggs. بالحاضر.

صَبير, صَبور geduldig.

صحّ *i*, unversehrt sein, wahr sein; entstehen, zu Stande kommen, sein, werden. صحّ على bestätigen, beglaubigen; eigentlich: صحيح unter ein Schriftstück schreiben. Correcter wäre صحّح mit Accus.

II. verbessern.

صِحّة 1. Gesundheit. 2. Wahrheit.

صَحيح, pl. أَصِحّاء (fem. auch صحيحات) unversehrt, vollständig, wahr. In Unterschriften = bestätigt, beglaubigt.

صَحِب *a*, Genosse sein.

صاحِب, pl. أَصْحاب u. صِحاب Genosse, Gefährte, Freund.

صُحْبة Gesellschaft, Freundschaft.

صَدَر *u*, abgehen.

II. IV. abgehen lassen, absenden.

صَدْر, pl. صُدور Brust, Vorderseite.

صَدَع *a*, erklären, auseinandersetzen.

II. jem. mit etwas beauftragen.

صَدَف *u*, begegnen.

III. dasselbe.

صَدَق *u*, wahr sein.

II. glauben.

صِدْق Wahrheit.

صَدَقة, pl. صدقات Almosen.

صَديق, pl. أَصْدِقاء (aufrichtiger) Freund.

صديق Männl. Eigenname.

صَرْبوخ (»Feuerstein«) Männl. Eigenname.

صَرَح *a*, rein, klar sein; klar machen, erklären.

II. dasselbe.

صَرَف *i*, I. II. ausgeben, verauslagen; wechseln (Geld).

صَرْف Wechsel, Umlauf (des Geldes).

شاق *u.*

VIII. sich sehnen.

شَوْق, pl. أَشْوَاق Sehnsucht.

شَوْك, شَوْكَة Spitze, Dorn.

شَوَّال zehnte Monat des muhammedanischen Jahres.

شام *u*, gehen, aufbrechen.

شامى s. درهم.

شاء *i* (impf. يشاء), wollen.

شاب *i*, alt sein, werden.

شائب (auch zusammengezogen شَيْب), pl. شُيُوبَة Aeltester, Vorsteher.

شِيت (engl. sheet) Calico.

شَيْخ, pl. مَشَايِخ, شُيُوخ, أَشْيَاخ Alter, Scheich.

شَيْخَة (Schîche) Frauenname.

شاع *i*, sich in die Oeffentlichkeit verbreiten.

مُشَاع öffentlich, gemeinsam.

شِيعَة Partei, Sekte.

شال *i*, wegnehmen, wegtragen, tragen; setzen.

شام *i.*

أَشْيَم, pl. شِيَم mit Charakter begabt, charaktervoll.

ص 14. Buchstabe des arabischen Alphabets. Beim Datum Abkürzung für صفر.

صَبّ *u*, sich ergiessen, einmünden (vom Fluss).

مَصَبّ, pl. مصبّات Einmündung, Mündung.

صبح

صُبْح, صَبَاح Morgen.

صَبَر *i*, erdulden; warten.

V. VIII. sich gedulden.

صَبْر Geduld.

شامبه s. شانبه.

شَمَر *u*, sich beeilen.

شَمْس, pl. شُموس Sonne.

شمل *u*, umfassen, einbegreifen m. acc.

VIII. umfassen على شى.

شامِل umfassend, allgemein.

شِمال links, Norden.

شمالى nördlich.

شِنان Männl. Eigenname.

شانبة (auch شامبه), pl. شوانِب Landhaus, Landgut.

شِنة Orseille.

شَهِد *a*, Zeuge sein, bezeugen, etwas على شى ء.

IV. zum Zeugen nehmen.

شاهِد, pl. شُهود u. اشهاد Zeuge.

شَهيد, pl. شُهَداء Glaubenszeuge, Märtyrer.

شَهادة Zeugniss.

شهادة الاسلام das muhammedanische Glaubensbekenntniss (لا اله الا الله ومحمد رسول الله)

مَشْهَد Ort eines Zusammentreffens.

شَهْر, pl. شُهور und اشْهُر Monat.

شهراً بشهر Monat für Monat.

مُشاهَرة, pl. مشاهرات Monatsgehalt, Gehalt.

شار *u*.

II. verkehren, umgehen.

III. um Rath fragen.

IV. zeigen, anzeigen, mittheilen, sagen (jemandem عند فلان).

إشارَة Mittheilung.

مع كل غرض الاشارة bei jedem Wunsche bedarf es nur der Mittheilung.

شُورَى Rathsversammlung.

شاف *u*, (vulgär) sehen.

شَعْبان achter Monat des muhammedanischen Jahres.

شعر IV. benachrichtigen.

شَعير Gerste.

شعشع V. strahlen, erglänzen.

شغل II. jem. beschäftigen.

VIII. sich beschäftigen mit etw. ب, beschäftigt sein.

شُغْل, pl. أشغال Geschäft, Arbeit.

شَفِق *a*, zart, mitleidig sein.

شَفَقَة Mitleid.

شَفيق zart, mitleidig, sympathisch.

شفه Inschrift, Aufschrift, Marke, Stempel, Denkzeichen.

شَفَة, pl. شِفاه Lippe.

شِفاهاً mündlich.

شَفَى *i*, heilen.

شِفاء Heilung, Genesung.

شَقّ *u*, spalten; mühsam, beschwerlich sein.

مَشَقَّة Beschwerde, Anstrengung.

شَكَر *u*, danken.

شُكْر Dank.

شَكور dankbar.

شَكّ *u*, zweifelhaft, verwickelt sein.

IV. dasselbe.

III. nachahmen.

شِكْل, pl. أشْكال Aehnlichkeit, Form, Gestalt.

شكا *u*, sich beklagen, über jem. mit acc., bei jem. مع فلان.

شَكْوَى, شَكاوة, شِكاية Klage, Beschwerde.

شَلّ *i*, wegnehmen, fortbringen, tragen.

أشَمّ hoch, erhaben.

شَرِير, pl. اشْرار und اشِرّاء böse, schlecht.

شَرِب *a*, trinken.

شَرْج, pl. شُروج Feld.

شَرَح *a*, auseinandersetzen.

شَرَط *u*, *i*, bedingen, ausmachen, festsetzen.

III. Bedingungen stellen jemandem, acc.

VI. einen Vertrag schliessen.

شَرْط, pl. شُروط Bedingung.

بشرط أن unter der Bedingung, dass.

شَرَع *a*, eingehen, anfangen.

شَرْع das (heilige) Gesetz.

شَرْعىّ gemäss dem (heiligen) Gesetz.

شَرُف *u*, geehrt sein.

II. ehren, auszeichnen.

شَرِيف, pl. شُرَفاء u. اشْراف edel, vornehm.

comp. اشْرَف.

شَرَق *u*, aufgehen (von der Sonne).

شَرْق Sonnenaufgang, Osten.

مَشْرِق dasselbe.

شَرْقىّ östlich.

شَرِك *a*, verbunden sein mit jem.

IV. jem. zugesellen, jem. sich associiren.

VI. VIII. zugesellt, verbunden sein.

شَرِكة Vereinigung, Gesellschaft.

شِراكة dasselbe. شراكة المانيا die Deutsch-Ostafrikanische Gesellschaft.

شَرَى *i*, kaufen.

VIII. dasselbe.

شِرَاء Kauf.

شرية ٩٦, angeblich: Palmensteckling; vielleicht zu lesen وشريه.

شَطّ, pl. شُطوط (grosser) Fluss.

سَيْف, pl. سُيوف Schwert, Säbel. Männlicher Eigenname.

سال *i*, rinnen, fliessen.

II. regnen.

سَيْل Regen.

ش 13. Buchstabe des arabischen Alphabets.

شَيْء, pl. أشياء Sache, etwas (vulgär auch شَيْء als nominat.).

dimin. شُوَيَّة ein wenig, ein bischen.

شأن, pl. شُؤون Würde, Rang.

شبّ *i*, jung sein.

شابّ, pl. شَباب und شُبّان junger Mann.

شَبِع *a*, satt sein.

IV. sättigen.

شَبْعان, pl. شَباعَى satt.

شبه III. IV. ähnlich sein.

شِبْه, pl. أشباه Aehnlichkeit.

شُبْهَة Zweifel.

شِتاء Winter.

شِتْوِيّ winterlich.

شجر III. VI. sich streiten.

شَجَر, pl. أشجار Baum.

شَجَرات Streitigkeiten.

شِحْر (mit art.) Ort an der Südküste von Arabien (Hadramût).

شِحْرِيّ Einwohner von S.

شَحَن *a*, beladen.

الخشب شاحِن die Schiffe sind (voll) geladen.

شَخْص, pl. أشخاص Person.

شرّ *i*, *u*, *a*, böse, schlecht sein.

شَرّ, pl. شُرور Böse, Uebel.

سَوِد *a*, schwarz sein.

IX. XI. dasselbe.

II. schwarz machen; in Schande bringen.

اسود, fem. سَوْداء, pl. سُود schwarz; Sclave.

سودان die Schwarzen, Neger.

بلاد السودان die Negerländer.

ساعة, pl. ساعات Stunde; Uhr.

in tempor. Bedeutung = sofort ٧٤.

ساغ *u*, erlaubt sein, jemandem ل.

ساف *u*. سَوْف Partikel, die den futurischen Sinn des Imperfectums bezeichnet, abgekürzt zu سَ.

مَسافة Entfernung.

سُوَيْق (mit art., »kleiner Markt«) Küstenstädtchen, ca. 75 englische Meilen west-nord-westlich von Maskat.

سام *u*.

III. handeln, einen Preis bieten.

سَوِى *a*, gelten.

II. machen, setzen, stellen, aufstellen.

VIII. gar sein, reif sein; werden.

سَوًى Absicht.

سَوَاء, سُوًى gleich; ander, ausser.

سوى أن gleichviel ob.

لا سِيَّما zumal, besonders.

ساح *i*, reisen.

inf. سِياحة.

سَيَّاح, pl. سياحون Reisender.

سَيْح (vulg. statt سَيْح), pl. سُيُوح Wüste.

سار *i*, gehen, sich begeben zu jem. عند, vulgär auch mit Accus. oder مع.

سِيرة Lebensweise.

سَيَّار wandernd.

مَسِير und مسيرة Reisen.

سالِم, سَلِيم, سلُّوم, سُلَيمان Männl. Eigenname.

سُمّ Gift, ٧٤ (gemeint Arsenseife z. Conserviren der Häute).

سمد II. düngen (mit Mist, Erde oder Schutt).

سَماد Dünger.

سَمِع *a*, hören.

سَمِيع allhörend (Gott).

سَمَا *u*, hoch sein.

II. nennen, benennen mit dopp. Accus. oder acc. pers. und ب.

سامِى (eig. سامٍ) hoch.

سُمُوّ Höhe, Erhabenheit.

صاحب السمو S. Hoheit (Titel).

اِسْم, pl. أَسماء Name.

سَماء, pl. سموات Himmel.

سِنّ, pl. أَسنان Zahn.

سُنَّة Gesetz, Ueberlieferung.

سَنَد *u*, sich stützen.

IV. auf jem. stützen, auf jemandes Autorität hin berichten, berichten.

سَنَة, pl. سِنون u. سَنَوات Jahr.

سَنَوِىّ jährlich.

سَنِىّ hoch, erhaben.

سَهُل *u*, leicht sein.

سُهولة Leichtigkeit.

سُهَيْل Canopus(stern), Norden.

سَهْم, pl. أَسْهُم Pfeil, Loos, Antheil, Abtheilung.

ساد *u*, Herr sein, herrschen.

سِيادة Grösse, Macht (als Titel).

سَيِّد, pl. سادة u. سادات Herr.

Religiöser Titel der Nachkommen Muḥammeds durch Fâṭme.

Titel der Herrscher von Zanzibar, von den Europäern thörichterweise mit »Hoheit« übersetzt.

سُكُوت Schweigen.

سَكِرَ *a*, berauscht sein.

IV. berauschen.

مُسْكِرَة, pl. مسكرات be-rauschendes Getränk.

سَكَنَ *u*, ruhen, wohnen.

inf. سُكُون.

II. wohnen lassen, ansiedeln; beruhigen.

سَاكِن, pl. سُكَّان Einwohner.

سِكِّين, pl. سَكَاكِين Messer.

مِسْكِين, pl. مَسَاكِين arm.

مَسْكَن, pl. مَسَاكِن Wohnung.

سُلْطَان, pl. سَلَاطِين Herrscher, Sultan.

سَلْطَنَة Herrschaft.

سَلَفَ *u*, vorausgehen.

سَلَف, pl. أَسْلَاف Vorfahr, Vorgänger.

سَلَكَ *u*, folgen, einen Weg einschlagen.

سَلِمَ *a*, unversehrt sein.

II. 1. (unversehrt) erhalten.

2. etwas übergeben, aushändigen, darauf verwenden, ausgeben, auszahlen.

سلم بما عليه er hat bezahlt, was er schuldig war.

3. على ف jem. grüssen.

IV. 1. unversehrt erhalten.

2. sich Gott ergeben, Muhammedaner werden.

part. مُسْلِم rechtgläubig. Männl. Eigenname.

VIII. übergeben, ausliefern.

سَلَام Heil (der muhammedanische Gruss). Eigenname, Abkürzung von عبد السلام.

سَلَامَة Wohlbefinden, Sicherheit.

سَطْح, pl. سُطوح Terrasse, Dach.

مِسْطاح, pl. مَساطيح geebneter Platz zum Aufschütten und Trocknen von Getreide, Datteln etc.

سَعَد *a*, glücklich sein.

III. helfen, unterstützen, mit acc. pers., Hand in Hand gehen, friedlich zusammenleben.

سعادة Glückseligkeit. Als Titel etwa = Excellenz; gewöhnlich gebraucht in der Anrede zum Sultan, auch an Privatpersonen z. B. ٨٩.

سَعِيد, pl. سُعَداء glücklich. Männl. Eigenname.

سَعود, مسعود Männl. Eigenname.

سِعْر, pl. أَسْعار Preis.

سعف IV. nahe, günstig sein.

سَعَة s. وسع

سَفَر *i*, sich in Bewegung setzen.

III. reisen, abreisen.

سَفَر, pl. أَسْفار Reise.

سَفُل *u*, niedrig sein.

سُفالة Niederung; Süden.

سَفِينة, pl. سُفُن Schiff.

سفينة حربية Kriegsschiff.

سَفِيه pl. سُفَهاء und سِفاه unverschämt.

سَقَط *u*, fallen.

مسقط Die Stadt Maskat, das Μοσχα der Alten. Der Name wird jetzt gewöhnlich Mesked gesprochen und deshalb auch sehr häufig مسكد oder مسكت geschrieben. Diese Form wird zu Meske, angeblich selbst zu Misk verkürzt resp. corrumpirt.

سَقَى *i*, tränken, zu trinken geben, bewässern.

سِكّة, pl. سِكَك Pfad, Weg.

سكّة حديدية Eisenbahn.

سَكَت *u*, schweigen.

سِتَّة msc., سِتّ fem., sechs.

سِتَّة عشر msc., sechszehn.

سِتّون sechzig.

سادِس sechste.

سُدْس Sechstel

سِتال Ort in ʿOmân.

سَجَد *u*, sich niederwerfen, anbeten.

سَجّادة Gebetsteppich.

مَسْجِد, pl. مساجِد (kleinere) Moschee.

سَحَب *a*, ziehen lassen, heranschleppen.

سحتن Name eines Wâdî im nordwestlichen ʿOmân.

ساحِل, pl. سواحل Küste.

سواحلّي zur Küste (v. Ostafrika) gehörig, an der Küste befindlich.

سَدّ *u* (vulg. *i*), verschliessen, verstopfen; genügen.

سدوا حالهم sie begnügten, beschränkten sich.

سدا *u*, reichlich sein, überströmen (synonym mit وفر).

سَرّ *u*, erfreuen.

سُرور Freude. Männl. Eigenname.

مَسَرّة Freude, Zufriedenheit.

سِرّ, pl. اسرار Geheimniss.

سَرِير, pl. اسِرة Bett (-gestell), Thron.

سرح II. in Freiheit setzen, freilassen.

سِرْحان, pl. سَراح Wasserbehälter.

سرع IV. eilig sein mit etw. فى شىء

سُرْعَة Eile.

سَرَق *i* (vulg. *u*), stehlen.

سركار (pers.) Regierung; Beamter. Die Araber scheinen die erste Hälfte des Wortes von arab. سِرّ herleiten zu wollen.

سطح *a*, ausbreiten, ebenen.

زَيْد und زَوْد Vermehrung; Ueberschuss.

زِيادة Zunahme, Mehr, Ueberschuss.

زائد reichlich, überflüssig.

comp. أَزْيَد mehr.

زان *i*, schmücken.

زَيْن 1. subst. Schmuck, Zierde; 2. adj. schön, gut.

comp. أَزْيَن.

س 12. Buchstabe des arabischen Alphabets. Häufig wird er mit zwei neben, seltener über einander stehenden Punkten resp. einem kurzen Strich oder dem Zeichen v oben geschrieben.

Wird dem Imperfectum vorgesetzt (als Abkürzung von سَوْف) um den futurischen Sinn desselben zu bezeichnen.

سأَر *a*, übrig lassen.

سائر Rest.

سأَل *a*, 1. fragen, jem. nach etw., Acc. der Pers. عن شىء.

2. bitten, jem. um etw., dopp. Accus.

سُؤال Fragen, Frage.

سبّح II. loben, preisen.

سُبْحان Preis. سبحانَ الله Preis sei Gott (vulg. Ausruf der Verwunderung).

سَبْعَة fem., سَبْع msc., sieben.

سبعة عَشَر msc., siebzehn.

سبعون siebzig.

سابِع siebente.

سُبْع Siebentel.

سَبَق *u*, vorausgehen, voraufkommen.

سابِق voraufgegangen, früher.

سَبِيل Weg, Ausweg. فى سبيل الله auf dem Wege Gottes = für die Sache Gottes.

زَكِى, pl. أَزْكِيَاء rein, tugendhaft.

comp. أَزْكَا.

زكّا Frauenname.

زَامِل Männl. Eigenname.

زَمَان, زَمَن Zeit.

زَنْجِبار Züngebâr. Name der Stadt und Insel Zanzibar. Er ist zusammengesetzt aus Zing, der uralten, schon Ptolemaeus bekannten Bezeichnung für Ostafrica, und bâr (pers. بار). Doch scheint er in dieser Form nicht vor dem 13. Jahrhundert vorzukommen, s. Devic, Le pays des Zendjs, S. 10.

زُنْفِي Name eines Ortes in ʿOmân.

زَهِب *a*, bereit sein.

زَهِيد klein, geringfügig.

زَهَر *a*, glänzen.

زَهْر, pl. زُهور und أَزْهار Blume.

زَاهِر Männl. Eigenname.

زَهْران dsgl.

زار *u*, besuchen.

زِيارة, pl. زِيارات Besuch, Wallfahrt.

زورده (Zuworde) Frauenname.

زال *u* (vulg. *i*), impf. يَزال aufhören.

زُولِّيّة, pl. زَوَالِى Decke, Teppich.

زاب *i*.

أَزْيَب Osten; eigentlich Südosten.

زَيْت Oel.

زاد *i*, 1. zunehmen, sich vermehren; 2. vermehren.
II. vermehren, vergrössern.
IV. dasselbe.

زاد Reiseproviant, Wegezehrung.

II. in Umlauf setzen.

روّج التجاره den Handel beleben.

راح *u*, gehen, davon gehen, zu, nach الى oder عند (vulgär مع oder Acc.).
II. beleben.
X. sich ausruhen.

راحة Ruhe, Erholung.

رِيح, pl. رِياح od. ارياح Wind.

رَواحيه, gewöhnlich بنو رواحه ein alter, jetzt wenig zahlreicher Stamm in ʿOmân, ca. 30 englische Meilen südsüdöstlich von Maskat.

راد IV. wollen, dass اراد ان verlangen nach jem. c. acc.

اريدك تكلمه ich wünsche, dass du mit ihm sprichst.

مُراد Verlangen, Wunsch.

رَوْضة, pl. رِياض Garten.

رام *u*, (vulgär) können.

رِيال (auch اريال) Maria Theresienthaler, identisch mit قرش.

رِيّام (eig. رِئام) Name eines Ortes dicht (nördl.) bei Maskat.

ريامّى Einwohner von R., aus R. gebürtig.

رَيّان (mit art.) Name zweier Ortschaften in ʿOmân: 1. ca. 15 englische Meilen westlich von Maskat. 2. in der Gegend von Nezwe.

ريانّى Einwohner von R., aus R. gebürtig.

ز 11. Buchstabe des arabischen Alphabets.

زَحَم *a*, drängen, drücken.

زَحْمة Gedränge, Beschwerde.

زَرِب *a*, rinnen, fliessen.

مِزْراب, pl. مزاريب Rinne.

زَعَم *u*, meinen, denken, glauben.

زَكَا *u*, rein sein.

زكاة (eig. زَكَوة), pl. زَكَوات Almosen.

رَعَى *a*, hüten.

راعى (eigentl. راعٍ), pl. رُعاة Herr, Besitzer.

رَعِيّة, pl. رعايا Unterthanen.

رَغِبَ *a*, begehren.

رغبة Wunsch, Verlangen.

رفع *a*, aufheben, hochheben; erwähnen.

inf. رَفْع.

VIII. sich erheben, hoch sein.

رفق *u*, Begleiter sein, begleiten.

رَفيق, pl. رفقاء Begleiter, Gefährte.

رِقّة Mitleid, Milde.

رَقيق dünn, flüssig.

رقب *u*, erwarten.

V. dasselbe.

III. überwachen.

رقبة, pl. رقبات und رِقاب Hals, Nacken.

رَكِبَ *a*, einsteigen, aufsteigen, fahren, reiten.

مَرْكَب, pl. مراكِب Schiff.

رَمّ, pl. رُموم Grundstück.

رَمَضان Neunter Monat des muhammedanischen Jahres, in welchem die Muhammedaner von Anbruch des Tages bis Sonnenuntergang fasten.

رَمْل, pl. رِمال Sand.

رَمَى *i*, werfen, schiessen.

رَهِبَ *a*, sich fürchten; sich abmühen, sich vergeblich abmühen, misslingen.

inf. رُهوب.

رَهَن *u*, verpfänden; borgen (von jem.).

IV. als Pfand zusichern (mit dopp. Accus.).

رَهْن, pl. رُهون und رِهان Pfand.

رَهين verpfändet.

راج *u*, circuliren.

رزق *u*, den Lebensunterhalt geben.

رِزق, pl. ارزاق Lebensunterhalt, Nahrung.

رزّاق Ernährer, der den Lebensunterhalt gewährende (Gott).

رَزيق Männlicher Eigenname

مرزوّق, مرزوق desgl.

رَسْتاق (mit art.) Restâk, Stadt in ʿOmân, ca. 140 km. westsüdwestlich von Maskat.

رَسِل *a*, senden, schicken.

IV. dasselbe.

رَسول, pl. رُسُل Gesandte.

رِسالة, pl. رَسائل Sendschreiben, Brief.

رَسَم *u*, Zeichen machen, zeichnen, befehlen.

رَسْم Zeichen, Regel.

رَسْمىّ amtlich, officiell.

رَشَد *u*, auf dem richtigen Wege sein.

IV. auf den richtigen Weg leiten, auf dem r. W. führen.

راشِد auf dem richtigen Wege gehend. Männl. Eigenname.

رَشيد dasselbe.

comp. ارشد.

رَصاص Blei.

رَضِع *a*, saugen, die Brust nehmen.

IV. säugen.

رَضِى, impf. *a*, zufrieden sein.

بشىء, عن فلان jem. verzeihen.

كُنْ راضى verzeihe.

VI. gegenseitig zufrieden sein.

رَضِىّ zufrieden.

رِضَى Zustimmung, Wohlgefallen.

مَرْضاة dasselbe.

رطُب *u*, feucht, frisch sein.

رَطْل, pl. ارطال Pfund, der 35. Theil eines Frasila.

راجى (eig. راجٍ) hoffend. In Briefen dem Namen des Schreibers vorgesetzt in Abkürzung der Formel الراجى الى رحمة الله

رِجاء Bitte.

مَرْجو dasselbe. فالمرجو so wird gebeten.

رَحَل *a*, ziehen, umziehen.

VIII. dasselbe.

رَحِم *a*, sich erbarmen, mit Acc. d. Pers.

رَحْمن, eigentlich رحمان Erbarmer (Gott).

رَحِيم barmherzig.

رَحْمة Barmherzigkeit.

رَحِم, pl. ارحام leiblicher Bruder.

مَرْحَمة, pl. مراحِم Mitleid, Barmherzigkeit.

مَرْحوم verstorben, selig.

رَخُص *u*, 1. vermindern, 2. locker, nachgiebig sein.

II. vermindern lassen, 2. erlauben.

اسعار مرخّصة niedrige Preise.

رُخْصة Erlaubniss, Urlaub.

رَخي *a*, locker, lose sein.

رَخيّ locker.

رَخيّ البال frei von Sorge.

comp. ارخى.

رَدّ *u*, zurückgeben, zurückbringen, rückgängig machen, zurückkehren.

ردّ السلام Gruss überbringen.

V. sich entfernen, sich hin und her bewegen, kreuzen (v. Schiffen).

X. sich zurückgeben lassen, reclamiren, zurückfordern.

رَدَف *u*, *i*, folgen.

VI. auf einander folgen.

مَرْدوف Kleid von dickem Stoff.

رَدى (eig. رَدٍ), fem. رَدِيّة unglücklich, schlecht.

رُز Reis.

ربطة, pl. ربطات Bund, Pack, Last.

رباط Posten, Station, Wallfahrtsort.

ربع

رَبْع Haufe Menschen, Partei.

ربيع, pl. رَباعة Begleiter, Gefährte.

رَبيع Name des dritten (ربيع الاول) und des vierten (ربيع الثانى oder ربيع الاخر) Monats des muhammedanischen Jahres.

اربع fem., اربعة msc., vier.

اربعة عشر msc., vierzehn.

اربعون vierzig.

رابع vierte.

رُبْع Viertel.

رُبّما vielleicht.

رُبية (selten روبيه), pl. ربيات und ربابى seltener رباب Rupie (gleich ± 1.45 Mark).

رتب *u*, fest sein.

II. ordnen.

رُتْبة, pl. رُتب Rang, Stufe, Würde.

رَجَب Name des siebenten Monats des muhammedanischen Jahres.

رَجَع *i*, zurückkehren.

inf. رُجوع.

II. zurückbringen, zurückerstatten.

III. zurückkommen auf etwas, wieder sagen (lassen).

رِجْل, pl. أرْجُل Fuss.

رَجُل, pl. رجال (vulgär رَجّال pl. رَجّاجيل) Mann.

رجا *u*, hoffen (auf etw.); bitten.

V. bitten (vulg. erwarten).

راجی (eig. راجٍ) hoffend. In Briefen dem Namen des Schreibers vorgesetzt in Abkürzung der Formel الراجی الی رحمة الله

رِجاء Bitte.

مَرجو dasselbe. فالمرجو so wird gebeten.

رَحَل *a*, ziehen, umziehen.

VIII. dasselbe.

رَحِم *a*, sich erbarmen, mit Acc. d. Pers.

رَحْمَن, eigentlich رحمان Erbarmer (Gott).

رَحِيم barmherzig.

رَحْمَة Barmherzigkeit.

رَحِم, pl. ارحام leiblicher Bruder.

مَرْحَمَة, pl. مراحِم Mitleid, Barmherzigkeit.

مَرْحوم verstorben, selig.

رَخُص *u*, 1. vermindern, 2. locker, nachgiebig sein.

II. vermindern lassen, 2. erlauben.

اسعار مرخّصة niedrige Preise.

رُخْصَة Erlaubniss, Urlaub.

رَخِي *a*, locker, lose sein.

رَخِي locker.

رَخِيّ البال frei von Sorge.

comp. ارخى.

رَدّ *u*, zurückgeben, zurückbringen, rückgängig machen, zurückkehren.

ردّ السلام Gruss überbringen.

V. sich entfernen, sich hin und her bewegen, kreuzen (v. Schiffen).

X. sich zurückgeben lassen, reclamiren, zurückfordern.

رَدَف *u*, *i*, folgen.

VI. auf einander folgen.

مَردوف Kleid von dickem Stoff.

رَدِی (eig. رَدِ), fem. رَدِيَة unglücklich, schlecht.

رُز Reis.

رَبْطَة, pl. ربطات Bund, Pack, Last.

رِباط Posten, Station, Wallfahrtsort.

ربع

رَبْع Haufe Menschen, Partei.

ربيع, pl. رَباعة Begleiter, Gefährte.

رَبيع Name des dritten (ربيع الاول) und des vierten (ربيع الثانى oder ربيع الاخر) Monats des muhammedanischen Jahres.

اربع fem., اربعة msc., vier.

اربعة عشر msc., vierzehn.

اربعون vierzig.

رابِع vierte.

رُبْع Viertel.

رُبَّما vielleicht.

رُبِيَّة (selten روبيه), pl. ربيات und ربابى seltener رباب Rupie (gleich ± 1.45 Mark).

رَتَبَ *u*, fest sein.

II. ordnen.

رُتْبَة, pl. رُتَب Rang, Stufe, Würde.

رَجَب Name des siebenten Monats des muhammedanischen Jahres.

رَجَع *i*, zurückkehren.

inf. رُجوع.

II. zurückbringen, zurückerstatten.

III. zurückkommen auf etwas, wieder sagen (lassen).

رِجْل, pl. أَرْجُل Fuss.

رَجُل, pl. رِجال (vulgär رَجّال pl. رَجّاجيل) Mann.

رجا *u*, hoffen (auf etw.); bitten.

V. bitten (vulg. erwarten).

ذَلِكَ, fem. تِلْكَ demonstr. pron. jener.

كَذَلِكَ auf solche Weise, so.

ذِمَّة, pl. ذِمَم Schutz, Sicherheit, Garantie, Verantwortlichkeit.

ذَنْب, pl. ذُنُوب Fehler, Sünde.

ذَهَب *a*, gehen, weggehen.

ذَهَب Gold.

ذُو, gen. ذِى, acc. ذَا, fem. ذات plur. nom. ذَوُو, wofür gew. أُولُو, gen. ذَوِى Inhaber, Besitzer von ..., einer mit ...

ذات mit Pers.-Suff. = selbst,

ذاته er selbst.

ذوى mit Pers.-Suff. zugehörige, angehörige.

ذاق *u*, schmecken, kosten.

ذال *i*. II. am Ende (als Anhängsel) anfügen.

ذَيْل, pl. ذُيُول Anhang, Anlage.

ر 10. Buchstabe des arab. Alphabets. Häufig wird ein Punkt darunter geschrieben, um ihn von ز sicherer zu unterscheiden.

رَأْس, pl. رُؤُوس Kopf.

رأسًا gänzlich.

رَئِيس, pl. رُؤَساء Chef, Oberster.

رأف *a*, gütig, gnädig sein.

رأف, رَؤُف gütig, gnädig.

رأى, impf. يَرَى sehen.

رأى Meinung, Ansicht.

رَايَة Frauenname.

رَبّ, pl. أَرْباب Herr.

رَبِح *a*, gewinnen, verdienen.

رِبْح, pl. أَرْباح Gewinn, Profit.

رَبَط *u*, *i*, binden, schnüren.

مُدِير Verwalter, Director.

٦٠ دوكه scheint eine kleine Münze zu sein. Nur an der Somaliküste gebräuchlich.

دَوْلَة (gespr. *dûle*), pl. دُوَل Macht, Herrschaft, Reich, Regierung.

دولة المانيا das Deutsche Reich.

دام *u*, dauern, lange währen, bleiben.

IV andauern lassen, lange erhalten.

دُوام Dauer.

دائمًا immer; mit der Negation = niemals.

ما دام solange als.

دِيَة (von وَدَى), pl. ديات Blutgeld (das als Sühne den Angehörigen des Ermordeten gezahlt wird).

دان *i*, leihen, borgen.

دَيْن, pl. دُيون Schuld.

دِين Religion, Glaube.

دِين الحق der wahre Glaube, Islam.

دِيوان, pl. دواوين Ortsvorsteher, Häuptling.

ذ 9. Buchstabe des arabischen Alphabets.

ذُرَة, pl. ذُرَر cultivirbares Land.

ذَخَر *a*, aufheben, aufsparen.

ذُخْر, pl. اذْخار aufgehoben, aufbewahrt, erhalten.

ذُرِّيَّة Nachkommenschaft.

ذَكَر *u*, denken an etw., sich erinnern, eingedenk bleiben; erwähnen.

III. bei jem. (acc.) etwas (ب oder في) zur Sprache bringen.

مذكور erwähnter, besagter, in Rede stehender.

تذكرة Schein.

ذَكَر, pl. ذُكور männlich.

درهم شامى Dollar.

دَرَى *i*, wissen.

دارى (eig. دارِ) unterrichtet.

comp. أَدْرَى.

دَشْداشة, pl. دشاديش Kleid (langes Hemd).

دعا *u*, rufen, wünschen, bitten.

VIII. klagbar sein gegen على

دُعاء, pl. أَدْعِيَة Ruf; Gebet.

دَعْوَة und دَعاوة Anspruch.

دَعْوَى, pl. دَعَاوِى Klage, Process.

دَفْتَر, pl. دفاتِر Buch (z. schreiben).

دَفَع *a*, stossen, zurücktreiben, austreiben.

مَدْفَع, pl. مدافِع Kanone.

دَلّ *u*, zeigen, bezeichnen.

دَليل, pl. دلائل Anzeichen, Beweis.

دَلّال Makler, Courtier.

دَنا *u*, nahe sein.

دَنِىّ, pl. أَدْنِياء nahe.

comp. أَدْنَى, pl. أدانى (eigentl. أدانِ) näher (hiermit in Beziehung stehend).

دُنْيا Welt (irdische, im Gegensatz zu اخرة zukünftige Welt, Leben).

دار *u*, sich drehen.

II. دوّر sich nach etwas umthun, besorgen mit على oder acc.

دار, pl. دُور Haus, Wohnung.

الداران die beiden Wohnungen, d. h. dieses und das zukünftige Leben.

دار الفنا Wohnung der Vergänglichkeit, irdische Leben. Ggs.:

دار البقا Wohnung der Ewigkeit, ewige Leben.

إدارة Verwaltung.

خائبة (= خَيْبَة) getäuschte Hoffnung, Enttäuschung.

خار *i*, etwas gutes bekommen.

VIII. sich erwählen, auswählen.

خَيْر gut, (das) Gute, Gut.

auch comp. resp. superl., wofür vulgär auch bisweilen أَخْيَر

خِيرة Wahl.

خاف, impf. يخاف sich fürchten.

خَوْف Furcht, Gefahr.

خَوّاف furchtsam.

خال *u*, II. zum Besitzer machen, begaben.

خال, impf. يخال sich vorstellen, sich einbilden, glauben.

د 8. Buchstabe des arabischen Alphabets. Häufig wird ein Punkt unter ihm geschrieben, um ihn von ذ sicherer zu unterscheiden.

داو Dau, Segelschiff von ca. 100 bis 200 Tonnen Tragfähigkeit. ١٤. Das Wort wird selten gebraucht.

دبر II. führen, leiten.

دَثَر *u*, vergehen, verfallen.

دَخَل *u*, hineingehen, hineintreten.

inf. دُخول.

II. eintreten lassen, hineinbringen.

مَدْخول, pl. مدخولات Eingang, Gewinn, Ertrag.

مدخول صافي Reinertrag.

مَدْخَل Ort des Eingangs.

دُرّة, pl. دُرَر Perle.

دُرّي strahlend.

دَرَج *u*, *i*, gehen.

دَرَجة, pl. دَرَج Treppe, Treppenstufe, Stufe, Grad.

دَرَك *i*, *a*, erreichen.

III. zu erreichen, gewinnen suchen.

درمة (mit artic.) Ort in ʿOmân.

دِرْهَم, pl. دراهِم urspr. Drachme, der pl. allgemein = Geld.

خَلَل, pl. خِلال Unordnung, Fehler.

خلس *i*, im Geheimen wegnehmen, hinterziehen.
VIII. dasselbe.

اختلاس العشور Schmuggel.

خلص *u*, zu Ende sein.
II. beendigen, ganz ausgeben (Geld); übergeben, capituliren.

خلف *u*, nachfolgen.
II. zurücklassen, hinterlassen.
III. ungehorsam sein, mit acc. pers.
IV. zurücklassen, übriglassen.
VIII. verschieden sein, in Meinungsverschiedenheit, uneinig sein.

خَلِيفة, pl. خُلفاء Nachfolger, Chalif. Männlicher Eigenname.

السيد خليفة jüngerer Bruder des Sejid Bargasch, Sultan von Zanzibar vom 27. März 1888 — 13. Februar 1890.

خلف Männlicher Eigenname.

خلفان desgl.

خَلا *u*, frei, leer sein.
II. überlassen, lassen.
IV. leer machen; gegenüberstehn, im Gegensatz sein.

خمسة msc., خمس fem., fünf.

خمسة عشر msc., fünfzehn.

خمسون fünfzig.

خامِس fünfte.

خُمْس fünftel.

خَنْجَر, pl. خناجِر Dolch.

خَنْدَق, pl. خنادِق Graben, Canal.

خيوب kommt nur zweimal vor, in ١٨, und darf wohl, da es sonst ganz unbekannt ist, als Schreibfehler angesehen werden; aber wofür? Das zweite Mal für غاية الجنوب ?

خواجه, pl. خواجات (hoher) Herr.

خان *u*, verrätherisch handeln.

خاوَنْد (pers.?) Herr.

خاب *i*, in seiner Erwartung getäuscht sein, werden.

خاصّ eigen, eigenthümlich.

خاصّة, pl. خواصّ Eigenthümlichkeit.

خُصوص eigenthümlich, eigenartig, speciell.

خصوصىّ dasselbe.

خصر

مُخْتَصَر Auszug, Abkürzung.

مختصر البسيوى Compendium des Besîwî, kurzer Abriss der Lehre der Ibâd̲î, gedruckt in Zanzibar.

خَصَم *i*, abziehen, jem. von seinem Lohne على فلان من اجرته

خَصِيم, pl. خُصَماء Gegner.

خِضاب Farbe, Färbemittel.

خطّ, pl. خطوط Schrift, Schriftstück, Brief.

خطئ *a*, fehlen, irren.

خَطاء Fehler, Vergehen, Sünde.

خَطِيئة, pl. خطايا dasselbe.

خطب *u*, predigen; eine Frau zur Ehe verlangen.

III. anreden, eine Rede halten.

خِطاب Rede.

خُطْبة Rede, Predigt.

خَطيب Prediger.

خطر *i*, schwanken, balanciren.

III. riskiren.

خطر Risico, Gefahr.

خَطَف *a* (vulg. خطف *u*), gehen, vorbeigehen.

خظى IV. beglücken.

خَفّ *i*, leicht sein.

X. leicht finden, wenig Aufhebens machen, gering schätzen.

خَفيف, pl. خِفاف leicht.

خَفِي *a*, verborgen, dunkel, unklar sein.

خَلّ *u*, vermindern.

IV. stören, verwirren etwas ب

رَعَى *a*, hüten.

راعى (eigentl. راعٍ), pl. رُعاة Herr, Besitzer.

رَعِيّة, pl. رعايا Unterthanen.

رَغِب *a*, begehren.

رغْبة Wunsch, Verlangen.

رفع *a*, aufheben, hochheben; erwähnen.

inf. رَفْع.

VIII. sich erheben, hoch sein.

رفق *u*, Begleiter sein, begleiten.

رَفِيق, pl. رُفقاء Begleiter, Gefährte.

رِقّة Mitleid, Milde.

رَقِيق dünn, flüssig.

رقب *u*, erwarten.

V. dasselbe.
III. überwachen.

رقبة, pl. رقبات und رِقاب Hals, Nacken.

رَكِب *a*, einsteigen, aufsteigen, fahren, reiten.

مَرْكَب, pl. مَراكِب Schiff.

رَمّ, pl. رُموم Grundstück.

رَمَضان Neunter Monat des muhammedanischen Jahres, in welchem die Muhammedaner von Anbruch des Tages bis Sonnenuntergang fasten.

رَمْل, pl. رِمال Sand.

رَمَى *i*, werfen, schiessen.

رَهِب *a*, sich fürchten; sich abmühen, sich vergeblich abmühen, misslingen.

inf. رُهوب.

رَهَن *u*, verpfänden; borgen (von jem.).
IV. als Pfand zusichern (mit dopp. Accus.).

رَهْن, pl. رُهون und رِهان Pfand.

رَهِين verpfändet.

راج *u*, circuliren.

رَزَق u, den Lebensunterhalt geben.

رِزْق, pl. أَرْزاق Lebensunterhalt, Nahrung.

رَزّاق Ernährer, der den Lebensunterhalt gewährende (Gott).

رَزيق Männlicher Eigenname.

مرزوق, مَرْزوق desgl.

رُسْتاق (mit art.) Restâḳ, Stadt in Omân, ca. 140 km. westsüdwestlich von Maskat.

رَسَل a, senden, schicken.

IV. dasselbe.

رَسول, pl. رُسُل Gesandte.

رِسالة, pl. رَسائل Sendschreiben, Brief.

رَسَم u, Zeichen machen, zeichnen, befehlen.

رَسْم Zeichen, Regel.

[illegible] amtlich, officiell.

[illegible] richtigen Wege sein.

IV. auf den richtigen Weg leiten, auf dem r. W. führen.

راشِد auf dem richtigen Wege gehend. Männl. Eigenname.

رَشيد dasselbe.

comp. أَرْشَد.

رَصاص Blei.

رَضَع a, saugen, die Brust nehmen.

IV. säugen.

رَضِي, impf. a, zufrieden sein.

بشيء, عن فلان jem. verzeihen.

كُنْ راضي verzeihe.

VI. gegenseitig zufrieden sein.

رَضِيّ zufrieden.

رِضًى Zustimmung, Wohlgefallen.

مَرْضاة dasselbe.

رَطُب u, feucht, frisch sein.

رَطْل, pl. أَرْطال Pfund, der 35. Theil eines Frasila.

راجى (eig. راجِ) hoffend. In Briefen dem Namen des Schreibers vorgesetzt in Abkürzung der Formel الراجى الى رحمة الله

رِجاء Bitte.

مَرْجو dasselbe. فالمرجو so wird gebeten.

رَحَل *a*, ziehen, umziehen.

VIII. dasselbe.

رَحِم *a*, sich erbarmen, mit Acc. d. Pers.

رَحْمَن, eigentlich رحمان Erbarmer (Gott).

رَحِيم barmherzig.

رَحْمة Barmherzigkeit.

رَحِم, pl. ارْحام leiblicher Bruder.

مَرْحَمة, pl. مراحِم Mitleid, Barmherzigkeit.

مَرْحوم verstorben, selig.

رَخُص *u*, 1. vermindern, 2. locker, nachgiebig sein.

II. vermindern lassen, 2. erlauben.

اسعار مرخَّصة niedrige Preise.

رُخْصَة Erlaubniss, Urlaub.

رَخى *a*, locker, lose sein.

رَخّى locker.

رَخّى البال frei von Sorge.

comp. ارْخى.

رَدّ *u*, zurückgeben, zurückbringen, rückgängig machen, zurückkehren.

ردّ السلام Gruss überbringen.

V. sich entfernen, sich hin und her bewegen, kreuzen (v. Schiffen).

X. sich zurückgeben lassen, reclamiren, zurückfordern.

رَدَف *u*, *i*, folgen.

VI. auf einander folgen.

مَرْدوف Kleid von dickem Stoff.

رَدِى (eig. رَدِ), fem. رَدِيّة unglücklich, schlecht.

رُزّ Reis.

رَبْطَة, pl. ربطات Bund, Pack, Last.

رِباط Posten, Station, Wallfahrtsort.

ربع

رَبْع Haufe Menschen, Partei.

ربيع, pl. رَباعة Begleiter, Gefährte.

رَبيع Name des dritten (ربيع الاول) und des vierten (ربيع الثانى oder ربيع الاخر) Monats des muhammedanischen Jahres.

أَرْبَع fem., اربعة msc., vier.

اربعة عشر msc., vierzehn.

اربعون vierzig.

رابِع vierte.

رُبْع Viertel.

رُبَّما vielleicht.

رُبِيَة (selten روبيه), pl. ربيات und ربابى seltener رباب Rupie (gleich ± 1.45 Mark).

رَتَب u, fest sein.

II. ordnen.

رُتْبَة, pl. رُتَب Rang, Stufe, Würde.

رَجَب Name des siebenten Monats des muhammedanischen Jahres.

رَجَع i, zurückkehren.

inf. رُجوع.

II. zurückbringen, zurückerstatten.

III. zurückkommen auf etwas, wieder sagen (lassen).

رِجْل, pl. أَرْجُل Fuss.

رَجُل, pl. رِجال (vulgär رَجّال pl. رَجّاجيل) Mann.

رجا u, hoffen (auf etw.); bitten.

V. bitten (vulg. erwarten).

ذَلِكَ, fem. تِلْكَ demonstr. pron. jener.

كَذَلِكَ auf solche Weise, so.

ذِمَّة, pl. ذِمَم Schutz, Sicherheit, Garantie, Verantwortlichkeit.

ذَنْب, pl. ذُنُوب Fehler, Sünde.

ذَهَبَ *a*, gehen, weggehen.

ذَهَب Gold.

ذُو, gen. ذِى, acc. ذَا, fem. ذَات

plur. nom. ذَوُو, wofür gew. أُولُو, gen. ذَوِى Inhaber, Besitzer von ..., einer mit ...

ذَات mit Pers.-Suff. = selbst,

ذَاتُه er selbst.

ذَوِى mit Pers.-Suff. zugehörige, angehörige.

ذَاق *u*, schmecken, kosten.

ذَال *i*. II. am Ende (als Anhängsel) anfügen.

ذَيْل, pl. ذُيُول Anhang, Anlage.

ر 10. Buchstabe des arab. Alphabets. Häufig wird ein Punkt darunter geschrieben, um ihn von ز sicherer zu unterscheiden.

رَأْس, pl. رُؤُوس Kopf.

رَأْسًا gänzlich.

رَئِيس, pl. رُؤَسَاء Chef, Oberster.

رَأَف *a*, gütig, gnädig sein.

رَاۤف, رَؤُف gütig, gnädig.

رَأَى, impf. يَرَى sehen.

رَأْى Meinung, Ansicht.

رَايَة Frauenname.

رَبّ, pl. أَرْبَاب Herr.

رَبِحَ *a*, gewinnen, verdienen.

رِبْح, pl. أَرْبَاح Gewinn, Profit.

رَبَط *u*, *i*, binden, schnüren.

مُدِير Verwalter, Director.

٦٠ دوكه scheint eine kleine Münze zu sein. Nur an der Somaliküste gebräuchlich.

دَوْلَة (gespr. *dûle*), pl. دُوَل Macht, Herrschaft, Reich, Regierung.

دولة المانيا das Deutsche Reich.

دام *u*, dauern, lange währen, bleiben.
IV andauern lassen, lange erhalten.

دُوام Dauer.

دائمًا immer; mit der Negation = niemals.

ما دام solange als.

دِيَة (von وَدَى), pl. ديات Blutgeld (das als Sühne den Angehörigen des Ermordeten gezahlt wird).

دان *i*, leihen, borgen.

دَيْن, pl. دُيون Schuld.

دِين Religion, Glaube.

دين الحق der wahre Glaube, Islam.

ديوان, pl. دواوين Ortsvorsteher, Häuptling.

ذ 9. Buchstabe des arabischen Alphabets.

ذُرْة, pl. ذُرَر cultivirbares Land.

ذَخَر *a*, aufheben, aufsparen.

ذُخْر, pl. اذخار aufgehoben, aufbewahrt, erhalten.

ذُرِّيَّة Nachkommenschaft.

ذَكَر *u*, denken an etw., sich erinnern, eingedenk bleiben; erwähnen.
III. bei jem. (acc.) etwas (بِ oder فِي) zur Sprache bringen.

مذكور erwähnter, besagter, in Rede stehender.

تَذْكِرَة Schein.

ذَكَر, pl. ذُكور männlich.

درهم شامى Dollar.

دَرَى *i*, wissen.

دارى (eig. دارٍ) unterrichtet.

comp. ادرى.

دَشْداشة, pl. دشاديش Kleid (langes Hemd).

دعا *u*, rufen, wünschen, bitten.

VIII. klagbar sein gegen على

دُعاء, pl. ادعية Ruf; Gebet.

دَعْوة und دَعاوة Anspruch.

دَعْوَى, pl. دَعاوِى Klage, Process.

دفتر, pl. دفاتِر Buch (z. schreiben).

دفع *a*, stossen, zurücktreiben, austreiben.

مَدْفع, pl. مدافِع Kanone.

دلّ *u*, zeigen, bezeichnen.

دَليل, pl. دلائل Anzeichen, Beweis.

دلّال Makler, Courtier.

دَنا *u*, nahe sein.

دَنِىّ, pl. ادْنياء nahe.

comp. ادْنى, pl. ادانى (eigentl. اداِن) näher (hiermit in Beziehung stehend).

دُنيا Welt (irdische, im Gegensatz zu اخرة zukünftige Welt, Leben).

دار *u*, sich drehen.

II. دوّر sich nach etwas umthun, besorgen mit على oder acc.

دار, pl. دُور Haus, Wohnung.

الداران die beiden Wohnungen, d. h. dieses und das zukünftige Leben.

دار الفنا Wohnung der Vergänglichkeit, irdische Leben. Ggs.:

دار البقا Wohnung der Ewigkeit, ewige Leben.

إدارة Verwaltung.

خَائِبَة (= خَيْبَة) getäuschte Hoffnung, Enttäuschung.

خار *i*, etwas gutes bekommen.

VIII. sich erwählen, auswählen.

خَيْر gut, (das) Gute, Gut.

auch comp. resp. superl., wofür vulgär auch bisweilen اخْيَر

خِيرَة Wahl.

خاف, impf. يَخاف sich fürchten.

خَوْف Furcht, Gefahr.

خَوّاف furchtsam.

خال *u*, II. zum Besitzer machen, begaben.

خال, impf. يَخال sich vorstellen, sich einbilden, glauben.

د 8. Buchstabe des arabischen Alphabets. Häufig wird ein Punkt unter ihm geschrieben, um ihn von ذ sicherer zu unterscheiden.

داو Dau, Segelschiff von ca. 100 bis 200 Tonnen Tragfähigkeit. ١٤. Das Wort wird selten gebraucht.

دبر II. führen, leiten.

دَثَر *u*, vergehen, verfallen.

دَخَل *u*, hineingehen, hineintreten.

inf. دُخول.

II. eintreten lassen, hineinbringen.

مَدْخول, pl. مدخولات Eingang, Gewinn, Ertrag.

مدخول صافى Reinertrag.

مَدْخَل Ort des Eingangs.

دُرّة, pl. دُرَر Perle.

دُرّى strahlend.

دَرَج *u*, *i*, gehen.

دَرَجَة, pl. دَرَج Treppe, Treppenstufe, Stufe, Grad.

دَرَك *i*, *a*, erreichen.

III. zu erreichen, gewinnen suchen.

درمة (mit artic.) Ort in ʿOmân.

دِرْهَم, pl. دراهِم urspr. Drachme, der pl. allgemein = Geld.

خَلَل, pl. خِلال Unordnung, Fehler.

خَلَس *i*, im Geheimen wegnehmen, hinterziehen.
VIII. dasselbe.

اختلاس العشور Schmuggel.

خَلَص *u*, zu Ende sein.
II. beendigen, ganz ausgeben (Geld); übergeben, capituliren.

خَلَف *u*, nachfolgen.
II. zurücklassen, hinterlassen.
III. ungehorsam sein, mit acc. pers.
IV. zurücklassen, übriglassen.
VIII. verschieden sein, in Meinungsverschiedenheit, uneinig sein.

خَلِيفة, pl. خُلفاء Nachfolger, Chalif. Männlicher Eigenname.
السيد خليفة jüngerer Bruder des Sejid Bargasch, Sultan von Zanzibar vom 27. März 1888 — 13. Februar 1890.

خَلَف Männlicher Eigenname.

خَلفان desgl.

خَلا *u*, frei, leer sein.
II. überlassen, lassen.
IV. leer machen; gegenüberstehn, im Gegensatz sein.

خَمْسة msc., خَمْس fem., fünf.

خمسة عشر msc., fünfzehn.

خَمْسُون fünfzig.

خامِس fünfte.

خُمْس fünftel.

خَنْجَر, pl. خناجِر Dolch.

خَنْدَق, pl. خنادِق Graben, Canal.

خيوب kommt nur zweimal vor, in ١٨, und darf wohl, da es sonst ganz unbekannt ist, als Schreibfehler angesehen werden; aber wofür? Das zweite Mal für غاية الجنوب ?

خواجه, pl. خواجات (hoher) Herr.

خان *u*, verrätherisch handeln.

خاوَنْد (pers.?) Herr.

خاب *i*, in seiner Erwartung getäuscht sein, werden.

خوص [illegible]

خوصة [illegible] خوص [illegible] [illegible]

خصوص [illegible]

خصوصى [illegible]

خصر

مختصر [illegible]

مختصر بسيوى [illegible]

خصم *i*, [illegible] على فلان من جرته

خصيم, pl. خصماء Gegner.

خضاب Farbe, Färbemittel.

خط, pl. خطوط Schrift, Schriftstück, Brief.

خطئ *a*, fehlen, irren.

خطاء Fehler, Vergehen, Sünde.

خصة [illegible] خص [illegible]

خطب i. [illegible]

III. [illegible]

خطب [illegible]

خطبة [illegible]

خطيب [illegible]

خطر i. [illegible]

II. [illegible]

خطر F[illegible], Ge[illegible].

خطف a [illegible] خطف a, gehen, [illegible]

خظى IV. beglücken.

خف *i*, leicht sein.

X. leicht finden, wenig Aufhebens machen, gering schätzen.

خفيف, pl. خفاف leicht.

خفى *a*, verborgen, dunkel, unklar sein.

خل *u*, vermindern.

IV. stören, verwirren etwas ب

خاتِمة, pl. خاتمات Eine vollständige (von den Faḳîh vollzogene) Recitation des ganzen Ḳorâns, die je nach der Anzahl der Faḳîh 8—12 Stunden dauert.

خَدَم *u*, dienen; machen.

X. sich bedienen lassen.

خادِم, pl. خُدّام Diener, Sclave; dimin. خُوَيْدِم.

مُسْتَخْدِم Beamter.

خِدْمَة, pl. خِدَم Dienst.

خذم *i*, abschneiden.

خُذِمَت الصاحية die Gesundheit ist fort ٩٣.

خَرِب *a*, verwüstet sein.

خَراب Ruine, verwüstet, verlassen, unbebaut.

خَرَج *u*, hinausgehen.

IV. X. herausziehen, herausholen.

خَرْج Einkommen, Grundsteuer.

خُروج Ausgang, Auszug (zum Kriege).

خارِج aussen.

خارج من ausserhalb von.

خارجيّ ausserhalb befindlich, auswärtig.

خَراش (mit Artikel) Name einer Localität bei Restâḳ.

خَروص Name eines Ortes im nordwestlichen Theile von ʿOmân. Die Einwohner desselben بنو خروص oder خروصيّة.

خَسِر *a*, verlieren, Verlust erleiden.

خَسارة Schaden, Verlust.

خَشّ *u*, eintreten; anfangen, sich mit etw. zu beschäftigen ٧٥.

خَشَب (Bau-) Holz.

خَشَبة, pl. خَشَب ein Stück Holz; Schiff.

خَصّ *u*, besonders, eigenthümlich sein.

II. specificiren. بلا تخصيص ohne einzeln aufzuführen.

VIII. speciell gehören.

حيلة List, Vorwand.

حَوَى *i*, vereinigen.

VIII. umfassen, enthalten etw. على شى

من حيث, بحيث, الحيث, حَيْث da wo, insofern als, weil.

حاد *i*, sich erinnern (einer Sache شياء).

حار *a*, erstaunt, verlegen sein.

حَيْرة vulg. حيرة Erstaunen, Verlegenheit.

حَيْران verlegen.

حين zu der Zeit wo, wann.

أحيانا bisweilen.

حينئذ dann.

حَيِي, impf. يحيا leben.

II. leben lassen, am Leben erhalten; grüssen.

inf. تحيّة Gruss.

حَيّ, pl. أحياء lebend.

حَيَوة oder حياة Leben.

خ 7. Buchstabe des arabischen Alphabets.

خبّ Abgrund.

خب الخراش Abgrund von Charâsch, Name einer Localität bei Restâk.

خبر *a*, unterrichtet sein.

II. IV. benachrichtigen.

III. in Correspondenz, Verhandlung mit jem. stehen.

VIII. versuchen, experimentiren.

للاختبار versuchsweise.

خَبَر, pl. أخبار Nachricht.

خَبير, pl. خُبَراء wohl unterrichtet.

خَتَم *i*, siegeln, versiegeln.

خَتْم das Versiegeln, Siegel.

خاتم Siegel.

حِمار, pl. حَمِير Esel.

حَمَل *i*, tragen, ertragen, verladen.

II. aufladen, tragen lassen, fortschaffen.

حَمّال Lastträger, Träger.

حَمَى *i*, beschützen, vertheidigen.

VIII. geschützt, Schützling sein.

حِماية Schutz.

اهل الحماية Schutzgenossen.

حَنّ *i*, Erbarmen haben.

حَنوط Spezereien.

حاج *u*, bedürfen.

IV. und VIII. dasselbe (einer Sache الى, vulgär mit Acc.).

اِحْتِياج Bedürfniss.

مُحْتاج bedürfend, bedürftig.

حاجة, pl. حاجات und حَوائج Bedürfniss, Geschäft, Sache.

حاز *u*, in Besitz nehmen.

غير مَحُوز herrenlos.

حاط *u*, bewachen, umgeben.

IV. umgeben. احاط علماً بشىء etwas vollständig erfassen, erfahren.

حائط, pl. حِيطان Mauer, Wand.

حال *u*, vorübergehen.

II. umladen; einen Wechsel ziehen auf jem. على فلان

حال, pl. أَحْوال Zustand, Befinden.

حالاً, على كل حال, بالحال sofort.

بحال betreffs.

حال ما sobald als.

حَوْل, pl. أَحْوال Macht, Kraft; Zeitraum eines Jahres.

حالة, pl. حالات Zustand, Bedingung, Verhältniss, Sache.

III. verlangen, wünschen.

IV. vorübergehen, übergehen; abwenden.

حوالة Wechsel auf jem. باسم فلان.

حقيقة Wahrheit.

حقيقى wahr, sicher.

حقر *i*, verachten.

حَقِير, pl. حُقَراء gering, niedrig.

حَكَم *u*, entscheiden, Urtheil abgeben.
VI. sich vor Gericht fordern.

حاكم, pl. حُكّام Herrscher.

حكيم, pl. حُكَماء Arzt.

حُكْم, pl. أحكام Urtheil, Gesetz, Herrschaft.

حُكومة, pl. حكومات Regierung.

حَلّ *i*, sich auflösen; erlaubt sein.
u, absteigen, sich niederlassen, wohnen.
inf. حلول.

حَلال (Gegens. حرام) erlaubt.

حِلّة Wohnort, Stadtviertel.

مَحَلّ, pl. مَحالّ Halteplatz, Ort.

مَحَلّة, pl. محلات Stadtviertel.

حَلّ, pl. حلولات Oel.

حل مَعْدَنى Mineralöl.

حلف *i*, schwören
auf den Koran على كتاب الله
beim Propheten فى النبى

حمد *a*, loben, danken.

حَمْد Lob, Preis.

محمود gepriesen. Männl. Eigenname.

مُحَمَّد dasselbe.

حَمِيد gepriesen, preiswürdig. Männl. Eigenname.

comp. أحمد Männl. Eigenname, gespr. Ḥamed, auch geschr. حمد

حَمْدان, حمّاد, حمود Männl. Eigenname.

حشم

اِحْتِشام Achtung, Ehrfurcht.

حَشِيم, pl. حِشام ehrwürdig.

comp. أَحشم.

حِشْمَة Achtung, Höflichkeit.

حصّ IV. jem. seinen Antheil bezeichnen, geben.

حِصّة, pl. حِصَص Antheil.

حَصْحَص zu Tage kommen, klar werden.

حَصَل *u*, eintreten, resultiren.

II. erwerben, gewinnen.

V. erworben werden, einkommen.

حاصِل, pl. حواصل Resultat, Gewinn.

محصول, pl. محصولات und محاصيل dasselbe.

حَضَر *u*, gegenwärtig, anwesend sein, besuchen; vorgezeigt werden.

حاضِر, pl. حُضّر anwesend.

حَضْرَة Anwesenheit, Gegenwart. Höflichkeitstitel (in Ost-Arabien und Zanzibar nur in der Schriftsprache gebräuchlich).

حَضَرِىّ, pl. حَضَر ansässig (Gegens. بدوىّ).

حَطَب, pl. أحطاب Holz.

حَظِى *a*, erhalten.

IV. erhalten lassen, auszeichnen, beglücken.

حَفِظ *a*, beschützen, bewachen, bewahren.

III. beobachten.

حقّ *u*, sicher, wahr sein.

II. bestätigen.

X. verdienen, sich gebühren.

حَقّ, pl. حُقوق 1. Wahrheit, Sicherheit, Gewissheit; 2. Gebühr, Recht; rechtliche Forderung.

لى الحق أن ich habe das Recht zu ...

حقّ = gehörig: هذه البضاعه حق التاجر diese Waare gehört dem Kaufmann; = für: فلوس حق البضا ئع Geld für die Waaren.

كاتب الاحرف der Schreiber d(ies)er Zeilen.

حرق II. IV. anbrennen, verbrennen, trans.

VIII. verbrennen, intr.

حَرْق und حَرَق Brennen, Verbrennen.

حَرُكَ *u*, sich bewegen.

inf. حَرَك

حَرَكَة, pl. حركات Bewegung, Unruhe.

حَرُمَ *u*, (gesetzlich) unerlaubt, verboten sein.

II. verbieten.

VIII. achten, verehren.

حَرَم heiliger Raum, Ort. الحَرَمَيْن die beiden heiligen Städte, d. i. Mekka und Medina.

حُرْمَة Schutz.

حَرام (gesetzlich) unerlaubt, heilig. Beiname des Monats Muḥarrem.

مُحَرَّم Name des ersten Monats des muhammedanischen Jahres.

حَزَمَ *i*, binden, schnüren.

حَزْم Festigkeit, Sicherheit.

عقلى فى الحزم mein Verstand ist (dabei) in Festigkeit, ich bin der Sache sicher ٩٠.

حَسَبَ *u*, rechnen.

III. abrechnen mit jem., Acc.

حِساب, pl. حسابات Abrechnung, Rechnung.

حَسَب, pl. احساب Maass, Menge.

بحسب gemäss.

حسبما gemäss dem, was ...

حَسُنَ *u*, schön sein.

IV. gut machen, wohlthun.

X. gut heissen, billigen.

حَسَن gut, schön. Männlicher Eigenname.

comp. أَحْسَن.

حَسَنَة, pl. حسنات Wohlthat.

حُسْن Schönheit, Güte.

حُجَّة, pl. حُجَج Angelegenheit, Beweisgrund, gerichtliche Urkunde, Rechtsanspruch, gerichtliche Entscheidung.

حجر II. verhindern, verzögern; unter Arrest setzen.

V. sich unter Arrest, Bewachung setzen lassen.

حُجْرة befestigtes Haus.

حدّ II. abgrenzen.

V. abgegrenzt werden.

حَدّ, pl. حُدود Grenze.

حَديد Eisen.

حديدىّ von Eisen.

حَدُث u, sich ereignen.

حادِث, pl. حَوادِث Neuigkeit.

حَدَقة, pl. احداق Pupille d. Auges.

حَذَر a, acht geben, sich in acht nehmen vor من.

V. dasselbe.

حِذْر Achtung.

حرّ a, frei sein, frei werden.

حرّ u, heiss sein.

II. abfassen, schreiben. Am Schluss von Briefen etc. gewöhnlich pass. حُرِّر.

inf. تحرير, pl. تحارير Abfassung, Schrift, Schreiben, Brief.

حَرّ, pl. حُرور Hitze.

حرارة dasselbe.

حُرِّيّة Freiheit.

حَرَب u, berauben.

III. zu berauben suchen, kämpfen mit jem., acc.

VI. sich bekriegen.

حَرْب, pl. حُروب Kampf, Krieg.

حَرْبة Spiess, Lanze, Lanzenspitze.

حَرَس u, beschützen, bewachen.

حارِس, pl. حُرّاس Wächter.

حَرْف, pl. أحرف u. حُروف Buchstabe.

جُورة Pack, Bündel.

جَوْز, pl. أَجْواز (auch جواز) Paar.

جونِيّه, pl. جَوَانِي (hind. گونی) (grosser) Sack.

جَوْهَر, pl. جواهِر Edelstein.

جاء, impf. يَجِي كى kommen, ankommen.

جاء بشي etwas bringen.

مَجِي Ankunft.

جاش *i.*

جَيْش, pl. جيوش Heer.

ح 6. Buchstabe des arabischen Alphabets.

حادى erster, Nebenform für اول.

حَبّ *i*, lieben.

IV. dass., gern thun (١٦).

حُبّ Liebe, Freundschaft.

حُباب geliebt, Freund.

حَبِيب, pl. أَحِبّاء geliebt, Freund.

comp. أَحَبّ.

مَحَبّة Freundschaft.

حَبَر *a*, zufrieden sein.

حُبور Zufriedenheit, Freude.

حَبَس *i*, einsperren, einkerkern.

حَبْس, pl. حُبوس Gefängniss.

حَتَّى 1. bis, bis dass, so dass, damit. 2. sogar, selbst.

حجّ *u.* Pilgerreise (nach Mekka) machen.

حاجى (eig. حاجّ), pl. حُجّاج Pilger.

حِجّة, pl. حِجَج Pilgerreise nach Mekka.

ذو الحِجة 12. Monat des muhammedanischen Jahres, in dem die Wallfahrt nach Mekka stattfindet. Der Name gewöhnlich verkürzt zu الحَج.

II. verschönern.

جَمَل, pl. جِمال Kameel.

جَمال Schönheit.

جميل schön.

comp. اجمل

جَنّة, pl. جَنّات Garten, Paradies.

جنا Steinhaufen.

جنا الحمره Localität in Restâḳ.

جَنَب *u*, entfernen.

جَنْب, pl. جُنوب Seite.

جانِب, pl. جَوانِب dasselbe.

جَناب Titulatur. In Zanzibar von höherer Bedeutung als in anderen arabischen Ländern.

جَنوب Süden; جَنوبّى südlich.

اجنب u. اجنبى (ḻand-) fremd.

جَهَد *a*, eifrig bei einer Sache sein.

III. den heiligen Krieg führen.
VIII. sich anstrengen.

جُهْد Eifer (Kräfte), Vermögen, Anstrengung, Ermüdung.

اعمل جهدى ich werde thun, was in meinen Kräften steht.

جَهِل *a*, unwissend sein.

جِهَة s. وجه

جَوْخة Frauenname.

جاب *u*.

III. antworten.
IV. dasselbe.

جَواب Antwort.

مُجيب erhörend (Gott).

جاد *u*, gut sein.

جُود Grossmuth, Freigiebigkeit.

جار *u*, sich entfernen.

III. VI. benachbart sein.
IV. beschützen.
X. Schutz suchen, um Schutz bitten.

جار, pl. جيران Nachbar.

جَوْر Ungerechtigkeit, Unbilden.

جَلّ *i*, gross, erhaben sein.

جَلالة Majestät.

جَليل, pl. اجِلاء erhaben.

comp. اَجَلّ

جَلَب *u*, heranführen.

X. استجلاب الفايده Bezahlung der Zinsen ١٠٧.

جِلد, pl. جُلود Leder, Fell, Haut.

جلس *i*, sitzen, sich setzen, sich niederlassen.

int. جُلوس

جَمارار oder جمدار (pers. اجامه دار) Hauptmann.

Das Wort ist schon ziemlich früh in das Arabische aufgenommen worden: zu den von Dozy, Supplements I. 212, gegebenen Citaten füge ich Abulfeda Chron. ao. 719 h. hinzu الجمداريه السلطانيه, wo es mit سلحدار und شاويشيه zusammen vorkommt.

جُمادى (abgekürzt جُماد) Name des fünften (ج الاول u. الاولى) und des sechsten (الاخره u. ج الاخر) Monats des muhammedan. Jahres.

جَمَع *a*, vereinigen, versammeln.

IV. VIII. على übereinkommen über etwas.

جُمعة Versammlung; Woche.

يوم الجمعه Tag der Versammlung = Freitag (in der Umgangssprache auch häufig ohne يوم).

جَماعة Versammlung.

جامِع, pl. جوامِع (grosse) Moschee.

جَميع versammelt; all.

مَجموع, pl. مجاميع Summe.

جَمل *u*, schön sein.

مثار Ausfluss.

مثار الفلج Ort, wo der Fluss resp. Wasserleitung nach unterirdischem Laufe zuerst sichtbar wird.

ج 5. Buchstabe des arab. Alphabets. Seine Aussprache differirt bei den Arabern in ʿOmân zwischen *g* und *gj*, bei den Suahelis in Zanzibar zwischen *gj* und *j*.

Beim Datum Abkürzung von جمادى:

جمادى الاول = ج ١

جمادى الاخر = ج ٢

جَبَل, pl. جبال Berg, Gebirge.

جدل VI. sich herumstreiten.

جازْدى, pl. جوازْدى grosse Kanone.

جَرَى *i*, laufen, fliessen; sich ereignen, geschehen.

Häufig gebraucht am Ende von Briefen vor dem Datum = »so geschehen am«, wechselnd mit حُرِّرَ

IV. ausführen.

جارِيَة, pl. جوارى (eigentl. جوارٍ) Sclavin, Dienerin.

جزأ *a*, theilen; sich begnügen.

جُزْء, pl. اجزاء Theil.

جَزِيرة, pl. جزائر Insel.

جزُل *u*, gross, beträchtlich sein.

جَزيل gross, beträchtlich.

comp. أجْزَل

جَزْلة ein Maass v. ca. 330 Pfund.

جَزَا *i*, belohnen, vergelten.

جزاء Belohnung.

جَسّ *u*, ausforschen, ausspioniren.

جَسَد, pl. أجْساد Körper.

جَعَل *a*, machen, setzen, einsetzen, bestimmen.

mit folgendem impf. = beginnen.

ث 4. Buchstabe des arabischen Alphabets.

ثَبَتَ *u*, fest sein, bestehen, bleiben.

ثَقُلَ *u*, schwer sein.

ثِقْل, pl. أَثْقَال Last, Gewicht.

ثَقِيل schwer.

الثَّقَلَان die Menschen und die Geister (*ǧinn*).

ثِقَة, pl. ثِقَات vertrauenswürdig.

s. وثق

ثَلَاثَة msc., ثَلَاث fem., drei.

ثَلَاث عَشَر statt ثَلَاثَة عَشَر msc., dreizehn.

ثَلَاثُون dreissig.

ثَالِث dritte.

ثُلْث drittel.

ثُمَّ hierauf.

ثَمَّنَ II. schätzen, abschätzen.

ثَمَن, pl. أَثْمَان Preis, Werth.

ثَمَانِيَة msc., ثَمَانٍ (auch ثَمَانِى geschrieben) fem., acht.

ثَمَانِي عَشَر statt ثَمَانِيَة عَشَر msc., achtzehn.

ثَمَانُون achtzig.

ثَامِن achte.

ثُمْن achtel.

اِثْنَانِ, fem. اِثْنَتَانِ (gew. im cas. obliqu. اِثْنَيْنِ u. اِثْنَتَيْنِ gebr.) zwei.

ثَانِى zweite.

اِثْنَى عَشَر msc., zwölf.

ثَوْب, pl. ثِيَاب und أَثْوَاب Kleid.

ثَار (eig. ثَأَرَ) Vergeltung üben, (Blut-) Rache nehmen.

بَلَد, pl. بِلاد und بُلْدان Ort, Stadt, Gegend, Land.

بلوج Hut, Zucker.

بلوشيّ Beludsche.

بَلِي *a*, verbraucht, abgenutzt sein. VIII. erdulden, betroffen werden.

بَلِيَّة, pl. بَلايا Prüfung, Unglück.

بَلْوَى dass.

مُبْتَلى Palmenart.

بَنْد (pers.), pl. بنود Abschnitt, Capitel, Paragraph.

بندان Dach aus Blech.

بَنْدَر, pl. بنادِر (بَنْدر) (pers.) Hafen, Hafenort.

بَنْدَيْرَة, pl. بنادير Fahne, Flagge.

بَنْك, pl. بنوكة Bank (-haus).

بَنَى *i*, bauen.

بِنَآء Bauen, Gebäude.

بِنَاءً على auf Grund von.

بُنْيان Bau, Baulichkeit, Gebäude.

بِن (*bin*), pl. بنون Sohn.

بِنْت, pl. بَنات Tochter.

بَهِت *a*, erstaunt sein.

بَهِيّ schön.

باب, pl. أَبواب und بُواب Thor, Thür.

سدّ (شد) الباب Thür schliessen.

بورتي Buriti, Name eines Holzes.

بَوْش Kameel (im allgemeinen).

بال (auch أبال) Geist, Gemüth, Sinn.

بَيْت, pl. بيوت Haus.

بَيْسه, pl. بيسات Pesa.

بطن, pl. بطون Bauch; Inneres.

باطِن innerhalb befindlich.

بعد *u*, entfernt sein.

بعْد Entfernung. بعْدُ hernach,

و بعدُ häufig mit folgenden ف »und hierauf« ist die stehende Ueberleitung in Briefen von der Adresse und dem Grusse zu dem Thema.

بَعْدَ nach.

بَعيد entfernt, fern.

بَعْض Theil, irgend einer.

Mit den Pluralsuffixen: einige.

بَعوضة (»Mücke«) männl. Eigenname.

بَغَلة, pl. بغال Name einer Schiffsgattung von ca. 100—150 Tonnen Tragkraft.

بَغَى *a*, wollen.

بفْتا oder بفتة Packleinewand, Packpapier.

بُقلان Ort in ʿOmân.

بُقلانى Einwohner desselben.

بَقِى *a*, übrig bleiben, am Leben bleiben.

IV. am Leben erhalten.

باقى (eig. باقٍ) übrigbleibend, Rest.

بقاء Dauer, دام (طال) بقاه möge sein Leben lang währen.

بَقِيّة, pl. بقايا Rest.

بُكْرة (der frühe) Morgen; morgen (den nächsten Tag).

باكورة, pl. بواكير Stock.

بَلَغ *u*, gelangen.

II. gelangen lassen, mittheilen (m. dopp. Acc.).

مَبْلَغ, pl. مبالِغ Betrag.

بَلْ sondern.

بَلَد, pl. بِلاد und بُلْدان Ort, Stadt, Gegend, Land.

بلوج Hut, Zucker.

بلوشيّ Beludsche.

بَلَى *a*, verbraucht, abgenutzt sein. VIII. erdulden, betroffen werden.

بَلِيَّة, pl. بَلايا Prüfung, Unglück.

بَلَّوى dass.

مُبَتَّلى Palmenart.

بَنْد (pers.), pl. بنود Abschnitt, Capitel, Paragraph.

بندان Dach aus Blech.

بَنْدَر, pl. بنادِر (بَنْدر) (pers.) Hafen, Hafenort.

بَنْدَيْرة, pl. بنادير Fahne, Flagge.

بَنْك, pl. بنوكة Bank (-haus).

بَنَى *i*, bauen.

بِنَآء Bauen, Gebäude.

بِنَاءً على auf Grund von.

بُنْيان Bau, Baulichkeit, Gebäude.

بِن (*bin*), pl. بنون Sohn.

بِنْت, pl. بَنات Tochter.

بَهِت *a*, erstaunt sein.

بَهِيّ schön.

باب, pl. أَبْواب und بُواب Thor, Thür.

سدّ (شدّ) الباب Thür schliessen.

بورتى Buriti, Name eines Holzes.

بَوْش Kameel (im allgemeinen).

بال (auch ابال) Geist, Gemüth, Sinn.

بَيْت, pl. بيوت Haus.

بَيْسه, pl. بيسات Pesa.

بطن, pl. بطون Bauch; Inneres.

باطن innerhalb befindlich.

بعد *u*, entfernt sein.

بعد Entfernung. بعد hernach, و بعد häufig mit folgenden ف »und hierauf« ist die stehende Ueberleitung in Briefen von der Adresse und dem Grusse zu dem Thema.

بعد nach.

بعيد entfernt, fern.

بعض Theil, irgend einer.

Mit den Pluralsuffixen: einige.

بعوضة (»Mücke«) männl. Eigenname.

بغلة, pl. بغال Name einer Schiffsgattung von ca. 100—150 Tonnen Tragkraft.

بغى *a*, wollen.

بفتا oder بفتة Packleinewand, Packpapier.

بقلان Ort in ʿOmân.

بقلانى Einwohner desselben.

بقى *a*, übrig bleiben, am Leben bleiben.

IV. am Leben erhalten.

باقى (eig. باقٍ) übrigbleibend, Rest.

بقاء Dauer, دام (طال) بقاه möge sein Leben lang währen.

بقية, pl. بقايا Rest.

بكرة (der frühe) Morgen; morgen (den nächsten Tag).

باكورة, pl. بواكير Stock.

بلغ *u*, gelangen.

II. gelangen lassen, mittheilen (m. dopp. Acc.).

مبلغ, pl. مبالغ Betrag.

بل sondern.

البَرّ gew. damit gemeint das Festland von Afrika, was genauer البر الافريقي genannt wird.

بَرَأ *a*, schöpfen, erschaffen

بارئ Schöpfer.

بَرِيَّة Creatur.

بارود Pulver, Schiesspulver.

بِرازة, pl. بِرازات Acker, Fruchtfeld.

بَرْغَش männlicher Eigenname.

السيد بَرغش Sultan von Zanzibar, folgte seinem Bruder السيد ماجد in der Herrschaft October 1870, starb am 27. März 1888, unmittelbar nach der Rückkehr von einer Reise nach ʿOmân.

بَرَك III. segnen, jem. فى فلان

بَرَكة, pl. بَرَكات Segen.

مُبارَك (vulgär gesprochen Embârek, danach امبارك ٦٦ geschrieben), männl. Eigenname.

بَرَكات dass.

بَرَم *u*, drehen, wenden.

IV. befestigen.

بَرْيان Verzeihung.

بشر II. ankündigen.

بَشيرىّ, pl. بشيرية Rathsherr.

بَصُر *u*, sehen, ansehen.

بَصَر, pl. أبصار Blick.

بَصير scharfsichtig.

بَصيرة Einsicht.

بضّ *i*, Schaden, Verwüstung anrichten.

بَطُأ *u*, langsam sein.

IV. verzögern.

بَطَل *u*, vergeblich sein, nichtig sein, nicht gelten.

ب 2. Buchstabe des arab. Alphabets.

Als Praeposition = in (bei), durch, mit, für.

بئر, pl. آبار Brunnen, Cisterne.

بئس *a*, unglücklich sein.

بؤس Unglück.

بأس dasselbe.

بجل II. ehren.

بجيل, comp. أبجل geehrt.

بحبوحة Annehmlichkeit.

بحث *a*, suchen, untersuchen; graben.

inf. بحاث

بحر, pl. بحار oder أبحار Meer, (die) See.

بحرىّ auf dem Meere befindlich, Meer-.

pl. بحريّة Matrose.

بدأ *a*, anfangen.

VIII. dass.

بدر Vollmond.

بدل II. wechseln, umtauschen, ersetzen.

IV. dass.

بدل was zum Umtausch gegeben wird, Gegenwerth.

بدلا anstatt.

بدا *u*, scheinen, erscheinen, aufkommen, aufstossen.

بدو Wüste. Wüstenbewohner, Beduinen, sg. بدوىّ

برّ *i*, gut, gerecht sein.

برّ Güte.

برّ, pl. برور Festland.

برّاً وبحراً zu Lande und zu Wasser.

مأنوس vertraut.

إنسان, pl. ناس Mensch.

أنام u. آنام Menschen.

انّما nur, jedoch, aber.

اهب II. V. sich bereiten, bereit sein zu etw. لِ

اهل, pl. اهالى Volk, Leute, Einwohner.

اهون s. هان

او oder.

آب *u*, zurückkehren.

اوّاب zurückkehrend, sich zurückwendend (Gott).

مآب Ort, zu dem man zurückkehrt.

آل *u*, zurückgehen, sich (zurück) beziehen. II. erklären, auslegen.

آل Familie, Geschlecht.

آلة, pl. آلات Geräth, Werkzeug.

اوّل, fem. اولى erster.

اى nämlich, das heisst.

اىّ welcher? اىّ مَن wer auch immer. اىّما, أيّما was auch immer. فى اىّ وجه كان unter welcher Form es auch sei.

ايّا Zeichen des Accusativ, nur mit den person. suff. verbunden. وايّا mit. بينى و ايّاك zwischen mir und dir.

ايضا gleichfalls, ebenfalls.

ايك dichtbelaubter Baum.

آية, pl. آيات Zeichen.

ايّها Partikel zur Anrede.

أما aber; was anlangt ...

أمر *u*, befehlen.

mit Accus. der Pers. und ب der Sache.

VIII. sich befehlen lassen, gehorchen لِ

أمر, pl. أوامر Befehl.

pl. أمور Sache.

أمل *u*, hoffen.

V. nachdenken über في

أمل Hoffnung.

مأمول dass.

أمِن *a*, sicher sein.

IV. glauben, ب an etwas, rechtgläubig sein; beschützen.

مؤمن rechtgläubig, Muhammedaner.

أمين, pl. أمناء treu, zuverlässig.

أمان Sicherheit, Schutz, Friede.

إن wenn.

أن conj. dass.

أن لا dass nicht, zusammengezogen ألّا (selten).

إنّ und أنّ conj. wahrlich, siehe (meist kaum zu übersetzen); sie werden mit den Personalsuffixen verbunden: انّي, انّك, انّه انّها,

انّهم, انّكم, انّنا oder انّا

أنا pron. pers. ich.

أنتَ pron. pers., fem. أنتِ (auch انتي) du.

أنتم (vulg. auch انتو) pron. pers. ihr.

أنِس *a*, vertraut sein.

V. freundschaftlich verkehren, sich freundschaftlich unterhalten.

اسمعيلّى Einwohner von I., aus I. gebürtig.

اصل, pl. اصول Herkunft, Ursprung, Ursache, Original (einer Urkunde). Inhalt ٥٢.

اصلّى als, im Original, originaliter.

اصيل von edler Herkunft, adlig.

اصيل, pl. آصال Abend (genauer die Zeit vor Sonnenuntergang).

اكل *u* (impf. vulg. jôkil etc., auch geschrieben يوكل), essen.

اكل Essen.

الّا ausser.

الذى, fem. التى, pl. الذين (derjenige) welcher.

الذى ل was ... anlangt, betreffs.

Da der Gebrauch dieses Pronomens der Umgangssprache völlig fremd ist — dieselbe hat es durch *bu* ersetzt —, so findet sich die Form الذى in den Texten häufig gebraucht für التى und الذين

الف II. abfassen.

الف, pl. آلاف tausend.

الماس Diamant.

اله ein Gott.

الله, dativ. لله (der alleinige) Gott.

الله الله eine in Briefen vielgebrauchte Formel, die besagt, dass möglichste Eile erwünscht ist oder noththut.

اللهم o Gott.

ام, nur in Verbindung mit لا = oder nicht.

ام *u*, an der Spitze sein.

امام, pl. ائمة (religiöses) Haupt.

Titel der Herrscher von ʿOmân seit dem 8. Jahrh.

ام, pl. امّات u. امّهات Mutter.

امة, pl. امم Volk, Nation.

احد, fem. احدى einer, — e.

احد عشر elf, fem. احدى عشره

اخ, pl. اخوة u. اخوان Bruder (häufig nur Ehrentitel).

اخت, pl. اخوات Schwester.

أخر II. verzögern, zurücklassen, aufschieben, etw. zu thun عن

V. zurückbleiben, zögern, sich verspäten.

آخر, fem. اخرى, pl. msc.

آخرون, fem. اخر anderer.

آخر, pl. اواخر letzter.

آخرة das andere, zukünftige Leben (Ggs. الدنيا).

اخير, pl. أخيرون letzter.

آدمة, pl. اوادم Person, pl. Leute.

أرخ II. datiren.

تاريخ 1. Datum, 2. Chronik, Geschichte.

ارز Reis, gew. رز

ارض, pl. اروض u. اراضى (eig. اراض) Erde (= Erdkugel); Land, Boden.

ريال s. اريال

ازيب Osten.

ازد Name eines jemenischen Stammes, von dem Theile sehr früh (120 v. Chr.) in ʿOmân eingewandert sind.

ازدى Angehöriger ds. Stammes.

اسر *i*, binden, gefangennehmen.

اسير, pl. اسراء gefangen.

اسم s. سما

اسمعيل 1. Männlicher Eigenname. 2. Name eines Ortes in ʿOmân ca. 10 engl. Ml. südsüdöstlich von Nachl.

ا 1. Buchstabe des arabischen Alphabets. Im Anlaut, namentlich beim Artikel und bei Nomm. wird es in der Aussprache wie auch in der Schrift häufig unterdrückt, z. B. ل, لذى, لخيك für ال, الذى, لاخيك; ebenso am Ende der 3. p. pl. pf. und 2. p. pl. imp. und verkürzten impf. Andrerseits wird es häufig unnöthigerweise geschrieben, s. Einleitung.

ابراهيم, auch ابرهيم und براهيم (gespr. ʾBrâhîm). Männl. Eigenname.

ابى, impf. *i*, nicht wollen, etwas عن شئ

اتم

مأتم, pl. مآتم Trauerversammlung.

أثاث Möbel, Hausgeräth.

أثر, pl. آثار Spur.

إثم Vergehen, Schuld.

أجر *i*, *u*, bezahlen, belohnen.

X. in Lohn nehmen, miethen.

أجْر Lohn, Belohnung.

إجْرة Miethe, Pacht.

إجارة dass.

أجير Arbeiter.

مأجور belohnt. انت المأجور du bist der (von Gott) belohnte, Gott lohne es dir.

Glossar.

Europäische, indische und Suaheli-Eigennamen sind nicht aufgenommen.

Die hinter den Verbalwurzeln stehenden Buchstaben *a*, *i*, *u* bedeuten, dass der zweite, bei den Verben med. gemin. und med. و oder ى der erste Stammbuchstabe im Imperfectum der ersten Form (»Conjugation«) *a*, *i* oder *u* hat.

S. ٦٢ Z. 6 خرجو st. خرخو
» ٦٦ » 4 خلى st. حلى
» ٦٧ » 4 وانباعة st. واتباعة
» ٦٩ » 1 والخطوط st. والحظوط
» ٧٠ » 14 ولا سيما st. الا سيماء (s. Einl. XXV)
» ٧٢ am Schluss ist weggelassen: والذى يول (= يؤول) معى اكتبه
والحساب قايم وشغلك على همة فوّاض ان شا الله
» ٧٣ Z. 12 بيانكم ? st. بياذكم ?
» ٧٦ » 12 تكفينى st. تكقينى
» ٧٧ » 12 اليد st. اليك
» ٧٨ » 6 für مستوطين vielleicht متواطئين = متوطين
» 6 für حشمة vielleicht حرمة
» ٨١ » 8 ان بدا لكم أمارة streiche Anm. 4
» ٨٧ » 14 يبدو الاشاره st. به والاشاره
» ٨٩ » 14 واحى st. واخى
» ٩٧ » 9 تفضلت st. نفضلت
» ١٠٠ » 6 يحتاج st. يجتاج
» ١٠٢ » 13 وكتابه erg. sic; gemeint ist ولكتابة (Orig. urspr. والاكتابة)
» ١٠٣ » 2 صربوخ st. صربوح
» 14 والرقة st. والرفه
» ١١١ » 1 سحتن st. سختن
» ١١٥ » 7 ومع st. مع

Berichtigungen und Nachträge zu den Texten.

S. ١٠ Z. 9 له st. لد

» ١١ » 2 الفرضة st. الفرصة

» ١٣ » 12 آلة erg. sic; gemeint ist آلات

» ١٤ » 1 ليؤدى st. ليؤدد

» ١٥ l. Z. حوائج st. حوائح

» ١٦ Z. 7 القوايد erg. sic; gemeint ist القواعد

» 8 لجناب erg. sic; gemeint ist للجناب

» ٢٠ » 3 احداقه st. اخداقه

» 11 st. يتالدب Anm. 3 l. يتاردد resp. يتردد

» ٢٣ » 4 كتاره st. كتاده

» ٢٥ » 10 تعين erg. sic; gemeint ist تعيين

» ٢٦ » 7 قرش st. فرش

» ٣٨ » 5 بجميع st. بجيبع

» ٤٦ » 9 ودوكره st. ودوكه

l. Z. ١<٧ st. ١<٦

» ٥٨ Anm. 1 s. Einl. XXIX

» ٦٠ » 3 ? زهبت st. = زهبت

» 5 اطلب st. إطلب

Inhaltsverzeichniss.

Ebenso ist das Masculinum selbst in dem Falle erlaubt, wenn das Verbum ein Participium activi ist (Spitta § 188d): ٦٠ واصِل اليك خشبة.

Steht aber das Prädicat seinem Subject nach (Nominalsatz), so soll es letzterem im Numerus und Genus entsprechen. Gegen diese Regel finden sich folgende Verstösse: ٥٧ البضائع موجود, ٥٧ عبرة قاصد, ٣٩ الشوانب مرهون, ٦٠ اسعار البلد زائد, ٦٠ الخشب شاحن.

Diese Beispiele betreffen, wie man sieht, nur Participia, die sich auf ein Subject, das ein gebrochener Plural ist, beziehen. Im Aegyptischen findet sich derartiges nur, wenn das vorangehende Subject ein Femininum sing. ist (Spitta § 188 c). Das ʿOmânî scheint in dieser Freiheit noch einen Schritt weiter gegangen zu sein, zumal da es das Part. act. (فاعِل) als reine Verbalform auffasst, so, dass es an dasselbe die Pronominalsuffixe als Object vermittels ـنّـ anhängen kann (wie auch das Nordarabische, Wetzstein 192 Anm., und das Aegyptische, Spitta § 78e und Anm. 1)

Im Uebrigen möchte ich aber auf diese Beispiele darum kein Gewicht legen, weil die Texte ٥٧ und ٦٠ nicht von geborenen Arabern geschrieben sind.

Der vulgären Ausdrucksweise entsprechend ist der Wechsel des Numerus: وانا انتظر وصول المركب ,٢٥ كتابك الّى ورد وفهمنا ٥٧ نعرفك ... وانتم عالمين ,٥٧ وارسلوا ... وارسل ,٥٦ لنسافر ٨٦ تفضلوا لا تقطعنا ,٧٨ دم سالمون ,٥٨ المراد منك ان تعرفونى سلمهم وابقاها ,٩١ اعرفك ان كان يوجد معكم ,٨٠ عرفونى لنحيط ٩٤ جهلتم ولاغفلتَ وتفكرتَ ,٩٤.

Anmerkung. Wenn Doughty, Travels I, 580, behauptet, im Neğd, zunächst in der Gegend von Ḥâil, noch die alte Aussprache der Nunation gehört zu haben, so dürfte seine Beobachtung wohl auf das Obige hinauskommen.

Hierher gehört wohl auch فى كل مكانا واناسا ٦٤.

Ob diese Nunation ً für den Nominativ auch wirklich gesprochen wird (wie in Nord-Arabien) oder ob hier nur eine auf Unkenntniss der Grammatik beruhende affectirte Sprech- resp. Schreibweise vorliegt, vermag ich nicht zu entscheiden. Das letztere ist wohl anzunehmen bei Schreibungen wie وليّنا ... الى ٢٩, لجنابُك ٣٣, أخيكم statt اخوكم ٩٥.

Falsche Schreibungen liegen ferner vor in الصلْحا statt الصُّلْح ٨٩ und تاجَن statt تاجًا ٩٧.

Wenn das Verbum dem Subject voraufgeht (Verbalsatz), so wird in der neueren Sprache wie im Altarabischen die Uebereinstimmung von Numerus und Genus nicht immer bewahrt. Ist das nachstehende Subject ein gebrochener Plural, so liegt es der modernen Sprachanschauung am nächsten, das vorangehende Verbum gewöhnlich in der 3. Pers. sing. fem. zu setzen, zumal wenn das Subject selbst ein Femininum ist (Spitta, Gramm. § 186[b]); doch kann wie im Altarabischen (Wright, Gramm. II. § 144) in diesem Falle auch das Masculinum angewendet werden, obwohl dies nicht als das gewöhnliche gelten kann, z. B. ما هبّ الرياح ٦٨, wo besser هبّت zu sagen wäre, يكون امطار ٥٨. Dagegen ist es im Neuarabischen üblicher das Verbum im Masculinum zu setzen, wenn das folgende Subject ein Fem. sing. ist (Spitta § 186[c]), während im Altarabischen das Verbum im Femininum stehen muss, wenn das unmittelbar darauf folgende Subject ein Fem. sing. ist (Wright § 142a): يدخل مائة فراسلة ٥٨, قبض الوالدة ٧٩, ما عرفنى البروة ٧٥, يسلم عليكم الوالدة ٩٥, ان بدا أمارة ٩٥.

ordnung das der Unterordnung: فلج العالى ٥١, شهر القابل ٧٧, مبلغ ٣٩, شوانب المذكورات ٥٤, قران العظيم ٥٤, مقام الثانى ٥٦. جلود الاول ١٠٨, المعدل

Sehr auffallend, weil einer Grundregel der arabischen Grammatik widersprechend, ist die Verbindung (*Idàfe*) zweier determinirter Substantive, deren zweites vom ersten abhängig ist, in der Art, dass auch das erste den Artikel ال behält. Beispiele: الدراهم التمر ٨٢, من المتولى الفرضة ٩٣, العالم المسلمين ٩٤, النقال السادة ٨٢, الطرف سالم ١١٣, الثمنها ٨٣, oder gar Fälle wie: من الشهور سنة ١٥, بعد الجناب السيد, الكافة المسلمين; dagegen sind الحول سنة ٣٧, المدة سنه, فلان المجاورة الشانية nach oben S. XX zu erklären. In الاهل بنت ماجد ١٠٣ u. فالاهل بنت شيخنا ٩٨ liegt wohl Appositionsverhältniss vor.

Eigenthümlich ist der Gebrauch der Nunation *an* ٌ und *in* ٍ für den Nominativ (wie in West- und Nord-Arabien, siehe Wetzstein, Zeitschr. d. Deutsch. Morgenl. Ges. XXII, 113, anscheinend auch in Aegypten Spitta, Gramm. Sprüchw. No. 144). ٍ scheint nur vorzukommen bei den Wörtern شىء und كلّ, also شىءٍ für شىءٌ und كلٍّ für كلٌّ. ٌ aber ist häufig, ohne dass hier ein خبرُ كان vorläge:

وهى سبيلا ٢٩, متاهبا ٢٩, مترقبا ٢٩, منتظرا ٢٩, طالبا, هو نازلا ١, لانكم اهلا ١٠١. انت اهلا لذلك ٩١, انت والدا نصوحا ٨٩, ٣٢,

angewendet (٦٥), ح (aus حال), abgeschwächt zu ه, vielleicht häufiger. Von letzterem ist in den Texten zufällig kein Beispiel.

Die Verba med. gemin. gehen im Perfectum auch der II. Stammform in die grosse Classe der tert. ى auf: ٦٩ هدّينا = هدّدنا.

Die Verba prim. Hamza haben das Bestreben auch in der Grundform zu prim. و zu werden: ٩٧ نوكِل = نأكُلُ.

Die Verba prim. و erhalten das و im Imperfectum der Grundform in allen Fällen: يوصِل, ٣٣ اوْصَل; ٢٠ نوزنه.

Die Verba tert. ى haben nur noch die Form فَعَل: ٩٣ بقا, ٤٥ بقت = ٩٣ بقاة.

Die Verba tert. و sind in die tert. ى aufgegangen: ٣١ شكيتهم (aber ٨٦ يشكو).

Das Verbum لَيْسَ ist der Umgangssprache fremd und kommt in den Texten nur unflectirt vor: ٢١ الاجرة ليس علينا »die Transportkosten fallen nicht auf uns«; ٧٩ الخدام ليس مثل العادة »die Sklaven sind nicht mehr wie sonst«; ١٠٦ (رسالة) ليس وصلت »(der Brief) ist noch nicht angekommen«.

III. Nomen. Die in andern Dialekten so häufige Beiordnung eines Adjectivs zu einem determinirten Substantiv in der Art, dass nur das erste ال erhält, findet sich auch im ʿOmânî (für das Aegyptische Spitta § 117c 3). Der Araber sieht eben das Adjectiv als Nomen resp. Substantivum an und macht desshalb aus dem Verhältniss der Bei-

العلوم الذى ٧٧, الخطوط الذى ٦٣, الربانى الذى ٥٧, اصحابنا الذى ٩٣, الذى قتلوا ٩٥, الغوازى الذى ٩٤,

II. Verbum. Beim Verbum finden sich »Vulgarismen« nur in verhältnissmässiger geringer Zahl, aus dem Grunde, weil dasselbe in den echt arabischen Dialekten sich von der klassischen Sprache nicht soweit entfernt hat.

Die IV. Stammform freilich ist auch im ʿOmânî nur wenig mehr im Gebrauch und wird wie sonst gewöhnlich durch die II. ersetzt: ولاه ١٠٦ = اولاه, لبسك = البسك ibid. Die hohlen Verba (med. و und ى) gebrauchen statt des Perfectum der IV. Form das der I.: بالبيت حاطوا ٦٩ = احاطوا بالبيت, لاصاب شى ٩٣ = لا اصاب شى, ودام ٨٣ = وادام. Ebenso wird das der neueren Sprache ersichtlich unbequeme Verbum اعطى geben nur in der I. Form gebraucht: عطى (im Original von) ١٠٧ (§ 12 Ende), عطينا ٦٢, وعطوه ٦٣, ٥٦ (Imperativ, wo auf alle Fälle واعطوه stehen müsste).

Was die Abwandlung des Verbums im einzelnen anlangt, so sind zwar im Perfectum die Endung ُمْ in *û*, im Imperfectum ُونَ in ُوا verkürzt (also nicht mehr erhalten wie im Ḥadramî), dagegen ist die Unterscheidung der Personen als msc. und fem. noch in allen Fällen geblieben. Dies in durchgreifendem Gegensatz zu den secundär-arabischen Dialekten, die wenigstens im Plur. perf. und imperf. die Femininformen (das Marokkanische gewöhnlich auch in der 2. Pers. sing. perf. und imperf.) nicht mehr gebrauchen.

Das präfigirte ب beim Imperfectum (Ḥadramî با, Syrisch und Aegyptisch بِ, im Mesopotamischen nicht gebräuchlich) wird selten

1. ء Hamze ist gesetzt in: الآءن ٨٨, ابقاء (imper. إِبق) ٩٥, لا سيماء ٧٠. الأئك ١٠٦, المؤدّة, يبدو ٧٠, يبدء =

2. ~ Madde: سوآءل statt سؤال, دآم ٨٣ statt ادام.

II. Grammatisches.

I. Pronomen. Von Demonstrativ-Pronomina sind nur gebräuchlich

dieser: msc. *hàda*, fem. *hàdî*, plur. *hadêle* (*hadêla*);
jener: msc. *hadàk*, fem. *hadìk*, plur. *hadêlàk*.

هذا gebraucht statt هذه: هذا الملاعين ٦٥, هذا المصاريف ١٠٨.

ذلك und تلك sind wie in den anderen arabischen Dialekten so auch im ʿOmânî nicht mehr gebräuchlich; werden sie in der Schrift gebraucht, dann nicht selten verkehrt wie: ذلك المرأة ٣٠, ذلك الشهادة ٤٢.

Das Relativum الذى, التى, الذين ist der Vulgärsprache unbekannt, ebenso wie die in anderen Dialekten noch gebräuchliche abgekürzte Form desselben *elli*. Die Vulgärsprache gebraucht dafür *bû* als Sing. msc. und fem. und Plural. Daher die Erscheinung, dass الذى so häufig statt التى und الذين geschrieben wird:

1. in Beziehung auf einen Sing. fem.: الشانية الذى ٨٨, ٢٠ ربية الذى ٧٩, الورقة الذى ١٠٤.

2. in Beziehung auf einen Plural: أوامره الذى ٣, المفيتِ الذى جلود الاول الذى ٥٦, فلانين الذى ٣٩, النصارى الذى ٢٧, ١٣,

3. desto häufiger aber ض und ظ, deren Aussprache einander so nahe steht, dass in manchen Gegenden kein Unterschied mehr zwischen ihnen gemacht wird.

a) ظ geschrieben statt ض: ظعيف = ضعيف ٦٤, قبظ = قبض

٩٦, ماظى = ماضى ibid., عرظة ibid., فظظنا = فضضنا ١٠٦, حاظر

= حاضر ١١٣;

b) ض geschrieben statt ظ: المناضره = المناظره ٧٩, نضر

= نظر ٩٣, حفضه = حفظه ٩٦, تنضره = تنظره ١٠٤, ضاهرة

= ظاهرة ١٠٦, لفض = لفظ ١٠٦, الفاضه = الفاظه ١٠٦.

و wird beim Imperativ I der Verba med. و bald geschrieben, bald nicht: كوْن = كُنْ ٧٦, دموا = دوموا ١٠٠.

و bisweilen für هُ geschrieben (wie auch sonst im Neuarabischen, für das Aegyptische siehe Spitta § 33 b): فسحتو لو = فسحتم لهُ ٨٢,

تلزمو = تلزمهُ ٨٢, حاسبو = حاسِبْهُ ٥٧.

هُ ist einmal nur durch ُ ausgedrückt: نزلُ = نزلهُ ٦٠, einmal doppelt durch وه: قبضوه = قبضَهُ ٨٠.

In dem Gebrauch der Lesezeichen wird nicht selten falsch verfahren.

قعدتُ = ٣٧ قعدة, نظرتُ = ٢٩ نظرة; صحت = صحة = ٦٨ صحه
١٠٤ حصلة, ٩٤ غفلة, قطعة, قبضتُ = ٣٦ قبضة

II. ت geschrieben statt ة

1. am häufigsten beim Nomen als Femininendung des Status constructus: عادت ١٦, رحمت ٦٧, ٧١, بقيت ٦٩, دعوت ٧١, ٩٧ كتابت; ٩٧ كافت, ١٠٦ قلت, ٩٣ ليلت, ٩٢ تحيت, ٧١ صحبت

selbst auch, wenn das Nomen absolut steht: المسرت statt ١٠٦ المسرة, ١٠٧ وُلاة = ولات; bei Zahlen, da die moderne Sprache die Femininform bevorzugt: ٧٨ خمست, ٩٣ مائة = مايت oder abgekürzt ميت ibid., ٩٢ مات. Fast ständig ملاقات, وفات, حيات für ملاقاة etc.

2. beim Verbum (selten): ٩٢ واجهت = واجِهَة.

Unterdrückt wird ت nach der Aussprache: ١١٠ قبضَتْه = قبضه (wenn hier nicht einfach msc. statt fem. geschrieben, was im Neuarabischen ja so häufig);

ebenso د: ٩٦ وجدتها = وجتها, وجدته = وجته.

Viel seltener verwechselt werden die *s*-Laute

1. ز und ذ: nur einmal ١٠١ يزهب statt يذهب.

2. س und ص: ٩٣ سطوح = صطوح, مصاطيح ibid.; offenbar liegt hier eine Lautassimilirung behufs Erleichterung der Aussprache vor.

Wenn das etymologisch dunkle Wort غيز von der Wurzel غاض abzuleiten wäre, so läge hier eine Verwechselung von ز und ض vor.

٨٤, يتعدا statt يتعدّى ٨٩, يبغا statt يبغى ٩٧, توفا statt توفى ٩٣, ibid. بقا statt بقى, وافا statt وافى ١٠٦, جرا statt جرى ٧١, ٨٢, ٨٦, ٩٤, ١٠٣. Doppelt ausgedrückt ist End-*á* in استواى ٩٣, معفاى ٢٨.

Umgekehrt erscheint ى anstatt ا in: نترجى statt نترجا ٩٣; zumal bei den Nomina der Form فِعال von Wurzeln tert. ى, da in Folge des Zurücktretens des Tones sich die Form verkürzt zu فِعَل, dient also zur Darstellung des kurzen End-*e*: شفى statt شِفاء ٩٣, كرى statt كِراء ٩٦.

Ganz analog wird هوى (da *hûwe* gesprochen) anstatt هُوَ ٨ geschrieben, wofür sich ٧٤ هُوَّ findet.

Ob نساتمونى ٩٤ blosser Schreibfehler ist für نسيتمونى, oder ob hier ا als Imâle zur Darstellung von *ê* gesetzt ist, vermag ich nicht zu entscheiden.

Verwechselt werden ة und ت.

I. ة geschrieben statt ت

1. beim Nomen (selten): الاخة = الاخت ٩٨;

2. sehr häufig beim Verbum, für die 3. Pers. fem. wie auch für die 2. Pers. msc. und 1. Pers. sing. perf.: صدرة = صَدَرَت ٥٥, ٥٦, ٥٧, ٥٨, ٦١, ٦٢, ٦٣; بدة ٧٥; انباعة ٧٦; بقاة ٩٣ = بقَت; تقعدة ٩٤; ibid. غفلة, تفكرة = غفلْتَ, تفكرتَ, تلاطمة ١٠٦, sogar

لاجل = الاجل ٦٨, ٧١, ٩٣, oder wenn die Partikeln و, ف, ب, ك,

فان فالآن, ٦٨ والاكن, ٨٢ ولا = والا voraufgehen: من

٩٨ من لدنا = من الدنا ;١٠٩ كالعادة ;٣٠ باالخروج ,باالمراة ;١٠٢.

2. Ebenso beim Verbum, wenn ل (Imperfectpartikel) und die genannten Partikeln vorhergehen: ٣٠ والنعرض, ٨٢, ٧١ التعلم ذلك

٧٧ فاليعرف, ٢٢ واليجعلوا, ٢٢ واليصيب. Besonders am Ende der 3. Pers. sing. msc. und 1. und 2. Pers. plur. imperf. und part. pass. I der Verba tert. و: ٨٠, ٩٠ يبدوا; ٩٠ تخلوا; ٥٥ نرجوا 2 Mal, ٩٣,

٩٧, ٩٩; ٥٧ فالمرجوا. Auch in der Mitte: ٦٨ تعوار = تعوّر, يتاردد

٣١ = يتردد.

3. In folgenden Fällen:

٩٣ اعقلى = عقلى, ibid. مدفاع = مدفع. Fast ständig ist die Schreibung لاكن, ٨٤ ذالك, ٨٦, ٩٢ كذالك, ٩٤, ١٠١, بذالك ٩٥, ٩٧.

Die Erweichung des ع zu ا kommt obwohl seltener immerhin schon vor, ein Beweis, dass das Neuarabische auch in dieser Beziehung der Weiterentwickelung resp. Entartung der anderen semitischen Sprachen, speciell des Aramäischen zu folgen beginnt:

٩٣ ايال = عيال. Das Wort wird, sobald der Name des Stammes folgt, einfach *jâl* gesprochen.

١١٣ القايده = القاعدة, plur. ٢٦ القوايد = القواعد.

ا wird statt ى geschrieben, falls letzteres Dehnungsbuchstabe für Fatḥa ist: الا statt إلى ٦٧, متا statt متى ٧٩, ٨٤, المعنا statt المعنى ٧٨,

3. In folgenden Fällen:

am Anfang: ربعمائة ٦٣, براهيم ٩٢, لينا ٩٣, لا الخير = الا الخير ٩٤, ولاد ٩٤ (ûlâd) ٩٤;

am Ende: سوء = سواء ١٠٥, هد = هذا ٧٩; in هذا سفر ٧١ ist der Artikel von السفر von dem End-*â* ganz verschlungen, ebenso ibid. على سفر = على السفر. (اكريم ٩٤ ist wohl nur Schreibfehler für الكريم.)

Häufig weggelassen wird ا, wenn es am Ende der 3. Pers. plur. perf., der 3. und 2. Pers. plur. imperf. und der 2. Pers. plur. imperf. in der abgekürzten vulgären Form وا stehen sollte:

1. صحو ٩٢, توفيو ٨٦, خدمو ٩٦.

2. تخالفو ٢٦, يسلمو ٨٣, ١٠٥, تكشفو ٩٤, لتعلمو ٩٢, يدرو, يقبضو ١٠٩.

3. فاعلمو ٢٢, سلمو ٧٨, ٧٩, كونو ٧٩, تفضلو ٨٦, ٩٤. (An Stelle dieses ا erscheint ه in عملوه, اشتغلوه, امتنعوه ١٠٩.)

Umgekehrt wird ا in überflüssiger Weise geschrieben:

1. beim Nomen für لِ (Dativzeichen), da es *'l* (also gleich dem Artikel) gesprochen wird: الجناب السيد, لشانبة = المجاورة الشانبة ١٥, لكافة = الكافة المسلمين ٣٢, لمدة = المدة سنة ٣٨, لجناب = ٣٠

لبريق ۷۵, لكتاب ۸۹, لعزيز ۸۹, ۹۲, لورقة ۱۰٤, لغلة ۱۰٤; zumal, wenn eine Präposition mit langem Endvocal oder eine Conjunction vorhergeht: بلامس ۱۸, فلحال (= فى الحال) ٦۹, فى لكونَيْن ۷۵ الى ۸۸, بلا لزام ۹۸, فى لبلد, (عند لثقلَيْن und فى لدارَيْن (wo selbst ولامور ۱۰۵, ۱۸, ولآن ۹۸; فلاهل ۵۷, ۳۲, فلآن ۵۵; لآن ولسلام, ولوالد ۸٦, ولاصحاب ۸۳, ولاخ ۸٤, ۷۸, ولكتابة ٦۷, ۱۰۵, ويضا ۸٦.

2. beim Verbum: ستكريت = ۳۱ استكريت, رسلت ٦٤ = ارسلت, فتنعوا ٦۸ = فامتنعوا, وقبضها (Imperativ) ۸۲. لا سلم ۱۰٤ = لا اسلم, ودام = وادام ۸۳.

Selbst wurzelhaftes أ:

Beim Nomen: الرض = الأرض ۹۳, لخيك = لأخيك ۱۰٤, لحد = لا أحد ۸۲.

Beim Verbum: سلت = سألت ۱۰۲, اسل ۸۳; نسل ۷۸, وليسل تخير ۱۰۵, تأريخ = تريخ, السوال = السل ۹٤, السال ۸٦, ۳۰, = تأخير ۸۲.

**

abgiebt — »Vulgarismen« häufiger vorkommen als in ähnlichen Documenten aus anderen arabischen Ländern.

Auf alle Fälle liefern jene Texte in Abschnitt VI einen Beitrag zur Lösung der Frage, ob ein neuarabischer Dialekt wirklich geschrieben d. h. zur Schriftsprache erhoben werden kann. Diese Frage, die wahrlich keine akademische sondern für die arabischen Völker eine Lebensfrage ist, muss trotz aller entgegenstehenden Schwierigkeiten in positiver Weise gelöst werden, wenn anders eine Bildung dieser Völker im modernen Sinne denkbar ist.

Aus jenem Umstande, dass viele, vielleicht die meisten Verfasser der vorliegenden Texte schrieben wie sie sprachen, ohne oder nur mit geringer Kenntniss von der Grammatik der classischen Sprache, erklären sich die zahlreichen Eigenthümlichkeiten resp. Fehler orthographischer und grammatischer Art, die dem nur an altarabische Texte gewöhnten Leser hier auffallen werden. Viele dieser Eigenthümlichkeiten, namentlich orthographischer Art, finden sich in den wenigen bisher in neuarabischem Dialekt mit arabischer Schrift veröffentlichten Texten wieder, wie z. B. in der Sammlung von Briefen im Ḥaḍramî Dialekt bei Van den Berg, Le Hadramout pg. 265—290 und in dem von Snouck, Mekka I, 222 ff. mitgetheilten Aufruf an die Mekkaner.[1] Die hauptsächlichsten und am häufigsten vorkommenden derselben sind im folgenden aufgezählt. Ueber weniger häufigere, wie z. B. eigenthümliche Nominal- und Verbalbildungen, Constructionen u. s. w. sehe man das Glossar.

I. Orthographische Eigenthümlichkeiten.

ا wird häufig weggelassen

1. beim Nomen, namentlich beim Artikel ال, der im Neuarabischen (nicht bloss im ʿOmânî, sondern auch im Aegyptischen in gewissen Fällen, und besonders im Maghribî) zu ʾl (resp. ʾlĕ) wird: لواقف ٧١, لمعلم, لوصول ٨٦, ٧١, لولد ٥٥, لأن ٤٧, لقاضى ١٨, لفائدة ١٥,

[1] Auch in altarabischen Handschriften ist die Orthographie keine feste, und viele von den im folgenden mitgetheilten, von der grammatischen Orthographie abweichende Schreibungen finden sich auch in ersteren.

secundär-arabischen Dialekte ist der Umstand wohl zu berücksichtigen, von welchen arabischen Stämmen die neue Sprache in das betreffende Land gebracht ist. Nun wissen wir zwar von den Historikern, wie Makrîzî für Aegypten und Ibn Chaldûn für Nordafrika, die Namen dieser meist ḥiǧâzischer theilweise aber auch jemenischer Stämme, über ihren Dialekt dagegen fast gar nichts. Aus den Grammatikern und den Dichtern dürfte sich für diese Kenntniss immerhin noch manches gewinnen lassen. Einen Versuch in dieser Hinsicht hat der Aegypter Ḥofnî Efendi Nâṣif in seiner in den Acten des Wiener Orientalisten-Congresses (Semit. Section 69—104, auch separat Bûlâḳ ١٣٠٤) gedruckten Abhandlung مميزات لغات قبائل العرب gemacht.

Von diesem Gesichtspunkt aus betrachtet gehört das ʿOmânî zu den echtarabischen Dialekten, steht also im grossen und ganzen mit dem Ḥaḍramî und dem Nordarabischen, die allein von dieser Gruppe bisher einigermaassen bekannt sind, auf derselben Entwickelungsstufe. Zwar lässt sich dieselbe augenblicklich noch nicht genau präcisiren, jedenfalls aber entfernt sie sich von der alten Sprache nicht soweit wie die Mehrzahl der secundär-arabischen Dialekte. Als Beweis hierfür dürfte schon die Thatsache genügen, dass gewöhnliche ʿOmânîs ohne sonderliche Bildung, die zu erwerben dort auch keine Gelegenheit ist, alte Dichter, hauptsächlich die Ḥamâsa und Ḥarîrîs Maḳâmen ohne Commentar lesen d. h. verstehen können, was einem Syrer, Aegypter oder Maghribi von gleicher Bildung unmöglich wäre.

Die meisten der vorliegenden Schriftstücke, vor allem der grössere Theil der aus ʿOmân stammenden, Abschnitt VI, sind von solchen Leuten geschrieben, manche sogar von Kindern oder Frauen, resp. unter dem Diktat von letzteren. Und diese haben, abgesehen von wenigen gelegentlich aufgeschnappten Brocken der alten Sprache und den stereotypen Phrasen des Briefstils geschrieben wie sie sprechen. Es dürfen deshalb diese Texte den Anspruch erheben, die von jenen Leuten gesprochene Sprache wirklich zu repräsentiren, bieten also nicht jenes »internationale« Arabisch, dass in jedem beliebigen arabischen Lande geschrieben sein kann.

Etwas anderes ist es natürlich mit solchen Briefen, die von professionellen Schreibern oder mit der schriftlichen Correspondenz vertrauten Leuten geschrieben sind. Diese und noch weniger die offiziellen Texte können als Proben der Umgangssprache ebensowenig gelten als derartige Schriftstücke im Deutschen, obwohl auch in ihnen bei dem geringen Bildungsgrade der dortigen Ketîbs — wofür No. ٢٩ ein Beispiel

Chrestom. Ar. III, ar. ١١٩—١٣٨ frz. 290—307) und der Vertrag zwischen den Vereinigten Staaten von Nordamerika und Maskaṭ vom Jahre 1835 (im Journal of the American Orient. Soc. vol. IV (1854), 341—356), Texte aus denen freilich nur für den Wortschatz der neueren Sprache sich etwas lernen lässt. In neuester Zeit hat der anglo-indische Arzt Jayakar einen Abriss der Formenlehre (Journal of the R. As. Soc. XXI (1889), 649—687) und einer leider nur dürftiges Wörterverzeichniss (ibid. 811—880) gegeben. Einer ausführlichen Beschreibung des Dialektes von competenter Seite dürfen wir in kurzem entgegensehn.

Das bisher vorhandene Material genügt aber schon, die Stellung des ʿOmânî unter den bis jetzt bekannt gewordenen arabischen Dialekten zu bestimmen. Der üblichen Rubricirung derselben unter die beiden Klassen der Ḥaḍari und Wabarî kann ich mich nicht anschliessen. Diese Eintheilung gilt vielmehr für jedes einzelne arabische Sprachgebiet, in dem ansässige und nomadische Bevölkerung neben oder durcheinander wohnt. Richtiger erscheint es mir, zunächst zwischen echtarabischen und secundär-arabischen Dialekten zu unterscheiden. Zu den ersteren würden die im Allgemeinen noch wenig bekannten Dialekte des ursprünglichen, vor der islamischen Bewegung schon arabischen Sprachgebiets zu rechnen sein d. h. des eigentlichen Arabiens, der Syrischen und Nordmesopotamischen Wüste.[1] Zu dem Secundär-arabischen wären die nun zum grössten Theil schon genügend bekannten Dialekte der ursprünglich nicht arabischen Länder Mesopotamien (Culturgebiete, also Süden, Nordosten und Norden), Syrien, Palästina und Nordafrika zu zählen, in die das Arabische erst durch den Islam Eingang fand und sich grossentheils nur sehr langsam einbürgerte unter mehr oder minder starker Beeinflussung durch die alte Landessprache, die es nicht immer (Nordafrika) verdrängen konnte.[2]

Zur Beurtheilung der Entwicklungsstufe, oder wie man sich gewöhnlich ausdrückt mehr oder minder starken »Corruption« dieser

[1] Obwohl die gegenwärtig dort zeltenden Stämme der ʿAneze und Schammar erst seit ca. 200 resp. ca. 400 Jahren eingewandert sind, so waren doch schon seit dem Alterthum diese euphratischen Gebiete im Besitz einer arabisch sprechenden Bevölkerung.

[2] Dass auch in Syrien das Aramäische noch in einer kleinen, freilich wohl bald verschwindenden Sprachinsel sich erhalten hat, den Dörfern Bachʿa, Maʿlûlâ und Ǧubbʿadîn, ist bekannt; weniger vielleicht, dass es noch zu Anfang dieses Jahrhunderts eine bedeutend grössere Ausdehnung gehabt hat, wenigstens soll es noch bis Ḳarjetên hin gesprochen worden sein.

Einleitung.

Der arabische Dialekt von Zanzibar ist von Arabern dorthin gebracht worden, die schon seit dem 7., hauptsächlich aber seit Ende des 17. Jahrhunderts aus ʿOmân nach Ostafrika auswanderten. Aus diesem Grunde sollte man ihn besser Dialekt von ʿOmân nennen, zumal da er in dem neugewonnenen Gebiet sich nicht eigenartig weiter entwickelt hat und nur durch den beständigen Zufluss neuer Einwanderer am Leben erhalten wird. In Zanzibar resp. Ostafrika zeigt sich nämlich die merkwürdige Erscheinung, dass die arabische Sprache, die sich sonst so expansionsfähig erwiesen hat, dass sie alte Cultursprachen vernichten konnte, die Erscheinung, dass sie hier einer Afrikanersprache, dem Suaheli, unterliegt. Wenigstens wird dieselbe vermöge der ungemeinen Einfachheit ihres Baues sehr schnell von den Einwanderern erlernt und von den im Lande geborenen Arabern (allerdings wohl zumeist Mischlingen) besser und anscheinend auch mit grösserer Vorliebe gesprochen als das Arabische.[1]

Als Schriftsprache aber herrscht das letztere bis tief nach Centralafrika, bis zu den Gebieten des oberen Nil und Congo, und trifft hier mit zwei anderen arabischen Einflüssen zusammen, dem ägyptisch-sudanischen und dem senusi-maghribinischen, denen vereint die Arabisirung von Centralafrika in absehbarer Zeit gelingen dürfte.

Die Kenntniss des ʿOmânî ist bisher noch recht gering geblieben. Der erste Versuch einer kurzen Darstellung desselben ist von Praetorius gemacht worden (Zeitschr. d. Deutsch. Morgld. Ges. 34, 217 ff), der auch eine Uebersicht über das bis damals (1880) vorhandene Material giebt. Nachzutragen wären dazu an Texten: fünf Briefe des Imâm von Masḳaṭ Saʿîd Bin Aḥmad resp. seines Ministers an den französischen Consul Rousseau in Bagdad während der Jahre 1786—1799 (bei de Sacy,

[1] Cf. Memoiren einer arabischen Prinzessin 2. I, 42.

zu verbessern bitte. Dankbar erkenne ich die Hülfe an, die mir bei der Entzifferung oder Erklärung mancher Wörter von meinen Freunden, Herrn Dr. Reinhardt in Zanzibar, Herrn Amin Maarbes und Herrn Hassan Taufik am Seminar, geleistet wurde. Trotzdem sind noch einige Fragezeichen stehen geblieben, und werde ich für jede berufene Belehrung darüber dankbar sein.

Berlin, 1. März 1892.

B. Moritz.

Eine Anzahl von hauptsächlich im ersten Bogen ausgelassenen Vocabeln sind am Schlusse nachgetragen.

Der Zweck der Facsimilia ist oben S. VII angedeutet.

Bei der Auswahl der zu facsimilirenden Texte musste natürlich der Grundsatz maassgebend sein, eine möglichst vollständige Sammlung der hauptsächlichsten Typen der Schreibschrift zu bieten. Diese Auswahl verursachte einige Mühe, einmal, weil ein guter Theil der Texte in der Seminarsammlung nicht Originale sondern Copien professioneller Schreiber sind, also ein und dieselbe, im allgemeinen recht deutliche Handschrift bieten. Von einer Reproduction derartiger Texte habe ich absehen zu können geglaubt, zumal da der Schrifttypus derselben dem von Facs. 1 und 2 sehr nahe steht. Eine weitere Schwierigkeit verursachten die Personennamen. Da dieselben in den weitaus meisten Texten nicht genannt werden durften, so mussten sie bei der Reproduction radirt werden. Leider enthalten nun einige der hinsichtlich ihrer Schrift interessantesten Stücke so viele Namen, dass bei jenem Verfahren die Facsimilia zu viel weisse Lücken gezeigt hätten, wodurch für den Zweck wenig erreicht und was auch für das Auge wenig angenehm gewesen wäre. Es durften demnach nur solche Stücke ausgewählt werden, die möglichst wenig Namen resp. dieselben an solchen Stellen (wie z. B. am Ende einer Zeile oder am Rande) enthalten, dass ihre Weglassung nicht sonderlich auffällt. Immerhin bleibt es ein Mangel, dass auf diese Weise keine Gelegenheit zur Uebung in der Entzifferung der so häufig undeutlich geschriebenen Namen gegeben werden konnte. Nur in den Texten No. ٥, ٢٣, ٦٥, = Facs. 1, 2, 8 habe ich die Namen beibehalten zu dürfen geglaubt.

Da der Druck des Textes zum grössten Theil während meiner Abwesenheit geschah, so sind leider eine Anzahl Druckfehler stehen geblieben, die ich vor dem Gebrauch des Buches

werden; sie sind meistens durch fingirte oder das bequeme فلان, (ف) ersetzt worden.

Einigemale ist der Versuch gemacht worden in Nachahmung der Originale die diakritischen Punkte wegzulassen, hauptsächlich bei Adressen und Eingangs- oder Schlussformeln von Briefen, wo auch Anfänger die richtige Punktirung ohne Mühe finden werden. Eine weitere Ausdehnung dieses Verfahrens war aus typographischen Rücksichten nicht gut möglich.

In dem Glossar sind europäische, indische und afrikanische Namen weggelassen und nur von letzteren einige der bekannteren Ortsnamen aufgenommen worden. Die ersteren sind als solche auch trotz ihrer für die arabische Zunge nöthigen Entstellung ohne weiteres kenntlich, und über die indischen vermag ich nichts zu sagen. Ebenso sind auch manche arabische Namen, namentlich solche von obscuren Stämmen, Familien und Ortschaften nicht mit aufgeführt, aus dem Grunde, weil sich über dieselben platterdings nichts in Erfahrung bringen liess. Das einzige Werk, aus dem man sich hierüber Raths erholen kann (Badger, History of the Imâms and Seyyids of ʿOmân, London 1871) lässt einen nur zu häufig im Stich.[1] Zudem gehört Ostarabien zu den noch am wenigsten bekannten Theilen der Erde; seit Wellsted (1835) scheint kein Europäer mehr das Hinterland von Maskaṭ besucht zu haben. Es wäre wahrhaftig an der Zeit, dass für die Erforschung dieses wie es scheint stellenweise so volkreichen Landes bald etwas geschähe; selbst blosse Erkundigungen, in Zanzibar mit der nöthigen Umsicht ausgeführt, könnten die Kenntniss desselben in dankenswerther Weise erweitern helfen.

[1] Auch für die alte Zeit sind wir nicht besser daran. Ostarabien, das Ketzerland der Ḳarmaṭen, der Vorfahren der späteren Ibâḏî, wird von den arabischen Autoren, vielleicht absichtlich, ziemlich stiefmütterlich behandelt; Hamadâni giebt so gut wie garnichts.

Sèjid Ibrâhîm und Sêjid Fêṣal war mir von einem Combattanten versprochen worden, ich habe sie jedoch nicht erhalten können.

Die Texte der VII. Abtheilung gehören trotz ihres jungen Datums nunmehr der Geschichte an und konnten deshalb ohne Bedenken der Oeffentlichkeit übergeben werden. Die geschraubten Ausdrücke in dem sogenannten Küstenvertrage lassen sich in dem aus dem Englischen übersetzten Deutschen Texte (Weissbuch, 7. Legislatur-Periode IV. Session 1888/9 No. 41 (S. 1—7) kaum wiedererkennen.

Anlangend die Behandlung der Texte, so habe ich geglaubt, die Originale möglichst genau wiedergeben zu müssen. Nur offenbare Flüchtigkeitsfehler (Schreibfehler) sind im Text verbessert und ist die Lesart des Originals in die Anmerkung verwiesen. Dagegen sind alle Eigenthümlichkeiten der Originale, orthographischer wie grammatischer Art im Text beibehalten und die correcte Schreibung resp. Form in den Anmerkungen gegeben worden resp. durch ein sic darauf aufmerksam gemacht worden. Häufiger vorkommende Fälle sind nur das erste Mal oder die ersten Male in den Anmerkungen berücksichtigt, und später meistens ganz ignorirt geblieben. Ueberhaupt habe ich die Anmerkungen auf das nothwendigste beschränken zu müssen geglaubt, damit der Studirende möglichst selbstständig mit den Texten fertig zu werden lernt. Einige Inconsequenzen in dieser Behandlungsweise bitte ich zu entschuldigen. Sie sind hauptsächlich dann vorgefallen, wenn ich mir nicht darüber klar werden konnte, ob der betreffende Fehler auf blosser Flüchtigkeit oder aber auf Unwissenheit des Schreibers beruht. Eine Uebersicht über die häufiger vorkommenden Eigenthümlichkeiten resp. Fehler ist in der folgenden Einleitung gegeben, die demnach vor Benutzung des Buches nicht zu überschlagen ist.

Die in den Originalen vorkommenden Personennamen konnten natürlich nur in den wenigsten Fällen beibehalten

zibar und Ostarabien ist diese häufig aus dem Lexikon oder einem Briefsteller[1] zusammengestoppelte, fast erschöpfende Aufzählung aller irgendwie anwendbaren Redensarten und Synonyme in viel umfangreicherem Maasse üblich als in den Ländern des vorderen Orients (Syrien, Mesopotamien und Aegypten), wo man sich gewöhnlich schon kurz fasst. Als Typus für diese sehr zahlreiche Gattung »inhaltloser« Briefe sind No. ٧٢, ٧٣, ١٠٠ und ١٠٢ gegeben; mehr zu bringen, lohnt das Papier nicht.

Sonst habe ich mich bemüht, — aus naheliegenden Gründen — in Abschnitt V soviel zu geben wie nur irgend möglich war. Die Sprache dieser Stücke ist häufig recht schlecht, wenn freilich nicht in dem Maasse wie in Abschnitt IV. Die Schreiber, wenn auch theilweise vornehmere Leute, scheinen ihre Muttersprache schon theilweise vergessen zu haben; vielleicht sind sie auch in Afrika geboren und haben das Arabische überhaupt nicht richtig erlernt. No. ١٠٥, das in Abschnitt VI gestellt ist, gehört eigentlich hierher.

In Abschnitt VI hätte ich gern mehr geboten. Nach Sprache wie nach Inhalt werden diese Texte den Arabisten am meisten interessiren. Arabisches Leben, Krieg wie Schacher, werden hier in einer Sprache vorgeführt, die zwar häufig wenig correct geschrieben, jedenfalls aber gut arabisch d. h. neuarabisch ist und sich von der der afrikanischen Briefe vortheilhaft unterscheidet. Eine ausführliche Beschreibung des grossen Krieges zwischen den beiden Machthabern im eigentlichen ʿOmân[2]

---

[1] In der Seminarsammlung befindet sich ein solcher Briefsteller. Von No. ١٠٣ ist die Ueberschrift »an die hochgeehrten etc. Scheiche« gedankenlos, aus einem solchen abgeschrieben; der Brief ist an eine Frau gerichtet. Aus No. ١٠٦ geht hervor, dass man das Lexikon plünderte, um dem Brief ein möglichst gelehrtes Aussehen zu geben.

[2] Die Autorität des Herrschers von Maskaṭ beschränkt sich nur auf die Küste.

Citationen, Erlassen u. dergl. mitgetheilt werden. Auch Abschnitt II ist nicht reich ausgestattet. Aus naheliegenden Gründen waren hierher gehörige Schriftstücke nicht leicht zu bekommen und von den gewonnenen eignen sich auch nicht alle für eine Veröffentlichung. Dagegen ist in Abschnitt III so ziemlich alles vereinigt, was an hierher gehörigen Formularen aufzutreiben war. Nur solche Stücke sind nicht wiedergegeben, die nach Form wie nach Inhalt nur Duplicate der reproducirten wären. Zu meinem Bedauern war es nicht möglich, eines der interessantesten Formulare, über Kauf oder Verkauf von Sclaven zu bekommen; in Ermangelung dessen ist der Brief No. ٤٠ der sonst unter Abschnitt V gehörte, hier gegeben worden.

An kaufmännischen etc. Briefen ist die Seminarsammlung ganz besonders reich. Fast alle aber haben denselben Inhalt: Mittheilungen und Berichte über Einkauf von Rohstoffen (Orseille, Felle u. s. w.) und die dafür gezahlten Preise, über Ziehung von Wechseln, Charterung von Schiffen etc. Das in denselben gebotene Sprachmaterial ist somit nicht sonderlich reichhaltig. Dazu kommt, dass die meisten dieser Briefe von Suaheli's oder Somali's geschrieben sind, die des Arabischen wenig mächtig waren. Es sind deshalb nur solche Stücke ausgewählt worden, deren Sprache noch nicht allzuschlimme Fehler aufweist. Hinsichtlich der hier vorkommenden Personennamen musste für die Veröffentlichung besondere Vorsicht beobachtet werden, schon mit Rücksicht auf das Deutsche Haus in Zanzibar, welches seine Geschäftsbriefe in so anerkennenswerther Weise zur Verfügung gestellt hat.

Ebenso musste auch von den Privatbriefen (Abschnitt V und VI) eine grosse Anzahl bei Seite gelegt werden. Wer arabische Privatbriefe kennt, weiss, dass sie trotz ihres Umfangs häufig nur aus endlosen Grussformeln, Erkundigungen nach dem Befinden des Adressaten u. s. w. bestehen In Zan-

Versuche eines Beduinenjungen von ʻOmân oder eines Halbarabers in Ostafrika in der edlen Schreibkunst, hoffe ich diesem Mangel einigermaassen abgeholfen zu haben.

Für die sachliche Anordnung habe ich die Texte in 7 Abschnitte untergebracht. Diese Eintheilung ergab sich von selbst und bedarf wohl keiner besonderen Begründung. Innerhalb der Abschnitte sind die Texte chronologisch geordnet und undatirte gewöhnlich an das Ende des betreffenden Abschnittes gestellt worden. Nur in Abschnitt I habe ich eine Anzahl undatirter Texte (١, ٦, ٨, ١٨, ٢٢), und in Abschnitt VI No. ٩٣ aus sachlichen Gründen zwischen die datirten einzureihen versucht.

Zum Unterschiede von den vorhin erwähnten Textsammlungen in neuarabischen Dialekten ist die vorliegende bestimmt zur Einführung in die Art und Weise, wie das Arabische in ʻOmân und Ostafrika geschrieben, und zwar wie es heutzutage geschrieben wird. Aus diesem Grunde durften natürlich nur Texte neuesten Datums gegeben werden — der älteste No. ٤١ ist vom Jahre 1299 = 1881 — und mussten ältere, obwohl sie in ziemlicher Zahl zu haben waren, bei Seite gelegt werden.

Aber auch die vorhandenen neueren Schriftstücke sind nicht sämmtlich wiedergegeben, und es konnte trotz des Bestrebens ein möglichst reichhaltiges Material zu bieten, etwa nur die reichliche Hälfte derselben Aufnahme finden. Hierüber dürfte eine kurze Erklärung am Platze sein.

Wer an Abschnitt I in der Erwartung geht, diplomatisch-politische Schriftstücke zu finden, wird enttäuscht sein. Dergleichen Texte mussten von der Veröffentlichung naturgemäss ausgeschlossen bleiben und es durfte nur eine beschränkte Anzahl von freilich nach Sprache wie Inhalt etwas dürftigen Empfehlungsschreiben, kurzen Befehlen an Wali's oder Zollbeamte,

Vorwort.

Die vorliegende Sammlung von arabischen Texten aus Zanzibar und 'Omân ist zunächst und hauptsächlich dazu bestimmt, für den Unterricht am Seminar in diesem Dialekt als Uebungsmaterial zu dienen. Während für den ägyptischen Dialekt in dieser Beziehung durch Spitta's Sammlungen von Erzählungen (als Anhang zu seiner klassischen Grammatik und in den Contes arabes), für den Syrischen Dialekt durch Landberg's Proverbes et dictons du peuple arabe, die eine überreiche Fülle von Sprachmaterial bieten, einigermaassen gesorgt ist, existirt für den Zanzibar-'Omân-Dialekt so gut wie gar nichts.

Nachdem das Seminar durch die uneigennützigen Bemühungen des Herrn Dr. Reinhardt in Zanzibar in den Besitz einer 180 Nummern umfassenden Sammlung von Texten verschiedensten Inhalts gelangt war, entschloss ich mich eine Auswahl daraus zu dem genannten Zwecke zusammenzustellen. Am liebsten hätte ich die Sammlung facsimiliren lassen, um Text für Text in der Schrift des Originals dem Studirenden vor die Augen zu führen. Da aber ein relativ billiges Reproductionsverfahren noch nicht existirt, musste zum Typendruck gegriffen werden. Durch die beigegebenen Facsimilia, die so ziemlich alle Formen der Schreibschrift aufweist, von der eleganten Kanzleihandschrift bis herab auf die wenig schönen

IX

SAMMLUNG ARABISCHER SCHRIFTSTÜCKE

AUS

ZANZIBAR UND OMAN

MIT EINEM GLOSSAR HERAUSGEGEBEN

VON

DR. B. MORITZ
LEHRER DES ARABISCHEN AM SEMINAR

STUTTGART & BERLIN
W. SPEMANN
1892

DEM ANDENKEN

IHRER HOCHSELIGEN MAJESTÄT

DER

KAISERIN UND KÖNIGIN AUGUSTA

LEHRBÜCHER

DES

SEMINARS

FÜR

ORIENTALISCHE SPRACHEN

ZU BERLIN

HERAUSGEGEBEN

VON DEM DIRECTOR DES SEMINARS

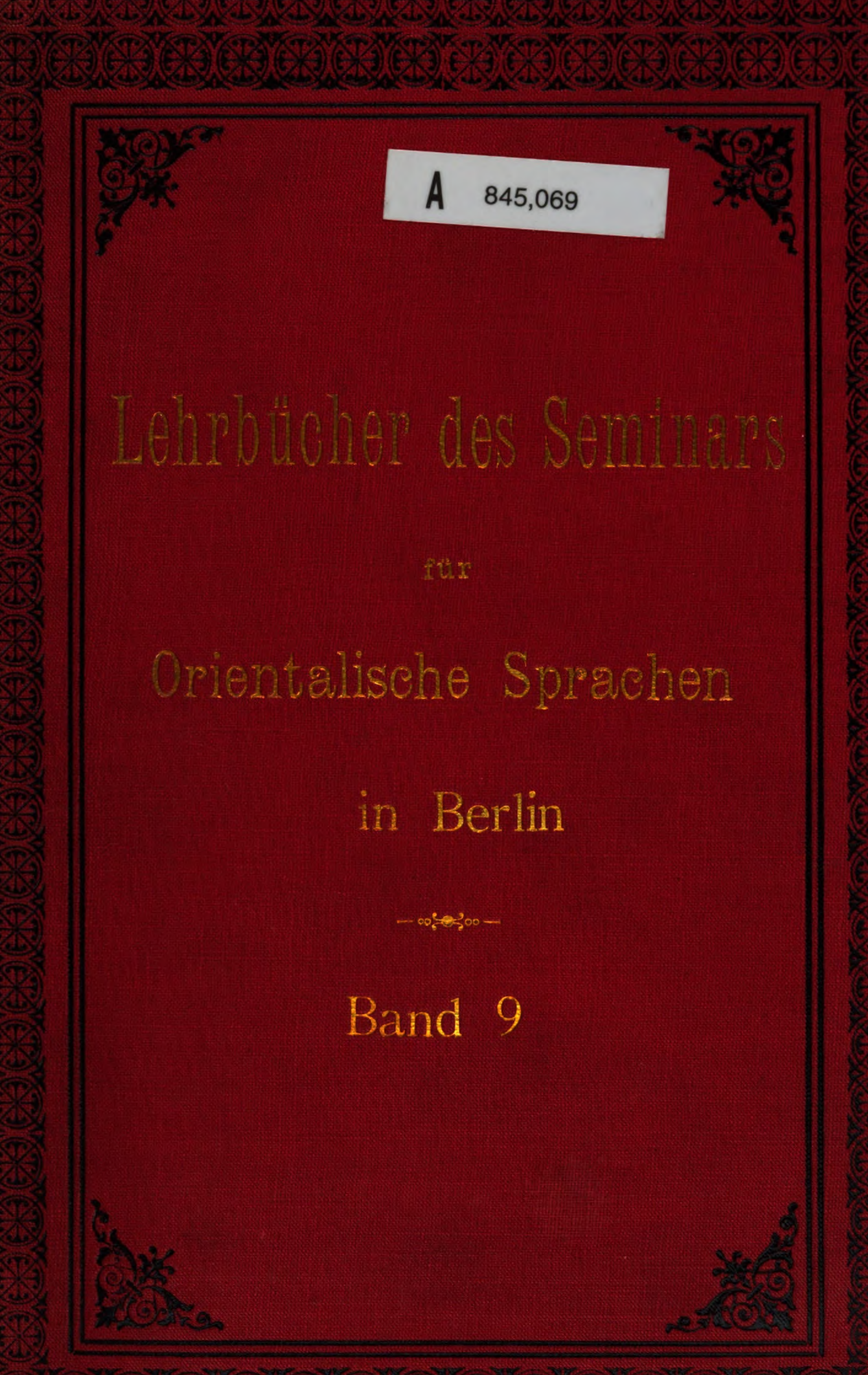

STUTTGART & BERLIN

W. SPEMANN

1892

1902 übergegangen in den
Verlag von Georg Reimer Berlin

Lehrbücher des Seminars
für
Orientalische Sprachen
in Berlin
Band 9